

KIẾNTRÚC & ĐỜI SỐNG

AN PHẨM CỦA TẠP CHÍ VĂN NGHỆ - TIẾNG NÓI CỦA GIỚI KIẾN TRÚC SƯ THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

SỐ 2 (188) - THÁNG 1 & 2. 2022

*lạc
quân*

kể chuyện
quê nhà

ngôi nhà
thân yêu

Bình an
Nhằm dần

60.000đ

Khai trương ngân ưu đãi

31/12/2021

TẢI APP NGAY NHẬN TIỀN LIỀN TAY

Quý Khách quét mã
QR CODE để tải ứng dụng

SASCO SHOP | ĐỐI DIỆN GATE 9-10, GA ĐI QUỐC NỘI SÂN BAY QUỐC TẾ TÂN SƠN NHẤT

TRÂN TRỌNG CẢM ƠN CÁC DOANH NGHIỆP ĐÃ ĐỒNG HÀNH CÙNG HỘI KIẾN TRÚC SƯ THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH TRONG NĂM 2021

TÀI TRỢ KIM CƯƠNG

TÀI TRỢ VÀNG

TÀI TRỢ BẠC

TÀI TRỢ ĐỒNG

KIẾN TRÚC & ĐỜI SỐNG

AN PHẨM CỦA TẠP CHÍ VĂN NGHỆ – TIẾNG NÓI CỦA GIỚI KIẾN TRÚC SƯ THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

AN PHẨM CỦA TẠP CHÍ VĂN NGHỆ THÀNH PHỐ
HỒ CHÍ MINH - TIẾNG NÓI CỦA GIỚI KIẾN TRÚC SƯ
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH,
PHÁT HÀNH MỘT KỲ MỖI THÁNG

TRỤ SỞ

TẠP CHÍ VĂN NGHỆ TP.HCM
81 TRẦN QUỐC THẢO, P. VÕ THỊ SÁU, Q.3,
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

CỐ VẤN CHUYÊN MÔN

KTS NGUYỄN TRƯỜNG LƯU
CHỦ TỊCH HỘI KIẾN TRÚC SƯ THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

TỔNG BIÊN TẬP

NHÀ VĂN – NHÀ BÁO BÙI ANH TẤN

HỘI ĐỒNG BIÊN TẬP

KTS NGUYỄN TRƯỜNG LƯU
NHÀ VĂN – NHÀ BÁO BÙI ANH TẤN
NHÀ BÁO PHẠM HY HUNG
NHÀ BÁO NGUYỄN VINH PHƯƠNG
NHÀ BÁO NGUYỄN KHÁNH CHI

THƯ KÝ TÒA SOAN

AN PHẨM KIẾN TRÚC & ĐỜI SỐNG
NGUYỄN VINH PHƯƠNG

PHỤ TRÁCH MỸ THUẬT & THIẾT KẾ

NGUYỄN THU VÂN

PHỤ TRÁCH HÌNH ẢNH

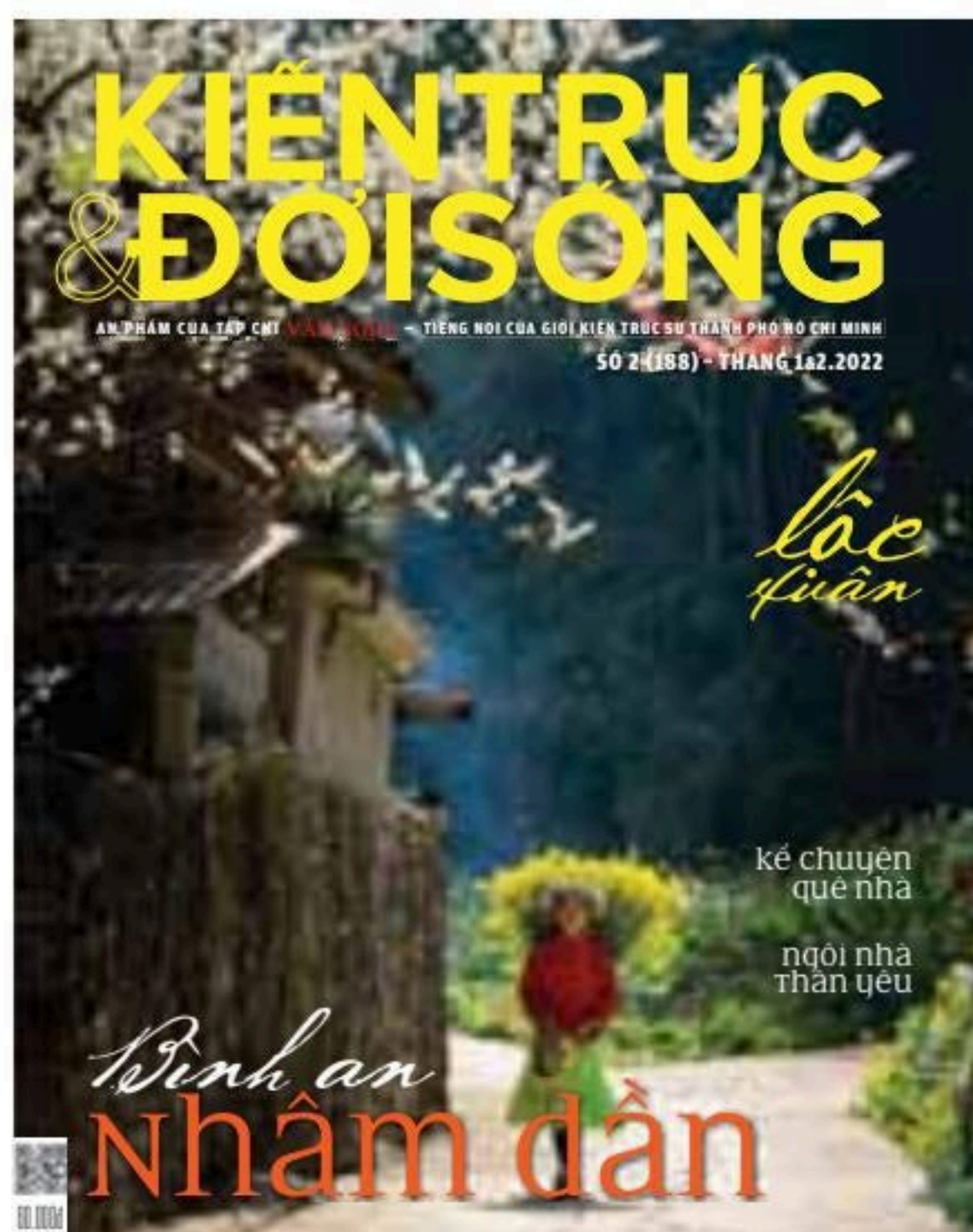
ĐINH QUANG TUẤN

LIÊN HỆ BÀI VỞ, BẠN ĐỌC

ĐT: 0903 710204, 0902 636 588
88/1B MẠC ĐÌNH CHI, Q.1, TP. HỒ CHÍ MINH
EMAIL: BANDOC.KTDS@GMAIL.COM

LIÊN HỆ QUẢNG CÁO, ĐẶT BÁO

CÔNG TY TNHH KHÔNG GIAN SỐNG MEDIA
88/1B MẠC ĐÌNH CHI, Q.1, TP. HỒ CHÍ MINH
MOBILE: 0902 636 588
KINHDOANH.KTDS@GMAIL.COM
GIẤY PHÉP XUẤT BẢN SỐ 724/GP-BTTTT
CẤP NGÀY 8/11/2021 (GP BÁO XUÂN SỐ
2082/CBC-QLBC NGÀY 18/12/2021)
CỦA BỘ THÔNG TIN VÀ TRUYỀN THÔNG
IN TẠI CÔNG TY TNHH MTV LÊ QUANG LỘC

Ảnh PHẠM HOÀNG CƯƠNG

LỜI CHÚC AN CƯ

Quý bạn đọc thân mến!

Một năm bất thường với những diễn biến chưa từng có của dịch bệnh Covid-19 đã trôi qua. Với rất nhiều cố gắng của tất cả mọi người, đặc biệt là các y bác sĩ trong hệ thống y tế, cuộc sống bình thường mới đang dần trở lại.

Nhưng những đau thương, mất mát, thiệt hại của ngày hôm qua chưa dễ phai nhòa. Ám ảnh nhất có lẽ là hình ảnh hàng đoàn người bồng bế nhau lũ lượt rời bỏ nơi ở của mình giữa lúc dịch bệnh nặng nề nhất. Họ phải rời khỏi nơi họ đang cư trú vì bất an với hiện tại và bất định với tương lai.

Họ là những người kém may mắn vì chưa tìm được chốn an cư cho mình.

Chúng ta may mắn hơn họ nhờ có một chốn an cư. Trong mùa dịch bệnh, mọi người ở nhà nhiều hơn, sống với gia đình nhiều hơn. Có chốn an cư, ai cũng được thương yêu trong ngôi nhà của mình.

Vấn đề đặt ra là làm sao để ai cũng có được chốn an cư cho mình?

Dịch bệnh cũng là cơ hội để nhận thức rõ hơn vấn đề, để nỗ lực và quyết tâm hơn. Chính quyền các cấp, các doanh nghiệp cũng bắt đầu có những hành động cụ thể.

Mùa xuân là mùa của hy vọng - niềm tin, là thời điểm để chúng ta nói lên những mong ước, là lúc để chúc nhau những điều tốt đẹp.

Lời chúc đầu Xuân Nhâm Dần của tạp chí Kiến Trúc & Đời Sống xin gửi đến tất cả mọi người là ai cũng sẽ có một chốn an cư cho mình. Đó là ngôi nhà an toàn về kỹ thuật, an tâm về môi trường – pháp lý, là nơi mọi người có thể sống an lành với những người thân yêu của mình.

Hẹn gặp lại quý bạn đọc trong số báo tháng 3.2022.

Trân trọng,

Tổng biên tập

NHÀ VĂN – NHÀ BÁO BÙI ANH TẤN

BẠN ĐỌC CÓ THỂ ĐỌC
TẠP CHÍ KIẾN TRÚC & ĐỜI SỐNG PHIÊN BẢN ĐIỆN TỬ TỪ:

- <https://www.facebook.com/kientrucvadoisong>
- ashui.com

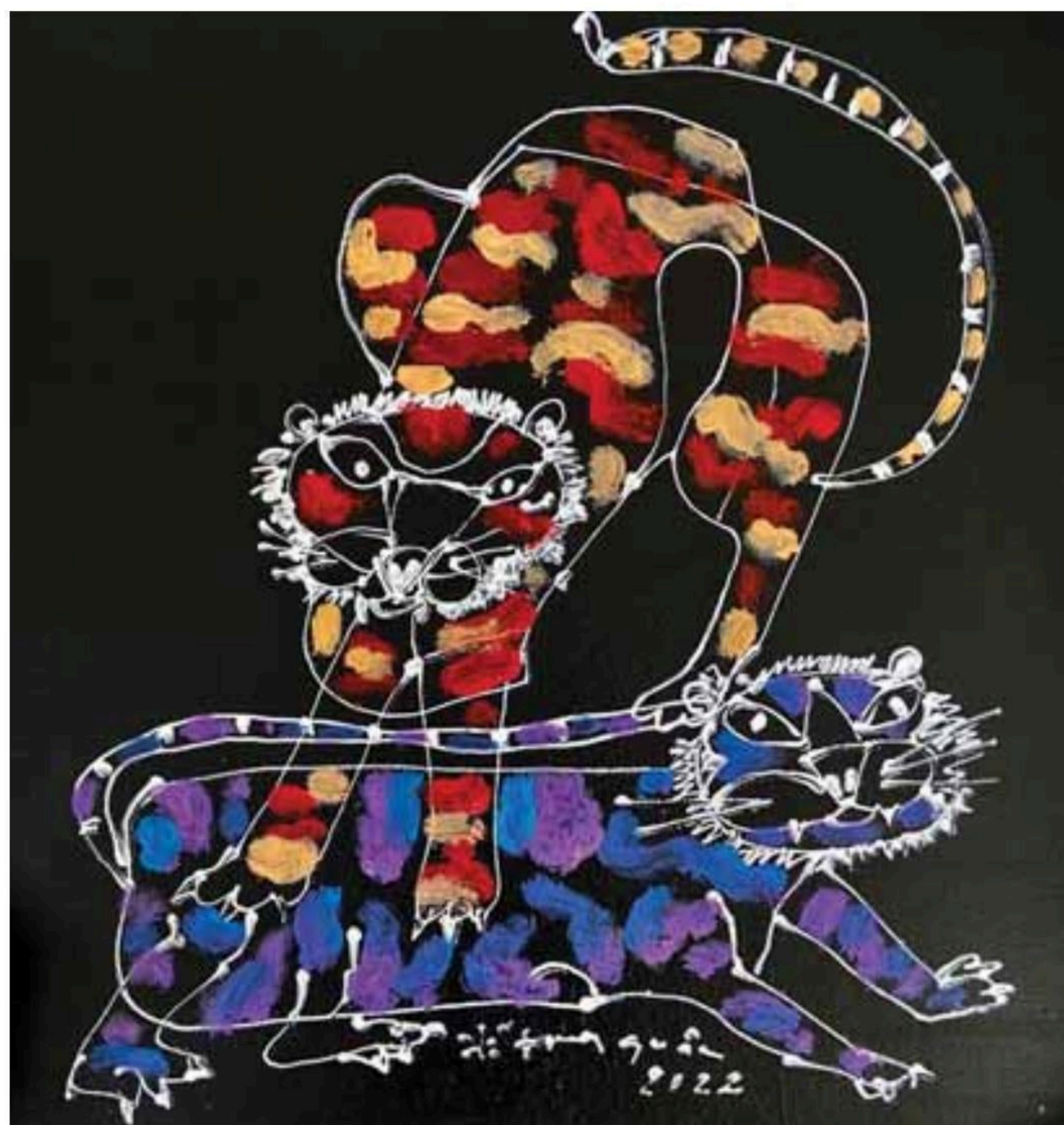
với
Các
tên
tươi

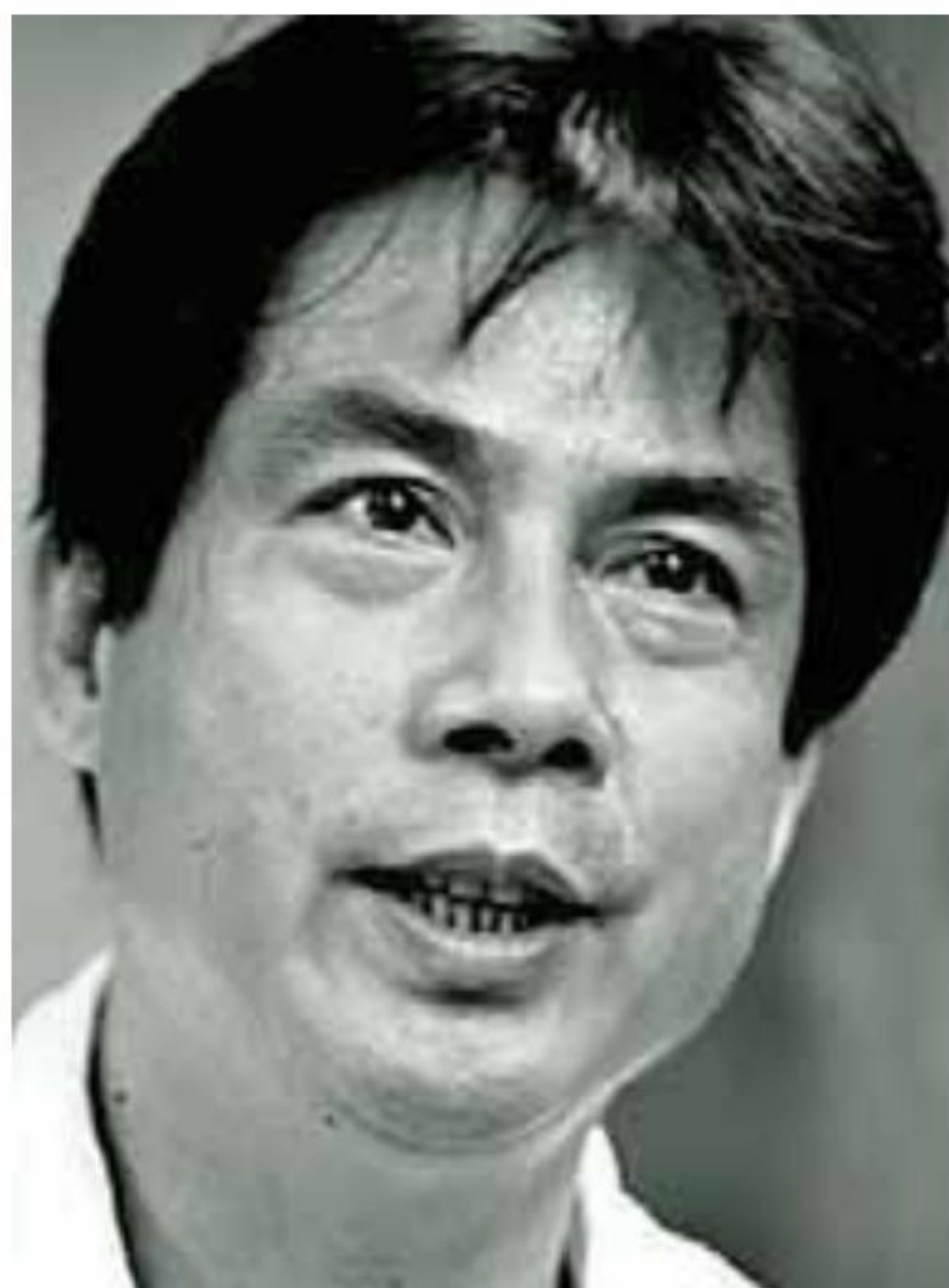
Đỗ Trung Quân
Nhà văn Trầm Hương
CEO Paint&More Trần Văn Châu
Họa sĩ Trần Thùy Linh
ThS. KTS Hà Anh Tuấn
KTS Nguyễn Ngọc Dũng
Phúc Tiến
Phạm Xuân Vinh
Phạm Hy Hưng
Nguyễn Vĩnh Phương
Hà Thành
Lương Minh

KIẾN TRÚC & ĐỜI SỐNG XUÂN NHÂM DẦN

Phạm Hoàng Cường
Nguyễn Đình
Nguyễn Hàng Tình
Khánh Phương
Nguyễn Quang Ngọc
Phaolô Hồng Đức
Trương Gia Hòa
Đình Quang Tuấn
Thu Vân
MINQ BUI
Nguyễn Thị Thu Hằng
Đỗ Trọng Danh
Trần Anh Tuấn
Hưng Long

Đề án Chương trình phát triển nhà ở thành phố Hồ Chí Minh giai đoạn 2021-2030 nhận định thành phố đang “Thiếu nguồn cung loại hình nhà ở giá thấp, nhà ở xã hội, nhà ở phù hợp với khả năng chi trả của người dân, văn phòng kết hợp lưu trú; Thiếu nguồn cung loại hình nhà ở cho thuê...”. Chuyện thời sự bây giờ là tạo dựng 1 triệu căn nhà cho người thu nhập thấp trong 5 năm. Ông có ý kiến gì về diễn biến này?

Vấn đề này đã được đặt ra nhiều lần. Người nhập cư có nhu cầu kiếm sống nhưng họ cũng đóng góp sức lao động cho tăng trưởng GDP, cho sự phát triển của thành phố. Nếu thành phố chưa tạo được chỗ an cư cho lực lượng lao động nhập cư là chưa ứng xử với họ như một lực lượng lao động cần thiết mà chỉ coi họ như thành phần đến đây để kiếm sống.

Dịch Covid-19 vừa qua làm cho vấn đề trở nên trầm trọng hơn và cũng là cơ hội để tất cả cùng thống nhất và nhận thức đầy đủ hơn về nguồn tài nguyên sức lao động. Thời điểm này là bình thường mới rồi nhưng báo chí đưa tin ước còn đến 200.000-300.000 lao động chưa quay lại thành phố. Nhiều ngành nghề bị đứt gãy chuỗi cung ứng vì thiếu lao động. Thành phố muốn phục hồi kinh tế sau đại dịch thì phải có lao động. Khi thành phố

Dòng người lao động nhập cư bỗng bế nhau trên những chiếc xe máy rời bỏ thành phố trong cơn đại dịch Covid-19 đã diễn ra vài tháng nhưng hình ảnh của nó vẫn chưa thôi ám ảnh với nhiều người. An cư cho người lao động nhập cư vì sao vẫn chỉ là giấc mơ dang dở? Nhân dịp Kiến Trúc & Đời Sống Xuân Nhâm Dần tổ chức chuyên đề “Ngôi nhà thân yêu”, chúng tôi đặt lại vấn đề “một chỗ an cư cho người lao động nhập cư” với KTS Nguyễn Trường Lưu, Chủ tịch Liên hiệp các Hội Văn học Nghệ thuật thành phố Hồ Chí Minh kiêm Chủ tịch Hội Kiến trúc sư thành phố Hồ Chí Minh.

Bài **HUNG LONG** Ảnh **ĐINH QUANG TUẤN**

LÀM THẾ NÀO CÓ **CHỖ AN CƯ** CHO LAO ĐỘNG NHẬP CƯ?

An cư cho người lao động nhập cư, vì sao vẫn chỉ là giấc mơ dang dở? Để có lời giải, cần có sự vào cuộc của nhà nước (chính sách), của nhà đầu tư (lợi nhuận) và của người dân

đặt vấn đề tạo dựng 1 triệu căn nhà cho người thu nhập thấp thì thành phố đã ý thức rằng muốn phát triển thì phải cần nguồn lao động. Nguồn này không phải là do tăng dân số tự nhiên mà là tăng dân số cơ học. Lao động nhập cư thực chất là một nguồn lao động đóng góp cho sự phát triển của thành phố. Có an cư thì mới lạc nghiệp.

Mà vấn đề này thế giới đã làm từ lâu, thậm chí đã thành thông lệ rồi, đã có mô hình rồi. Người

lao động nhập cư tới một nơi mới người ta sẽ thuê ở với giá rất rẻ do được ưu đãi, ưu tiên. Sau khoảng vài ba năm, bắt đầu ổn định họ lại đi thuê với giá cao hơn, mức sống cao hơn còn nhà cũ lại dành cho người mới nhập cư thuê lại. Cứ thế nối nhau, đến một khoảng thời gian nhất định họ mới có thể tự mua nhà.

Muốn vậy cần có quỹ đất đủ lớn, cần có quỹ nhà ở xã hội đáp ứng nhu cầu.

TP.HCM vốn được xem là địa bàn có truyền thống năng động, có kinh tế vận hành theo cơ chế thị trường từ sớm. Tuy nhiên vẫn có tình trạng thiếu nguồn cung nhà ở như đã nói ở trên. Theo ông, dưới góc độ chuyên môn của một kiến trúc sư, vì sao lại thiếu nguồn cung? Do thiếu nhà đầu tư, thiếu vốn hay bất cập về chính sách? Vậy làm thế nào để 1 triệu căn nhà phục vụ người lao động thu nhập thấp trở nên khả thi như chỉ đạo của lãnh đạo thành phố?

Vấn đề này lại cũng đã được đặt ra nhiều lần nhưng chưa giải quyết được. Tôi dẫn chứng đơn cử Hội thảo “Kiến trúc vì một thành phố Hồ Chí Minh có chất lượng sống tốt, văn minh, hiện đại, nghĩa tình” do Hội Kiến trúc sư TP.HCM tổ chức từ 2016 nhân dịp kỷ niệm Ngày Kiến trúc Việt Nam. Hội thảo có sự tham gia của 200 kiến trúc sư, các nhà quản lý, nhà khoa học thuộc các lĩnh vực khác nhau.

Đồng nghiệp của tôi là KTS Nguyễn Văn Tấn cho rằng kiến trúc có thể đóng góp cho thành phố nghĩa tình là “Chọn lựa các giải pháp kiến trúc quan tâm hiệu quả đến quyền lợi chính đáng, đặc thù cho mọi bộ phận cư dân thành phố, đặc biệt thành phần thu nhập thấp”. KTS Nguyễn Ngọc Dũng nêu quan điểm, “nghĩa tình còn phải thể hiện trong cách đối xử với người dân bị giải tỏa đền bù trong các dự án phát triển đô thị, xây dựng mới. Người dân có đất có quyền thương thảo với các nhà đầu tư hoặc chính quyền để được hưởng lợi nhuận trong công trình sắp xây dựng,

các đô thị mới sắp đầu tư...”. TS.KTS Nguyễn Thiềm thì nêu giải pháp sử dụng phương án tự điều chỉnh đất (land readjustment law) để xử lý như một số đô thị trên thế giới đã làm.

Cá nhân tôi cũng nhắc lại một ý kiến đã từng nêu, để có quỹ nhà ở xã hội trên một quỹ đất cần có một tiếng nói chung của ba nhà. Thứ nhất là nhà nước, cơ quan quản lý phải có chính sách phù hợp. Thứ hai là nhà đầu tư. Họ phải có lời thì mới đầu tư. Thứ ba là người dân gồm người dân tại chỗ bị giải tỏa và người mới đến thuê. Ba đối tượng này phải có tiếng nói chung nghĩa là có lợi ích hài hòa. Nếu một trong ba đối tượng không tìm được tiếng nói chung thì coi như chương trình thất bại. Ta đã có những ví dụ cụ thể, đã có nhà tái định cư nhưng người dân không mua, không thuê vì giá cao. Phải có chính sách sao đó giảm thuế, điều chỉnh quy hoạch cục bộ cho các hệ số sử dụng đất nhằm giảm chi phí của đất... Cần nhấn mạnh rằng thực tế này đã được giải quyết ở nhiều nơi trên thế giới, tức là có hướng khả thi.

Về mặt kiến trúc và xây dựng, làm sao để 1 triệu căn nhà này có thể trở thành 1 triệu tổ ấm tạo được chỗ an cư cho người lao động?

Cần phải khẳng định ngay rằng nhà cho đối tượng thu nhập thấp không phải và không hề đồng nghĩa là nhà có chất lượng thấp. Ta có khái niệm nhà ở xã hội nhưng ta không hề có loại sắt thép, xi măng, sơn nước dành cho nhà ở xã hội theo nghĩa là chất lượng thấp hơn.

Ta phải tuyệt đối tránh trường hợp nghĩ rằng nhà ở xã hội, nhà tái định cư là rẻ tiền, thấp cấp. Tất cả mọi công trình nhà ở đều phải đáp ứng quy chuẩn kỹ thuật, đều có mức giá thành xây dựng đúng quy định của nhà nước.

Ta đã từng có những bài học về vấn đề này. Ví dụ như làm nhà tái định cư, hạn chế kinh phí nên chỉ làm 5 tầng nhưng sau mới nhận ra đó là sự lãng phí quỹ đất một cách khủng khiếp. Ví dụ như làm nhà cao tầng, thay vì sơn nước thì quét vôi vì chi phí lớp phủ sẽ giảm nhưng chỉ được nửa năm là hư hết lớp vữa. Cần chú ý rằng trong xây dựng, chi phí xây càng thấp thì chi phí bảo trì càng cao.

Tóm lại là ta phải làm ra ngôi nhà đáp ứng tiêu chuẩn kỹ thuật nhất định và được thiết kế đảm bảo là chỗ ở đáng hoàng. Vấn đề là ta phải tính toán bài toán đầu tư, khấu hao thế nào để có thể cho thuê đúng đối tượng, người dân đủ tiền thuê và sống đáng hoàng. Sống đáng hoàng nhưng thuê hoặc mua với giá phù hợp, giá rẻ là do được ưu đãi, bù lỗ chứ không phải giá rẻ là do cắt giảm vật liệu, thiếu không gian, giảm chi phí bằng cách giảm chất lượng sống. Ta có thể bù lỗ cho xe buýt vậy thì tại sao không bù lỗ nhà cho thuê? Nếu ngân sách không đủ thì phải tìm cách huy động thêm nguồn khác. Ví dụ như phải đưa ra chính sách thế nào để các doanh nghiệp có nhu cầu sử dụng lao động phải đóng góp cho quỹ này.

Hội Kiến trúc sư thành phố có thể đóng góp gì cụ thể cho kế hoạch này?

Tôi nghĩ Hội Kiến trúc sư thành phố và Sở Xây dựng nên đồng tổ chức cuộc thi nhà ở xã hội cao tầng phù hợp với diễn biến dịch bệnh hiện nay. Đại dịch Covid xảy ra, các phương án nhà ở cao tầng cũ chưa đặt vấn đề xử lý nguyên nhân lây lan trong chung cư nên hiện giờ ta phải làm. Hội Kiến trúc sư thành phố đang kêu gọi anh em tham gia. Nếu thành phố giao cho Hội phối hợp với cơ quan chức năng tổ chức cuộc thi để tìm ra phương án nhà ở cao tầng cho người thu nhập thấp, nhà ở xã hội phù hợp với các biến cố liên quan đến dịch thì Hội sẽ vận động để các hội viên đưa ra giải pháp. Các kiến trúc sư sẵn sàng đóng góp bằng tác phẩm của mình.

“Nghe” Đỗ Trung Quân “vẽ” những ngày giãn cách

Vẫn thấy ở đó vẻ đẹp của sự thanh thoát, dịu dàng, đậm chất thơ, nhưng cũng biểu đạt cả gai góc, chết chóc, rồi bùng sáng tin yêu và hy vọng trong các họa phẩm mới nhất của nhà thơ Đỗ Trung Quân ở những ngày giãn cách xã hội.

Bài **NGUYỄN ĐÌNH** Ảnh **NHÂN VẬT CUNG CẤP**

Lại là chuỗi kết quả tạo nên từ sự lao động, sáng tạo hồn nhiên và bản năng của Đỗ Trung Quân, nhưng không phải trên những vần thơ, mà là các tác phẩm hội họa để “kể” về tháng ngày giãn cách xã hội của anh trong đại dịch Covid. Nói về nguyên có tạo nên tác phẩm, người nghệ sĩ bày tỏ: “Mình muốn kể lại nhịp sống ở những ngày bi đát nhất của thành phố, nhưng bằng ngôn ngữ hội họa, qua cảm nghiệm thực tế của bản thân”.

Những cảm nghiệm ấy, không khó để nhận ra, đó là sự ngăn cách, chia lìa, bị thương, là sự chết, nhưng trong thực tại bao trùm trên tổng thể, vẫn thấy ở đó những nhen nhóm hình ảnh của tình yêu, của hy vọng. Tất cả những đan xen ấy, được tái hiện qua nhiều thủ pháp từ biểu hiện, siêu thực, đến trừu tượng, ẩn dụ... nhưng không bị ràng buộc, giới hạn, câu nệ mà thỏa sức bay bổng cách tự nhiên theo những đường nét, màu sắc rất khác so với những loạt sáng tác trước đây của người nghệ sĩ.

Đứng trước những tác phẩm kể chuyện gian khó thời cuộc, lại thấy chất nghệ sĩ dâng trào qua kỹ thuật “kể - tả - vẽ” rất riêng của Đỗ Trung Quân. Nét họa mà vẫn cứ như thơ, dịu dàng tuôn chảy, không ào ạt, vội vàng, khi thông qua biểu đạt của sắc màu lại khiến người đối diện phải lắng lòng lại, xem mạch ngầm hội họa ấy chầm chậm, ngấm dần, sâu lắng vào nội tại. Ở loạt tranh này, dường như Đỗ Trung Quân “vẽ” nếu chỉ để “xem” thì chưa đủ, mà còn muốn người xem phải được “nghe” mới vẹn tròn ý niệm.

Ở nhà?

Vậy là năm 2021 đầy biến động đã qua và một mùa xuân mới lại đang tới bên thềm. Cách đây chỉ 1 năm thôi, tôi đã không thể nào hình dung rằng mình có thể ở nhà lâu đến thế. Dù rất yêu quý nơi mình sống, nhưng những chuyến đi liên miên nối tiếp nhau khiến cho thời gian ở nhà của tôi ngày càng ngắn lại. Thế rồi, dịch bệnh đã đảo lộn hoàn toàn cuộc sống của hàng triệu người trên trái đất này. Không chỉ mình tôi, mà cả thành phố ở nhà, cả Việt Nam ở nhà và cả thế giới ở nhà.

Bài & ảnh **HỌA SỸ TRẦN THUY LINH**

Nhà là gì?

Có lẽ không cần phải định nghĩa lớn lao gì về khoảng không gian giữa những bức tường, nơi ta ăn, ngủ, nghỉ, tóm lại là sống - một nơi mà xét về công năng sử dụng thì đâu đâu cũng giống nhau, nhưng lại vô cùng khác nhau với mỗi người. Dù là bạn ở nhà villa có vườn rộng bao quanh, hay nhà phố leo cầu thang muốn oải, hoặc căn hộ khép kín, dù là bạn ở trong căn nhà bạn sở hữu hay đi thuê, thì tóm lại, nhà cũng chỉ là nhà, khi xét về công năng sử dụng như vậy mà thôi. Có lẽ với bao người dân nơi đô thị lớn ở Việt Nam, những người luôn “đói” diện tích, thèm khoảng xanh và bầu trời, thì nhà thực sự chỉ là khối bê tông, là những vách ngăn nơi xóm trọ trong hẻm ngoằn ngoèo, là nơi để ngủ, nghỉ, ngà lưng, ăn vội, để rồi hôm sau lại xấp ngựa, lao vào dòng người, dòng xe trong cuộc mưu sinh.

Vậy mà, dùng một cái, bạn thấy cả cuộc sống của mình chỉ còn gói gọn trong những bức tường ấy, không gian ấy. Thế giới bên ngoài bỗng vắng lặng như tờ hoặc ồn ào tiếng xe cộ thương liên miên đêm ngày. Khi ấy, bạn có tự hỏi: Nhà là gì không? Khi ấy, Nhà đã là cả thế giới của tôi, là nơi tôi xác định rằng, không chỉ để ăn ngủ nghỉ nữa, mà phải là nơi mang lại nguồn vui sống cho tôi mỗi ngày, giúp tôi không bị ảnh hưởng bởi những suy nghĩ tiêu cực khi dịch bệnh đang hoành hành ngoài kia. Hay nói cách khác, khái niệm về một “Ngôi Nhà-nơi ở” đã thay đổi hẳn trong suy nghĩ của tôi. Tôi thấy mình cần phải sống khác đi, đối xử khác đi với Nhà, để có thể tiếp tục sống mà không sợ hãi.

Năm vừa qua dịch bệnh đã mang lại bao đau xót và tổn thất cho chúng ta. Nhưng xét về mặt nào đó, dịch bệnh cũng đã làm chúng ta thay đổi rất nhiều: quan tâm hơn tới sức khỏe, cẩn trọng hơn trong sinh hoạt đời thường, chăm lo hơn và sẻ chia hơn với người thân, cộng đồng... Nhận thức của chúng ta biến chuyển rất nhiều vì dịch bệnh. Nhận thức về cuộc sống vô thường bỗng trở nên rõ nét hơn bao giờ hết. Tôi nhớ mãi những cú điện thoại của bạn bè, người thân, khi Sài Gòn đang lúc phong toả gắt gao nhất và dịch bệnh hoành hành dữ dội nhất. Em hoảng loạn: “Chị ơi, khu nhà em phong toả lâu quá, chồng em cáu bẳn, đập phá đồ đạc mỗi khi không vừa lòng, em sợ...”. Bạn nhắn tin “suốt ngày ăn và nhìn TV”. Chị nói “em ơi, hèm chị phong toả đúng 55 ngày rồi, chị muốn điên...”. Nói chuyện với mẹ, mẹ bảo: “Ra đường, tránh người. Về nhà, chỉ gặp nhau qua điện thoại, Facetime... Thế giới thật đang thành ảo và thế giới ảo đã thành thật mất rồi!”. Không biết người khác thế nào chứ với tôi, điều níu kéo tinh thần hữu hiệu nhất, khi thế giới thật thành ảo, lại chính là ngôi nhà.

Theo hướng dẫn của tôi, cô em có người chồng đang căng thẳng vì ở nhà lâu ngày, tiến hành làm đẹp lại không gian ngôi nhà phố nhỏ. Mỗi ngày, ngoài những giờ làm việc online và cơm nước, dành ra 1-2 tiếng để làm mới nơi ở. Khoảng sân nhỏ phía trước bị bỏ bê không chăm sóc lâu ngày, được dọn dẹp vào một cuối tuần. Những cái cây được cắt tỉa, cây chết được nhổ bỏ, đồ đạc linh tinh được dọn đi hết và những dây đèn vốn chỉ để trang trí cây thông mùa Noel được lắp vào cho cây thêm lung linh khi đêm xuống. Ban ngày khoảng trời xanh mây trắng hiện ra, đẹp ngỡ ngàng. Bầu trời trong những ngày thành phố bị dịch đã hết ô nhiễm trong một thời gian dài. Bộ bàn ghế nhỏ vốn bị bỏ quên trên sân thượng, được đặt bên những bụi cây để sáng sủa anh chồng ngồi làm việc online, sau khi đã xong nhiệm vụ tưới cây. Bên trong căn nhà hẹp, cô vợ cũng cố gắng dọn dẹp thường xuyên để nhà luôn gọn gàng. Những vật dụng đầy màu sắc, những món đồ trang trí dùng một lần rồi nhét xó tủ, được lấy ra, bày biện. Thấy mẹ dọn dẹp làm đẹp nhà, cô con gái cũng hứng chí tham gia mà không cần phải năn nỉ ỉ ôi như lúc trước, cậu con trai nhỏ tự nhiên trở nên ý thức hơn, khi chơi xong biết tự xếp đồ chơi đúng chỗ. Bộ bàn ghế bên cây xanh trở thành chỗ ngồi yêu thích của hai vợ chồng sau bữa cơm chiều. Họ dành thời gian cho nhau nhiều hơn ở nơi khoảng trời xanh nhỏ bé ấy. Họ mừng vui cùng nhau, khi thấy những

ngôi nhà — t h â n y ê u

cây chanh non tơ vươn lên thật nhanh từ hạt chanh họ gieo nơi ấy. Nếp sống của gia đình cũng dần thay đổi theo sự đổi thay của ngôi nhà. Và cứ thế, một ngày kia, cô khoe cùng tôi “chồng em hôm nay biết cắt mấy cành trúc nhật vào cắm ở bàn ăn, đẹp lắm. Giờ anh ấy mê nhà rồi chứ”. Không cần hỏi, tôi cũng biết họ đã ổn, dù ngoài kia vẫn đầy bất ổn. Không cần hỏi tôi cũng hình dung được nếp sinh hoạt với rất nhiều đổi thay tích cực của họ trong ngôi nhà nhỏ ấy. Ngôi nhà đã thành người thân, thật sự là chốn nương náu ấm áp cho người giữa mùa dịch.

Ngôi nhà thân yêu

Nói không ngoa một chút nào thì nhà đã thành thế giới của tôi, nhất là sau thời gian ở nhà gần cả năm qua. Khi luôn chăm sóc ngôi nhà của mình một cách có ý thức, tôi mới thấm thẽ nào là sống chậm. Khi ngôi nhà là nơi chốn yêu thương, bạn sẽ cảm nhận được sự yêu thương ngôi nhà dành cho bạn. Nhà sẽ giữ cho tâm ta luôn an định, cho ta sống trong cảm nhận từng phút giây hiện tại và luôn cho ta những nụ cười. Bạn tin không?

Khi chăm chút cho căn nhà mỗi ngày, tôi cảm nhận được sâu sắc nguồn năng lượng tích cực mà từng góc nhà mang lại cho tôi. Trong khu vườn nhỏ, những chậu mừng tôi, các loại rau thơm xanh mướt, vươn cao mỗi ngày. Cây lá với rung rinh

đón nhận từng giọt nước đầy yêu thương, cây trúc nhật hớn hờ mừng vui, những lá thường xuân reo trong lặng lẽ, và cây bông giấy nở hoa...

Khi tôi cười với những bức tranh hoa treo trong nhà, những lớp cánh trong veo như lay động. Màu sắc trong tranh như ngập tràn không gian, ngày ngày tô màu cho cuộc sống bị bó hẹp giữa bốn bức tường. Mỗi ngày nhìn tranh, tâm hồn reo vui, tạm quên đi những gì đang diễn ra khắc nghiệt ngoài kia. Tràn ngập trong tôi là cảm giác hạnh phúc tôi chưa từng nếm trải. Khi tôi đi ngang qua tượng Phật với nụ cười, là một cảm giác bình an. Tôi không thể diễn tả bằng từ ngữ thường tình vô vàn những điều màu nhiệm mà Ngôi Nhà thân yêu mang lại cho tôi. Và hơn bao giờ hết, giờ đây, khi thực sự “Ở nhà” - theo nghĩa toàn tâm toàn ý cho nơi mình sống, yêu thương nơi mình sống, qua việc chăm chút cho từng không gian lớn nhỏ, tôi mới có thể cảm nhận thật sâu sắc câu nói “Nhà là tổ ấm”. Ai cũng có một cái tổ của mình, để yêu thương và sống trong yêu thương.

Và quan trọng hơn nữa, Nhà sẽ luôn là “tổ”, đầy ấm áp, khi từng cá nhân sống trong ngôi nhà ấy dành cho nhau sự yêu thương, chăm sóc và quan tâm mỗi ngày. Trong một ngôi nhà tràn đầy năng lượng yêu thương như thế, thì dầu dịch bệnh hay muôn vàn khó khăn của cuộc sống ngày thường vẫn hiện hữu, bạn vẫn sẽ luôn vững vàng. Một cuộc sống hạnh phúc luôn hình thành từ những điều nhỏ nhoi như thế. Từ những buổi sáng tưới cây, dọn nhà, từ những món ăn nấu cho người thân với tất cả yêu thương, từ những cử chỉ quan tâm nhỏ nhặt dành cho cha mẹ, con cái, vợ chồng... tất cả làm nên điều mà chúng ta luôn gọi là NHÀ.

Nhà không chỉ là không gian giữ bốn bức tường. Nhà là nơi ta luôn muốn tìm về. Nhà của chúng ta đẹp đẽ hay u sầu chính là do ta gây dựng nên từ những điều nhỏ nhoi hàng ngày. Ý thức được điều ấy, luôn chăm sóc không gian sống của bạn cùng những người thân trong đó, thì nơi bạn ở sẽ mãi là Ngôi Nhà Thân Yêu, là chốn trú ẩn thần tiên có thể làm dịu đi bao nỗi đau, ôm ấp, vỗ về bạn trong cuộc sống ngày càng nhiều biến động ngày nay.

Nhà - đó là nơi trái tim thanh thản đập.

Sau lưng Núi là Núi

Suốt một tuần, cứ ban ngày thì hai cha con anh nói với sư cô leo lên đỉnh núi, để chỉ một lần biết được sau núi là gì! Nhưng cứ hễ sắp tối, thì cha con anh lại ngủ quên trên một phiến đá mòn. Đeo đuổi một câu hỏi nào đó sẽ giúp cho anh quên đi thời gian, anh nghĩ vậy. Đêm ấy trăng sáng, anh hốt nhiên biết được điều đơn giản mà ai trong chùa cũng đã biết, sau núi là núi.

Truyện ngắn **TRƯƠNG GIA HÒA** Ảnh **TL**

1.

Ba nghĩ mình phải lên núi thôi con!

Và anh không chắc mình và con bé sẽ làm gì trên đó, nhưng chỉ riêng chuyện rời nhà rồi đi lên núi thì anh nghĩ là hay ho và có thể làm ngay, vậy thôi.

Trên núi mùa này mây bay như một chén tàu hũ nước đường phải không ba. Con bé vừa nói vừa đeo ba lô lên vai. Nó cũng không cần anh trả lời. Nó thường xuyên nói chuyện một mình, nó quen với một người cha im lặng rồi, hoặc khá hơn một chút, có lúc anh trả lời nó bằng cách căng môi ra thành một dấu trắng khuyết rồi gât đầu. Nước đường đâu nhất thiết phải là màu vàng nâu, nước đường hoàn toàn có khả năng màu xanh da trời. Con bé chép miệng, con nghĩ là nó rất ngọt đó ba!

Anh biết mình đang sai một chỗ nào đó với con gái, và thậm chí biết ơn khi nó đã không giận mình. Con bé chấp nhận hết mọi trạng thái của anh kể từ ngày mẹ nó thoát biến.

Nhưng con không thích mùi gừng, mẹ cũng không thích mùi gừng!

Con bé vừa đi vừa nhìn lên chén tàu hũ đã khổng lồ có nước đường màu xanh và không có lát gừng nào của nó. Anh nhắc chừng con vấp té, nhưng có vẻ chén tàu hũ hấp dẫn nó hơn những hòn đá lớn nhón trên đường. Những hòn đá sẽ dẫn đường cho con, ba yên tâm!

Núi mùa này nghiêm trang và dường như chẳng có đóa hoa nào nở. Anh chỉ thấy chập chùng một bảng màu từ xám trắng, xám khói, xám chì đến chì đậm. Thực ra, anh vừa lên núi cách đây chừng hai tháng thôi. Núi lúc ấy đâu có như bây giờ, hẳn là núi rất xanh và đông người như hội. Anh nghĩ hẳn là ai đó đã lột sạch bộ quần áo mà núi của anh đã mặc hôm đó rồi thay vào một bộ đồ khác, sũng lạnh. Có thể vì lạnh quá, nên người ta đã trốn đi đâu hết rồi?

Không có ai khác ngoài cha con anh đi trên lối mòn dành cho những người đốn củi. Hoặc là họ đã rẽ vào lối đi dẫn đến nhà ga cáp treo hết rồi. Lưng chừng núi có một ngôi chùa, anh nói cha con mình sẽ xin chùa một chỗ ngủ. Con bé im lặng, hình như đã bắt đầu thấm mệt và đi chậm lại. Nó không ngửa cổ lên nhìn trời nữa mà thỉnh thoảng dừng lại có ý đợi anh bước lên để đi song song. Anh nắm tay nó, cảm giác xốn xang nhói nhói lại xuất hiện, chân anh bước nặng trĩu.

Hai cha con ngồi nghỉ chân ở một tảng đá thật lớn. Anh nghĩ chẳng phải tại mình đang có vết thương quá lớn nên nhanh mệt thế này đâu. Chắc là ai đi đến đoạn này cũng mệt thôi, bằng chứng là tảng đá khổng lồ này đã mòn nhẵn rồi. Nếu là ngày xưa, hẳn anh đã cảm ơn ông trời bố trí một chỗ dừng chân lý tưởng. Nhưng bây giờ, lòng anh chỉ có hoài nghi và hoang mang.

Anh gỡ cái ba lô rỗng màu hồng ra khỏi vai con bé, rồi cái ba lô đang ở vai mình ra. Anh nằm xuống, con bé cũng bắt chước nằm theo. Anh bắt ngờ thấy trời sâu thăm thẳm, hình như anh đang rơi, hình như anh đang bay, hình như đang chìm vào lòng biển lạnh ngắt. Con bé nằm nghiêng hướng về anh, lại nói lí nhí gì đó về mùi gừng, mắt khép lại dần dần...

2.

Anh nói với sư cô mình không có kế hoạch gì hết cho ngày mai. Ngày mai có thể cha con của con sẽ về lại Sài Gòn, nhưng con cũng không chắc.

Hơn một tháng rồi, anh không chắc được điều gì. Kể cả việc cầm cuốn sổ kế hoạch vốn yêu thích của mình. Những cuốn sổ kế hoạch, mỗi năm, vợ anh sẽ mua một cuốn sổ trắng, giấy thật xịn và một số thứ linh tinh khác như bút màu, băng keo màu, sticker... để tự thiết kế cho anh một cuốn sổ kế hoạch bằng mười cái hoa tay của nàng. Nàng gọi đó là calligraphy, nghệ thuật thư pháp hiện đại, là đam mê bất tận gì đó. Anh thì đơn giản thấy nó dễ thương. Bất cứ thứ gì vợ anh làm ra cũng dễ thương. Từng nét chữ, từng mẫu giấy báo nhỏ xíu nàng xé ra dán vào cũng vậy. Nàng viết chữ “g” có bụng hay không có bụng cũng xinh. Cuốn sổ kế hoạch ấy, bây giờ đóng kín. Trước đây, mỗi đầu tuần, anh sẽ ghi vào đó chi tiết kế hoạch công việc của mình. Thứ hai anh đến buổi cảnh nào, thứ ba anh gặp nhân vật nào, thứ năm anh nấu cơm trưa và thứ sáu anh sẽ chở con bé đi học đàn...

Không cần phim hay ảnh, chỉ cần nhìn cuốn sổ kế hoạch này thôi, cuộc sống gia đình anh hiện ra đẹp đẽ biết bao. Nếu bây giờ anh đại dốt mở nó ra xem lại, anh sợ rằng mình sẽ vỡ tim. Nó là cái gương soi, là mặt nước để gia đình anh soi bóng. Anh sợ cảm xúc khốc liệt ấy ập đến và anh không thể vượt qua. Anh thành thật. Thực ra là con chưa dám mở nó ra!

Hệt như con gái anh, hễ bước ra ngoài là khoác lên vai cái ba lô rỗng màu hồng. Nó biết bên trong không có gì trong đó, nhưng hôm ấy mẹ có nói, thì để khi ra ngoài, con đeo nó lên vai! Con bé thậm chí đã không dám mở cái ba lô ra để đặt vào đó con búp bê mà nó thích. Nhưng nó vẫn cứ đeo, khi đi ra ngoài.

Sư cô dọn cơm cho hai cha con anh ăn xong thì cũng đến giờ kinh tối. Sư cô đưa anh miếng giấy để viết tên tuổi của vợ mình vào đó. Mất một lúc khá lâu, anh mới có thể run run hai tay đưa lại cho sư cô tờ giấy ấy. Trên đó, khó mà có thể nói đó là chữ nhưng sư cô không nói gì, im lặng đi lên chánh điện.

Cha con anh ngồi nghe kinh, đáng ngồi cả hai không thể nào lè loi hơn, hai đáng ngồi như núi. Mặt quay về hướng Đức Phật, cửa chánh điện sau lưng mở toang đón từng đợt gió núi lạnh thổi vào. Chừng nửa chập kinh, con bé lại lăn ra ngủ trên thảm. Sư cô ra hiệu cho anh cứ để yên nó nằm đó khi thấy anh bối rối lay con.

3.

Ngôi chùa ở lưng chừng núi. Anh hỏi sư cô sau núi là gì?

Hai cha con anh xin nhà chùa ít cơm chay mang theo để tiếp tục hành trình lên đỉnh núi. Anh nghĩ nếu không leo núi, thì anh cũng chẳng biết phải làm gì lúc này. Phải làm một việc gì đó dù anh thấy hình như thời gian đã dừng lại hẳn rồi. Như là đã vọt ra khỏi bầu khí quyển, con nhộng mà anh và con bé đang trú ngụ bất ngờ bị mất trọng lực và trôi vô định trong không gian. Nhưng con bé có vẻ mệt mỏi dù nó không than thở gì cả. Ngay cả than thở, hình như cả nó và anh đều thấy thật xàm xí vô nghĩa. Suốt một tuần sau đó, cứ ban ngày thì hai cha con anh nói với sư cô leo lên đỉnh núi, để chỉ một lần biết được sau núi là gì! Hoặc là mình gặp những người đi cáp treo lên đỉnh núi ba nhi!

Nhiều lần dường như sắp đến nơi, thì cha con anh lại ngủ quên trên một phiến đá mòn. Trở về chùa dự cử kinh tối, con bé lại lăn ra ngủ tiếp trước mặt Đức Phật.

Đeo đuổi một câu hỏi bất kỳ nào đó sẽ giúp cho anh quên đi thời gian, anh nghĩ vậy. Đêm ấy trăng sáng, hai cha con cứ theo bóng trăng mà đi, đi như thủy triều bị lực hút của trăng. Và dù chưa đến được đỉnh, anh đã hốt nhiên biết được điều giản đơn sau núi là núi! Và ngọn núi này, làm gì có cáp treo!

Không còn ngủ quên trên phiến đá mòn và thảnh thơi trước mặt Phật nữa, con bé nhắc anh về mấy chậu hoa ở ban công nhà. Họ chia tay, sư cô tặng con bé một bịch mút gừng để ăn cho ấm bụng. Con bé dặt tay anh xuống núi, cây cỏ ven đường đổi sắc nó nói mùi gừng của sư cô thật thơm. Còn anh, sư cô có nói gì đó về tiết lập xuân mà anh quên mất rồi.

Bữa đó, ngay sau khi hai cha con rời gót, sư cô và cả ngôi chùa này cũng bay lên trời. Bay lên cao mãi hay là đáp xuống một quả núi phía sau nào đó. Điều này thật khó trả lời, bởi vì sau lưng núi là núi!

Về quê

*“Em có nhớ căn nhà xưa bên khu vườn cải
Nơi những sớm mai bình yên nắng giòn trên lá”*

(Thi ca của Nguyễn Đình Toàn)

Tùy bút **NGUYỄN HÀNG TÌNH** Ảnh **NGUYỄN HÀNG TÌNH - TL**

“Bỏ nhà, đi”. Là chuyện nghiêm trọng đến mức tột đỉnh người ta phải thế. Ai, đâu để bỏ nhà mà ra đi. Cái Ngôi nhà là tổ ấm, chốn thuộc về, “bến” hạnh phúc, để “trở về” sau một ngày đi mưu sinh, lăn lóc, va cạ với nhân quần. “Về nhà thôi!”, nó tha thiết nơi mỗi người.

“Cái nhà” nó đã thế, huống chi lớn hơn, bao trùm hơn, là không gian sống. “Bỏ nhà, đi”, thì có thể tá túc đâu đó quanh đây, nơi bộ salon ở công ty, nhà bạn bè, khách sạn. Nhưng “Về Quê thôi!” thì là xáo động toàn diện tâm trạng đến độ không còn lựa chọn tạm thời nào được nữa. Tôi đã chứng kiến con chuột nó hót hời khi chạy về hang. Tôi đã chứng kiến con chim nó thần thờ ở những cành cây quanh đây khi bị ai đó gõ tổ của mình. Tôi đã chứng kiến những con cá lóc mẹ bơi vờ nhiều ngày trong cò lau khi không còn thấy ổ vì một loài khác đã xúc nguyên cả bầy con đồ hồn lòng rờng của nó để đem bán cho các nhà hàng phù hoa khoái khẩu trên thị thành. Tôi đã chứng kiến đàn voi dạo dắc khi khu rừng nó sinh sống bị san phẳng, bởi với nó mảnh rừng nghèo ấy là “Quê nhà”. Tôi đã chứng kiến bầy ong khi vỡ tổ, vì khói từ loài khác đốt lên đuổi chúng đi để chiếm căn nhà nó lấy mật.

Tội nghiệp lắm, sinh phận loài nào cũng giống nhau y chang mà, giữa cuộc sinh tồn.

Dưới trời đất này, loài nào cũng đơn sơ cả. Loài nào cũng bé bỏng cả. Trước tạo hóa, loài nào cũng nằm trong trò chơi có “Tổng bằng không”, chứ đâu có ngoại lệ “Khác không” - sinh ra, trưởng thành, và chết đi. Chỉ có trí não và những tham cầu vô tận làm loài nào đó quá dư thừa lý trí nên nghĩ hỗn độn ra đến vô tận và ảo tưởng về sức mạnh loài mình thôi.

Năm rồi, tôi thấy tôi mong manh lắm. Trường thông tin hót hời và chết chóc từ tivi dội cả vào vách núi rừng xa. Tôi sống nơi thưa vắng mà còn lung lay. Đại dịch xảy ra, thành phố lớn nhất đất nước tôi đảo dắc. Bản năng sinh

tồn ở con người trỗi dậy ở đó. Tôi chợt thấy cả loài Homo Sapiens - Con người hiện đại - của tôi mong manh. Cũng là bình thường như bao loài trước quy luật khát sống của sinh vật, trước bài ca sinh-tử nơi mặt đất. Thách thức từ dịch họa. “Phép thử” của Thượng đế? Không, nó là thật, sống mái, một mất một còn. Phải “sống” sót cái đã. Rồi tỉnh tiếp. Dù thông minh đến đâu, con người cũng không thể hiểu hết tạo hóa, Trời đất. Làm sao mà biết giới hạn của đại dịch, dù chính phủ nào trên hoàn cầu cũng cố sức tìm cách bảo vệ người dân mình. Hoàn cảnh cụ thể ở mỗi người mới là cái cần của chính sinh phận ấy, tự rõ khả năng hứng chịu, chống đỡ. Tột cùng của hiểm nguy người thấy rõ cái rốt cuộc mình cần nhất - Sự sống. Tột cùng của hiểm nguy, người thấy rõ người, cùng muôn loài. Ôi mặt đất thân yêu. Ôi mặt đất khó hiểu; kỳ diệu, nhân từ và rui ro, tàn bạo. Âm thanh “Về Quê” chợt bùng sáng nơi thị thành. Loài người cũng dễ hiểu làm sao.

Vòng tay của “Nhà quê”.

Dẫu thế nào thì làng quê vẫn cứ còn là nơi tinh khiết.

Những đoàn người xe máy như “sóng người” trôi, cả đi bộ, quyết liệt về quê. “Di cư” ư? Không, gọi đúng tên ấy là thiên di. Vì nó tự nhiên, rất bản năng, là phản xạ, tất yếu, khi hữu sự. Chia tay thôi, đồ thành ơi. Chào thôi, ước mơ kiếm được nhiều tiền, và đâu đó giấc mơ thành Thị dân. Quê nhà ơi, xa xăm quá. Xa xăm nhưng chắc chắn yên bình, ấm áp. Thành phố nào thì cũng chỉ là phần le lói lọt thỏm giữa sông biển, rừng núi, đồng quê, cò cây, và thời tiết, mùa màng. Tôi thương loài tôi hơn lúc nào khác. Thị thành những lúc thế này mới biết mình bé mọn, nhay cảm, dễ vỡ, bởi rằng oan nghiệt suốt bao ngàn năm nay ở lịch sử loài người dịch bệnh cứ hay chọn thị thành để gieo rắc, tấn công, tàn phá. Virus Sars-cov-2 dù là sản phẩm nhân tạo hay thiên tạo, thì

con người cũng là sản phẩm của tạo hóa. Nhưng tôi không thể can gián tạo hóa và không thể đàm phán với Thượng đế. Ai “thị dân” bao đời thì ở đấy mà phòng thủ, thích nghi, và chống đỡ, bởi phố đã là “quê xứ”. May cho ai “có” “Quê mùa” để về. *Cỏ cây vườn cũ lặng câm/Quỳ hôn còn thấy xa xăm bóng người* (Thơ của Trần Xuân Kiêm). Nhà quê, đồng ruộng, rẫy nương, mùa màng sẽ che chở. Nơi ấy, có gì ăn đó. Cho dầu dưa cà, mắm muối, canh rau, văng thịt, văng tiệt từng, phù hoa, văng người. Còn “đất”, còn người. Còn chịu lao động, còn người. Nghèo mà an toàn. Nơi nào phù hoa mà chẳng như những thợ săn, săn từ mồi hôi, tâm trí, đến thân xác. Cơ hội càng nhiều nguy khó càng bao la. Làng quê bao la nhưng dễ hiểu. Thành thị chật chội nhưng chẳng dễ hiểu chút nào - mệnh mông khắc nghiệt. Ai đó lạc phương có thể gõ cửa ở nhờ nhà một người quê, nhưng có bao giờ gõ cửa ở nhờ được nhà một người thành phố. Ai đó nhờ đường sao mà quá giang được một thị dân. Thị dân không xấu, nhưng đặc điểm đời sống thành phố nó thế. Thành mong manh nên thành phố cần hoài nghi và tự vệ. Thị thành luôn yếu đuối và dễ bị tổn thương. Hào phóng và mã thượng không điều kiện chỉ có thể ở chốn Quê mùa. “Về quê thôi”, bởi giữa trời đất thành thang còn có mẹ cha, dòng họ, xóm giềng, cây xanh. Làng quê, đất trồng, người thưa, nhưng đâu đó nó “sâu” vô vòn.

Dịch bệnh xảy ra, mới hay vai trò của “Quê nhà”. Thành phố hải hùng mới thấy giá trị của “Nhà quê”. Cao vời, và thiêng liêng lắm, hình như hơn cả Ngôi nhà.

Thành tri “Quê mùa”. Tôi nhớ ai đó đã làm thơ: *Cuối con phố đã là quê/ Người qua đó với bọn bé màu xanh.*

Nhưng loài người ơi, loài người còn có “Quê” để về. Nơi mặt đất này, có những loài không còn quê để về nữa. Bao loài vật đã “ra đi” vĩnh viễn, tuyệt chủng, khi rừng già đã biệt tăm. Quê quán mình nhiều lúc không phải do mình quyết định sự tồn tại của nó. Bởi mặt đất đã xáo động hết rồi. Dịch bệnh đang diễn ra hai năm rồi, phát lộ ra bao điều để người đời nhận ra và nghĩ lại.

Các loài khác ít đau khổ hơn, vì nó không biết điều đó.

quảng cáo

THANH NHÔM ĐỊNH HÌNH

Cho các giải pháp xây dựng bền vững

Chúng tôi phát triển các giải pháp mới cho các nhà thiết kế, kiến trúc sư và nhà thầu với một loạt các thanh nhôm định hình đa dạng

Sống chậm trong mùa

Covid

Lúc này, chúng tôi mới cảm nhận được ngôi nhà như người mẹ, dang rộng cánh tay chở che cho tôi qua giai đoạn không có chỗ nào khác để đi. Hàng quán đóng cửa, các tụ điểm vui chơi tụ họp đóng cửa, các chuyến bay ngưng hoạt động, khách sạn resort đóng cửa, bãi biển không người tắm, các công sở cho nhân viên work from home. Và tôi, giống như mọi người, mấy tháng vừa rồi trú ẩn trong nhà, có thời gian suy ngẫm ra những điều hiển nhiên dễ thấy mà lại ít chú ý đến. Mỗi khi ra khỏi nhà ai nấy đều sạch sẽ thơm tho chần chu trong áo quần đẹp đẽ, sau một hồi lao ra đường đến bờ phờ, khi trở về nhà ai nấy đều cạn năng lượng, quần áo bết thẳng nếp, đôi khi còn xộc xệch. Đến nhà, ném cái túi vào góc sofa, nằm dài ra thở. Nhà lại xạc pin cho chúng tôi y như những con robot lau nhà khi hết điện biết tự tìm về nguồn sạc. Ở nhà, chúng tôi có thể mặc bộ quần áo sao cũng được, có thể ngồi, nằm ở tư thế sao cũng được, có thể bê tô com lên ăn ngẫu nhiên. Ra đường chúng tôi chần chu nhưng ở nhà, chúng tôi có thể trưng ra mọi tư thế “không đẹp”. Nhà chưa bao giờ quay lưng lại với chúng ta dù chúng tôi lười thôi đến thế nào, xấu xí đến thế nào. Nhận ra những điều hiển nhiên đó, tôi bỗng thấy yêu căn nhà quá đỗi. Tôi thấy mình được chở che an toàn nơi đây. Tôi không còn thích đi đâu lâu nữa, đi đâu cũng muốn nhanh chóng trở về ngồi bên chiếc ghế êm ái. Dịch bệnh là thảm họa với tất cả chúng ta, nhưng đâu đó cũng có đôi phần hữu ích. Nó giúp ta có nhiều thời gian ở nhà, sống chậm, suy tư và an tĩnh. Những mất mát hao mòn của năm tháng dường như được bồi đắp lại từ từ.

Nhà tôi ở Ban Mê, nằm trong một khu phố ô bàn cờ, nhỏ bé lọt thỏm xung quanh là nhà hàng xóm cao tầng. Tôi dọn về đây hơn chục năm từ hồi lập gia đình. Bây giờ nhà đã có 4 thành viên. Trước dịch Covid xảy ra, sáng sáng chúng tôi lao ra khỏi nhà, người đi làm, người đi học. Chúng tôi tắt bật ngoài đường cả ngày và trở về nhà khi việc đã xong, cuộc vui đã tàn. Nhưng hai năm qua, Covid đến như một cơn bão dài ngày quét qua mọi ngóc ngách của địa cầu. Chúng ta không còn lựa chọn nào khác là ở nhà nhiều hơn.

Bài & ảnh **NGUYỄN THỊ THU HÀNG**

Tôi yêu thương và chăm chút từng góc nhỏ của ngôi nhà. Tôi lau dọn hàng ngày những khe cửa vương bụi, hay những ngóc ngách khó với tới. Tôi thích ngồi trên sofa xếp từng món quần áo của mọi người trong gia đình, vuốt thẳng thớ vải, hít hà mùi thơm còn sót lại, đặt chúng xuống và từ từ gấp lại gọn gàng. Chẳng mấy chốc đống quần áo lộn xộn vừa khô đã trở nên ngay ngắn đẹp đẽ. Người ta bảo, mọi đồ vật đều có đời sống riêng và có năng lượng riêng. Tôi nghĩ nếu đối xử tốt với áo quần đồ dùng, trân trọng chúng thì chúng cũng quay lại yêu thương và gắn bó với tôi. Tôi có thời gian dành cho chúng, thì chúng cũng dành cho tôi sự phục vụ tốt nhất.

Tôi thích nấu những bữa ăn ngon, và mọi người quây quần bên chiếc bàn ăn trong bếp để hít hà hương vị “mẹ làm”. Chúng tôi đã dùng chiếc bàn ăn này nhiều năm. Nó đơn

giản, được làm từ gỗ thường nhưng rộng rãi đủ để bày biện đủ thứ chén đĩa ly tách. Tôi gọi đây là chiếc bàn gắn kết vì là nơi tụ họp của cả nhà. Tôi trải dưới lớp kính một tấm vải thổ cẩm mua vào dịp đi thăm quan Bắc Hà nhiều năm trước. Tấm vải thổ cẩm mang đến hình ảnh quen thuộc mà mỗi lần tháo ra giặt thì chiếc bàn trở nên tro tro, trống vắng. Có những vật dụng trong nhà, không lớn lao to tát gì nhưng lại rất thân thiết, mà nếu nó không nằm đó thì ta cứ thấy thiếu thốn điều gì.

Nhà tôi ít đồ đạc, ít tiếp khách, ít trang trí. Tôi hay đùa là nếu trộm vào nhà tôi thì chắc thất vọng lắm. Nhà chỉ có một số thứ đáng giá như: cây đàn piano (quá nặng để trộm vác đi), vài bức tranh sơn dầu tôi tự vẽ (quá tệ để ăn trộm), một bộ sofa để nằm ngời giản duỗi (quá công kênh để bê đi). Ngoài ra không có những đồ trang trí như các gia đình khác bởi tôi thích sống tối giản, giảm bớt đồ đạc để có nhiều không gian hơn cho không khí dễ dàng lưu thông. Mùa đông tôi bật đèn vàng cho căn nhà ấm cúng. Mùa hè tôi dùng ánh sáng trắng và ánh sáng tự nhiên. Ánh sáng là thứ rất quan trọng tác động trực tiếp vào cảm nhận của người sống trong nhà. Ánh sáng chói gắt quá sẽ khiến ta cảm giác bị phơi bày lộ liễu và mệt mỏi. Ánh sáng vừa đủ, nhàn nhá từng không gian, phù hợp với thời tiết sẽ giúp ta cảm thấy dễ chịu. Vì vậy nên tôi tham khảo chuyên môn để tháo bớt, hoặc lắp thêm bóng đèn để sao cho “mùa nào

thức nấy”, mọi người trong nhà đều cảm thấy không có sự tác động khi thời tiết thay đổi.

Ngôi nhà với tôi nó giống như một thực thể sống. Khi ta chăm chút cho một thực thể sống, nó trở nên ấm áp. Khi ta trồng một cái cây ở góc này góc kia, nó trở nên xinh đẹp gần gũi. Khi ta kéo rèm cho ánh nắng mặt trời lọt vào, nó trở nên lung linh sống động. Khi ta sơn lại, hay sửa chữa những chỗ bị bào mòn, thì nó lại mới mẻ như ngày đầu. Nhà tôi tuy nhỏ nhưng tôi thấy “tiện nghi” lắm, bởi vì “tiện nghi” đối với tôi tức là sự thuận tiện trong sử dụng cho gia chủ: ví như một cái móc treo ngay cửa để đi về có thể treo mũ, khẩu trang; ví như góc nhỏ treo cái giỏ rác nhỏ nhỏ trong nhà tắm để tiện vợ vào những lọn tóc rụng hay cái bông tắm dùng xong; ví như chỗ để bình nước lọc phải dễ dàng lấy từ mọi phía. Phụ nữ chúng tôi, những điều to tát không làm được, nhưng tạo ra những “tiện nghi” trong nhà thì không khó, chỉ cần quan sát và chỉnh sửa thêm thắt dần, ta sẽ có một ngôi nhà hơn cả trong mơ.

Tôi nghĩ rằng, ngay từ đầu chắc hẳn không có ngôi nhà nào là hoàn hảo. Ngôi nhà hoàn hảo phải được vun đắp từ từ, bằng tình thân của những thành viên sống trong đó. Biết yêu thương chăm sóc thì dần dần ta sẽ có một ngôi nhà hoàn hảo theo tiêu chí của chúng ta.

Vui đến phút cuối

Tôi vốn là dân mê sách, mất vài cuốn sách quý là lòng cảm thấy đau khổ mấy hôm liền. Vì vậy điều làm tôi khổ tâm nhất trong lúc dọn nhà là tủ sách. Tủ sách có giá trị không lớn so với vật dụng khác trong nhà nhưng phải mang theo cho bằng được.

Bài **LUONG MINH** Ảnh TL

Từ khi có gia đình, có nhà cửa riêng cho đến giờ này tôi đã dời nhà ba lần.

Lần đầu tiên từ quê lên Sài Gòn tìm việc làm. Tài sản ở quê không có gì đáng giá để mang theo, vật dụng trong nhà sau này có tiền sắm hoàn toàn mới.

Lần dọn nhà kế tiếp về quận 12 thì tủ lạnh, ti vi, tủ quần áo, bàn ghế cái nào còn dùng được thì mang đi, món nào cũ thì bỏ lại cho người chủ mới.

Điều làm tôi khổ tâm nhất trong lúc dọn nhà đi là tủ sách. Tủ sách giá trị không lớn so với vật dụng khác trong nhà nhưng phải mang cho bằng được. Bởi nó vừa là vật kỷ niệm, vừa là thú vui của mình, có những cuốn sách còn được xem là cổ vật giới sưu tầm yêu chuộng vì đôi lúc có tiền không mua được. Tủ lạnh, ti vi, máy vi tính bỏ đi, có tiền có thể mua lại cái khác tốt hơn, nhưng sách vở thì khó mà tìm lại được vì sách xuất bản ra rồi, cuốn tái bản có thể đẹp hơn, đầy đủ hơn nhưng giới chơi sách không đánh giá là tốt hơn!

Tôi là dân mê sách, mất vài cuốn sách quý là lòng cảm thấy đau khổ mấy hôm liền. Ba mươi năm trước, đi làm xa, có lúc về nhà thấy sách bị mối ăn hàng loạt phải đốt bỏ, buồn mấy hôm. Rồi đành tự an ủi: dù sao cũng còn đồ hơn cháy nhà, nếu hỏa hoạn xảy ra thì không còn cuốn nào hết.

Ở Sài Gòn đi làm, mỗi tuần đến nhà sách mua một ít, lật sách ra từng trang xem nội dung có phù hợp với mình không. Sách được bạn bè giới thiệu chỉ đọc tựa thì mua về, bỏ qua khâu thẩm định. Mặc dù sách mua về có cuốn đọc, có cuốn không, nhưng cũng có duyên nên rất quý, rồi thì bạn bè thân tặng sách có chữ ký tác giả, làm sao mà bỏ đi cho đáng!

Trong các tài sản được liệt vào gia sản có cây kiểng, đồ gốm sứ, tủ thờ, trường kỷ. Cây kiểng để ngoài nhà. Cổ vật, tranh vẽ để trưng bày hoặc giấu kỹ trong phòng, giá trị tổng gộp có đến bạc tỷ. Riêng sách vở xưa không phải rẻ nhưng không thanh khoản chút nào vì không có ai mua cả tủ sách ngoại trừ dân buôn bán sách. Mà bán gộp, bán mao để lấy tiền liền thì giá chưa đến một phần năm lúc mua ban đầu. Thành thạo nghe nói quyển sách cũ xuất bản năm 1960 kêu giá hai triệu đồng, tưởng đầu ngon ăn thật ra quy đổi giá vàng cùng thời và giá vàng hiện tại thì cũng không phải là lời!

Vừa qua, tôi có chị bạn là giáo viên, hơn bảy mươi tuổi mà không có con cháu, chị có nhà nhưng cần bán đi để có tiền dưỡng già, thuê lại căn nhà nhỏ để ở. Nhà chị có ba tủ sách lớn, kêu người bán sách cũ lại thu gom giúp, còn một tủ là sách chọn lọc, sách bạn bè tặng chị dọn theo về nhà mới.

Một anh bạn giảng viên, sắp sửa theo con đi định cư nước ngoài, anh hiến cho thư viện chùa bốn tủ sách quý. Còn thì chỉ mang đi vài cuốn vì qua bên đó không thể kiếm được. Theo anh, ở Mỹ nếu có tiền thì mua thứ gì cũng có còn sách tiếng Việt thì không phải dễ tìm. Anh không có sự lựa chọn vì máy bay chỉ cho mỗi người trọng lượng quy định.

Tôi không có ý dời nhà ra nước ngoài, nên tôi có nhiều chọn lựa tài sản nào phải giữ, cái nào bỏ đi được. Đó là cũng là nỗi khổ! Tủ sách càng phình ra là nỗi khổ của tôi càng lớn. Có lúc tôi định không mua sách nữa vì con cháu không có sở thích giống mình, chúng đọc trên mạng. Mà trên đó thì cái gì cũng có, sách vở mà chỉ cho linh kinh.

Có lần tôi nghĩ, mình còn trụ ở thế gian không còn bao lâu, mua sách thêm làm gì? Tôi tâm sự với anh bạn, anh ta khuyên tôi cứ mua, cứ chơi như một thú vui, lúc nào còn sống thì đừng để thú vui của mình kết thúc. Ông nội của anh chơi kiểng, ba anh chơi đá gà cho đến cuối đời, khi già yếu không xách “thần kê” đi đá nhưng ông cũng nuôi cả chục con gà nòi để sáng ngồi ngắm uống trà, bình minh nghe tiếng gáy.

Có lời khích lệ, tôi như uống thang thuốc bổ, cuối tuần đi Đường Sách mang về nhà những thứ làm cho mình vui. Có người tưởng tượng nói với tôi: Anh là người hạnh phúc nhất nếu lúc đang đọc sách mỗi mẹt ngủ luôn không dậy!

Đúng rồi! Vui sướng đến phút cuối cùng!

Tản mạn chữ nhà

Ngôi nhà quan trọng đối với con người ta như thế nào thì khỏi phải bàn rồi. Ngày xưa đất rộng người thưa, vật liệu sẵn có mà các cụ còn bảo: “Tậu trâu, lấy vợ, làm nhà. Cả 3 việc ấy thật là khó thay!”. Dân số ngày càng gia tăng, đất hẹp người đông, nhu cầu về chỗ ở, về một ngôi nhà lại càng trở nên cấp thiết. Nhà tranh, nhà ngói, nhà gạch, nhà gỗ, nhà to, nhà bé gì cũng được... miễn là phải có một ngôi nhà thì mới “an cư lạc nghiệp” được.

Bài **PHẠM XUÂN VINH** Ảnh **TL**

NHÀ TRONG thực tế

Nhớ lại, hồi tôi mới lập gia đình, vợ mới sinh con gái được hơn tháng, điều kiện kinh tế khó khăn, 2 vợ chồng chạy vay mượn mấy chỉ vàng dựng tạm một mái nhà tranh trên nền đất ruộng. Mấy ông văn nghệ sĩ hay thi vị hóa mọi sự, bảo cái này là “Một mái nhà tranh hai quả tim vàng” hay “túp lều lý tưởng”. Đời không như là mơ, nên thực tế chẳng lãng mạn như văn thơ chút nào. Những hôm trời mưa, nước dột từ mái nhà chảy xuống đúng nóc mùng, phải lấy áo mưa che lên, khi nào nước đầy thì đẩy cho nước rút xuống. Vợ chồng cả đêm không ngủ, ngồi bó gối trong mùng, hễ chỗ nào ướt thì xê dịch con sang chỗ khô ráo. Ai từng trải qua tình cảnh này mới thấu hiểu được tại sao ông bà ta lại nói, sống trên đời có 3 nỗi khổ: “Thứ nhất vợ dại trong nhà, thứ hai nhà dột, thứ ba nợ đời!”.

Sau những ngày như vậy, bà xã thỉnh thoảng lại nhìn qua bên kia đường, nơi có căn nhà cấp 4, tường gạch lợp tôn của hàng xóm mới xây, rồi ao ước: “Không biết đến bao giờ mình mới có được căn nhà như thế kia!”.

Nhà có vị trí quan trọng như vậy nên chẳng phải tự nhiên mà người ta gọi vợ hay chồng mình là “nhà tôi”. Thi sĩ Bùi Giáng cả đời lang thang, phiêu bạt giang hồ, rày đây mai đó, cũng đã khẳng định điều này:

Mình ơi! Tôi gọi là nhà

Nhà ơi! Tôi gọi mình là nhà tôi

Ngày xưa nhà thường lợp bằng tranh, rom rạ, chỉ có những nhà khá giả mới được lợp ngói. “Nhà ngói ba tòa” tức là nhà rất giàu. Nhà tranh với nhà ngói khác nhau một trời một vực. Thế nhưng với mấy ông có tính ham vui, hám của lạ, hễ no cơm ấm cật lại đậm dặt mọi nơi thì: “Tất đèn nhà ngói cũng như nhà tranh!”.

Theo thời gian, nhà cũng phát triển theo đà tiến bộ của khoa học, kỹ thuật và nền kinh tế xã hội của đất nước. Nghèo ở “nhà tranh vách đất”, nhà cấp 3 cấp 4, “nhà ổ chuột”, trong hẻm hóc, khu lao động, phải đi qua 5, 7 cái “xuyệt” mới đến nhà. Ở những khu này, mùa nắng thì nóng bức, ngột ngạt, bụi bặm mù trời, còn mùa mưa ẩm thấp, nước tràn vào nhà, có nơi ngập đến tận đầu gối.

Bây giờ để chỉ những người có gia thế khủng, con ông cháu cha, người ta hay nói là “nhà mặt phố, bố làm to”. Còn trước kia, để chỉ sự giàu có người ta thường sử dụng hình tượng “nhà lầu, xe hơi”. Cùng với sự phát triển của xã hội, thu nhập của người dân ngày càng tăng thì yêu cầu về nhà ở cũng cao hơn trước. Đối với nhiều người, nhà không chỉ đơn thuần là chỗ ở, sáng đi làm chiều về, mà còn phải là nơi để tận hưởng cuộc sống, với đầy đủ các yếu tố đẹp, tiện nghi, sang trọng như: sân vườn, bể bơi, phòng tập thể dục, phòng xông hơi...

Phục vụ cho yêu cầu xây dựng những ngôi nhà hiện đại này đòi hỏi phải có những kiến trúc sư đẳng cấp, cộng với đội ngũ kỹ sư xây dựng chuyên nghiệp, lành nghề. Kiến trúc, thiết kế, xây dựng nội thất trở thành những ngành “hot”, thu hút đông đảo sinh viên của nhiều trường đại học.

Và nhà trong văn chương

Từ xưa đến nay, nhà được đề cập đến rất nhiều trong văn học, nghệ thuật.

“Tam nguyên Yên Đổ” Nguyễn Khuyến, nổi tiếng là một vị quan có phẩm chất trong sạch, rất thanh liêm chính trực, khi từ quan về quê cũ ở ẩn trong ngôi nhà tranh giản dị, đạm bạc:

Năm gian nhà cỏ thấp le te/Ngõ tối đêm sâu đóm lập lòe...

Cụ Tú Xương thất thời, học tài thi phận, thi mãi vẫn không đậu, về quê dạy học, sống trong cảnh nghèo túng, nhà cửa tuềnh toàng, trống huơ trống hoác:

Nhà trống 3 gian, một thấy một có một chó cái/Học trò dăm đứa, nửa người nửa ngợm nửa đười ươi...

Nhưng có lẽ không ai nói một cách cụ thể, chi li ngôi nhà xiêu vẹo, rách nát của mình như cụ Nguyễn Công Trứ. Trong tác phẩm Hàn Nho Phong Vị Phú gia cảnh bản hàn, với ngôi nhà tiêu điều, tường đất trộn bùn rom rạ, mái lợp cỏ dột tứ tung, cột kèo thì liêu xiêu, mỗi một ăn mực nát... được cụ mô tả thật chi tiết:

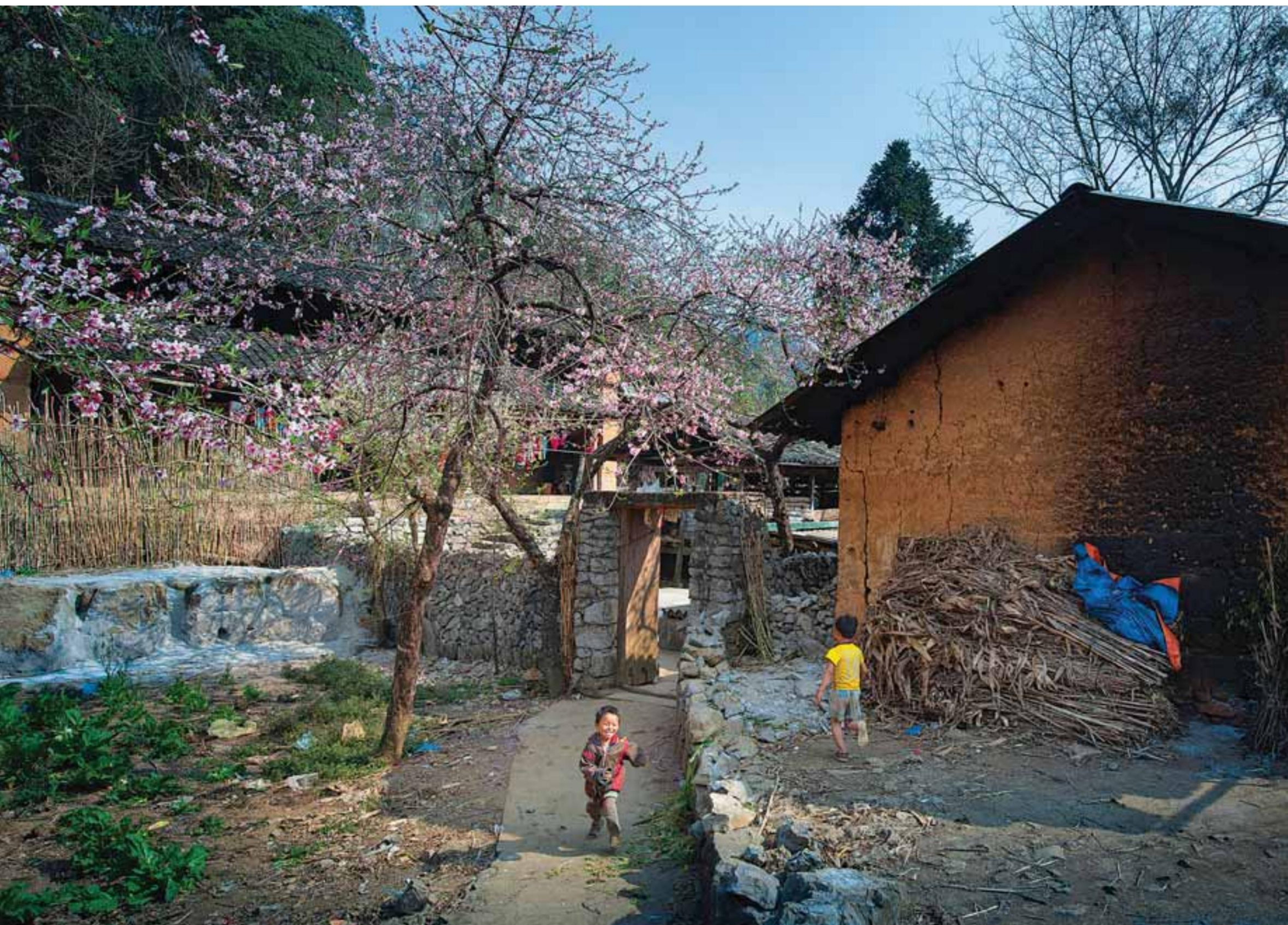
Kìa ai:/Bốn vách tường mo/Ba gian nhà cỏ/Đầu kèo một đục vè sao/Trước cửa nhện giăng màn gió/Phên trúc ngăn nửa bếp nửa buồng/Ổng nửa đựng đầu kê đầu đỗ/Đầu giường tre, mối dũi quanh co/Góc tường đất, giun đùn lỗ nhố/Bóng nắng dọi trũng gà bên vách, thằng bé tri trò/Hạt mưa soi hang chuột trong nhà, con mèo ngáp ngó...

Thời tiền chiến, nhạc sĩ Văn Cao có một ngôi nhà, nói theo ngôn ngữ bây giờ là nhà có view đẹp, cạnh bờ sông, gần gũi với thiên nhiên, hết sức thơ mộng, phù hợp với nhịp sống chậm (nhà kiểu này giờ rất là có giá):

Nhà tôi bên chiếc cầu soi nước/Em đến tôi một lần/Bao lũ chim rừng/Hợp đàn trên khắp bến xuân...

Hình ảnh ngôi nhà cũng hiện diện trong rất nhiều tác phẩm hội họa. Ở Việt Nam nói đến hội họa hiện đại không thể nhắc đến họa sĩ tài hoa Bùi Xuân Phái với hàng trăm bức tranh vẽ phố cổ Hà Nội, mà người ta vẫn gọi là Phố Phái. Nhắc đến tranh Phố Phái, người ta có thể hình dung ra ngay những hình ảnh thân thương rất Hà Nội. Đó là những ngôi nhà cũ kỹ với mái ngói cổ kính, rêu phong, một vài gánh hàng rong, những góc phố nhuộm màu thời gian xưa cũ...

Một Hà Nội trầm mặc, tĩnh lặng với phố xưa, nhà cổ cũng là cảm xúc để nhiều nhạc sĩ, nhà văn, nhà thơ đưa vào tác phẩm của mình, như Trịnh Công Sơn với “Nhớ mùa thu Hà Nội” thật lắng sâu, khắc khoải:

*Hà Nội mùa thu/Cây com nguội vàng/Cây bàng lá đỏ/Nằm kề bên nhau/
Phố xưa nhà cổ/Mái ngói thâm nâu...*

Hay Hà Nội với những căn nhà đổ nát, tan hoang trong chiến tranh được nhà thơ Phan Vũ và nhạc sĩ Phú Quang nhắc nhở trong một hoài niệm buồn nhưng cũng đầy lãng mạn, thơ mộng:

*Ta còn em cây bàng mở cội mùa đông/Ta còn em góc phố mở cội mùa
đông/Mùa đông năm ấy, tiếng dương cầm trong căn nhà đổ/Tan lẻ chiếu sao
còn đọng tiếng chuông ngân...*

Còn ở Nam bộ, tại thành phố Sa Đéc, tỉnh Đồng Tháp, có một ngôi nhà cổ đã đi vào văn học và điện ảnh, đó là ngôi nhà cổ Huỳnh Thủy Lê. Ngoài giá trị về kiến trúc và lịch sử, ngôi nhà còn nổi tiếng bởi liên quan đến cuộc tình buồn của cô gái Pháp Marguerite Duras và chàng công tử người Việt gốc Hoa, Huỳnh Thủy Lê, vào những năm đầu thế kỷ XX. Sau đó, bà Marguerite Duras đã đem câu chuyện của mình viết nên cuốn tiểu thuyết L'Amant (Người tình). Tác

phẩm được dịch ra 43 thứ tiếng trên thế giới, và được chuyển thể thành phim cùng tên với diễn xuất của tài tử Hong Kong Lương Gia Huy. Năm 2008, nhà cổ Huỳnh Thủy Lê đã được chứng nhận là di tích cấp tỉnh, và đến năm 2009 được công nhận là di tích cấp quốc gia. Hàng năm ngôi nhà cổ này đón hàng chục nghìn lượt khách quốc tế đến tham quan.

Và một trong những bài hát được rất nhiều người ưa thích, tôi vẫn thường nghe mỗi khi nhớ về căn nhà cũ của mình là bài “Căn nhà xưa” của nhạc sĩ Nguyễn Đình Toàn do ca sĩ Tuấn Ngọc trình bày:

*Em có nhớ căn nhà xưa bên khu vườn cải/Nơi những sớm mai nằm nghe
nắng ròn trên mái/ Ở đó có những lũ sên bò quanh, có vết nứt rêu tường xanh...*

Ngày xuân lan man chuyện nhà, hy vọng rằng, trải qua một năm khốn đốn vì Covid, trong năm mới cuộc sống sẽ tốt đẹp hơn, khó khăn, dịch bệnh bị đẩy lùi, giảm bớt đi, kinh tế hồi phục, khởi sắc, phúc lộc may mắn sẽ đến với mọi người, mọi nhà. Mong lắm thay!🙏

Nhà mình ở đâu?

Những ngày thành phố đóng cửa vì dịch bệnh, con người quay về nhà tìm nơi trú ẩn, Chưa bao giờ con người cần một mái nhà đến vậy. Những cư dân đổ về những thành phố làm thuê trước hiểm họa Covid làm cuộc “di biến động”, tha thiết quay về cố hương, về nhà.

Bài & ảnh **TRÂM HƯƠNG**

Về nhà, về nhà khi có biến. Vậy là ùn ùn kéo nhau về quê. Không có xe đồ thì đi bằng xe gắn máy, xe đạp. thậm chí đi bộ... để về nhà. “Về nhà”, tiếng gọi từ trong thâm sâu tiếp thêm sức lực cho bao con người quay về nơi chôn nhau cắt rún. Về nhà, có rau ăn rau, có cháo ăn cháo. Về nhà đợi qua đại dịch rồi tính... Những cư dân Sài Gòn không có quê để về cố thủ trong ngôi nhà mình, trụ lại nơi tâm dịch. Những người không nhà phải tìm một nơi nương náu vì hè phố, công viên, ghế đá không còn dành cho những kẻ không nhà.

“Nhà tôi ở thành phố Hồ Chí Minh”

Người không nhà khổ vì Covid đã đành. Người nhiều nhà cũng bị kịch lắm thay. Những người nhiều nhà, có nhiều nơi để ở, có quá nhiều “hang ổ” vào đợt giãn cách xã hội phải chọn cho mình một nơi chốn thật sự. Tôi chợt nhớ có một đạo diễn sống khá lang bạt kỳ hồ. Trong lý lịch, mục địa chỉ nhà, anh tung tung ghi: thành phố Hồ Chí Minh. Có người thắc mắc thì anh tình bơ giải thích: “Ở đâu mà không phải nhà mình”. Thật vậy, nay anh sống nhà bạn gái này. Mai sống nhà bạn gái kia. Thích thì ở lại nhà bạn nọ bù khú mấy ngày đêm... nên có ai đó nghiêm túc hỏi địa chỉ cụ thể để liên lạc khi có việc cần là anh trở nên lúng túng, lảng sang chuyện khác. Rồi dịch Covid, rốt cuộc anh cũng phải quay về nhà. Con gái anh luôn dành một căn phòng đầy đủ tiện nghi cho anh. Ngôi nhà ấy có một người vợ bao năm mới mòn chờ anh về, ăn bữa cơm gia đình nhưng năm thì mười họa mới được gặp chồng. Rốt cuộc rồi anh cũng phải về nhà... chứ còn biết đi đâu!

Bi kịch người nhiều nhà

Covid không chỉ có sức tàn phá khủng khiếp mà còn có quyền năng bóc trần những che đậy, dối trá; buộc con người phải đối diện với chính mình, phải chọn lựa một cách sống, phải trả lời chính xác những câu hỏi cuộc đời, buộc phải gọi đúng tên sự việc. Nếu không có Covid, con người còn lẩn tránh, còn trốn chạy nhiều câu hỏi khó. Như anh bạn có số đào hoa mà tôi được biết, thật hoàn cảnh, nổi niêm. Anh có nhiều mối. Người phụ nữ nào anh cũng yêu, cũng không nỗ lực... nên anh đành phụ mình. “Lắm mối tối nằm không”, đôi lúc anh thở dài tâm sự. Không muốn người phụ nữ nào buồn nên anh chọn cách sống “độc thân”, sắm riêng cho mình một căn hộ. “Độc thân” nên anh cho mình được tự do, nay anh sang cô bạn ở Gò Vấp, mai về quận 9, mốt ở Tân Bình... Cuộc sống có quá nhiều nhà, trái tim có nhiều ngăn thật ra cũng gây cho anh nhiều áp lực và khổ tâm. Nhưng để chọn lựa một người phụ nữ thật sự của mình, một mái ấm cuối đời thì anh cũng không đủ dũng cảm bức ra những sợi dây tình cảm lòng thông. Vậy là cứ bèo dạt mây trôi... Rồi Covid ập đến. Thành phố ra lệnh đóng cửa, “ai ở đâu ở yên đó”. Rốt cuộc thì trái tim mạch bảo, anh cũng phải về một ngôi nhà nào đó, cùng một người phụ nữ nào đó. Thật thương cho chị. Những ngày giãn cách là những ngày hạnh phúc nhất đời chị, vì có anh ở bên. Chị được yêu thương, chăm sóc anh, nấu cho anh những món ngon, nhắc anh uống thuốc, cùng anh đọc những quyển sách hay, cùng anh xem những bộ phim đang dở... Anh nhận ra hạnh phúc đích thực khi có một mái ấm gia đình trọn vẹn. Anh thấm nhủ rồi mình phải đi đến một quyết định, phải chọn lựa, phải thẳng thắn, phải dám đối mặt với những

INTOC
thách thức thêm!

www.chongthamintoc.com.vn

• Sản phẩm đã được đông đảo chuyên gia,
khách hàng uy tín xác nhận hiệu quả
suốt 20 năm qua.

câu hỏi khó. Có được một người phụ nữ như nàng trong cuộc đời là phước báu. Anh nhận ra và hiểu điều đó bằng trải nghiệm cuộc sống máu thịt, bằng chia sẻ những thăng trầm với người phụ nữ đang yêu thương, sống cùng anh mùa Covid... Nhưng trong tĩnh lặng, êm đềm sóng gió nổi lên cuộn cuộn, chỉ vì một cú điện thoại. Lúc ấy, chị đang cúi húi trong bếp nấu những món ngon anh yêu thích. Anh trong phòng làm việc sát căn bếp. Căn phòng không được xây bằng vật liệu cách âm nên chị nghe rõ mồn một cú điện thoại của anh. Đầu dây bên kia là giọng một phụ nữ léo nhéo. Hình như người ấy hỏi anh đang ở đâu. Anh trả lời: “Ừ, anh đang ở Bình Thạnh”. Dù không muốn nghe lén điện thoại nhưng do nhà nhỏ quá, anh không thể ra ngoài nên cuộc nói chuyện của anh và người phụ nữ khác bên kia đầu dây khiến chị hiểu ra một sự thật đau lòng. “Ừa, mình và anh đang ở nhà, quận Tân Bình mà sao anh nói anh ở Bình Thạnh vậy cơ?”. Chị đau đớn nhận ra một sự thật. Bữa cơm hôm ấy chìm trong lặng lẽ. Chị chống đũa, nhìn anh, mắt rướm lệ: “Anh có biết là anh làm em tổn thương không?”. Anh bối rối, khoà lấp: “Ôi trời, em để ý làm gì cho nặng lòng. Covid mà mình còn được bình yên là hạnh phúc lắm rồi!”. “Vâng, thì chúng ta may mắn còn bình yên, được ở nhà, không phải vào khu cách ly như những người nhiễm bệnh thì quả là may mắn và hạnh phúc. Nhưng có một thứ độc tính huỷ hoại con người hơn cả virus là sự phủ phàng của sự thật, làm tan nát hy vọng, đánh đổ cả tin yêu”. Bữa cơm chìm trong lặng lẽ. Nhìn gương mặt trầm ngâm, u uất của chị anh nhận ra sự nghiêm trọng của vấn đề. Vấn đề của anh vẫn chưa tìm chia khóa “nhà ở đâu”, nói đúng ra anh đã có chìa khóa vào nhà mà giấu kín, vì đó là “bí mật của riêng mình”, không cần cho ai biết. Nhưng chị thì quá nhạy cảm và dễ bị tổn thương. Từ hôm đó, mỗi khi có điện thoại, anh ra ngoài, lấy có “mạng nhà mình chập chờn quá”. Nhưng ở chung nhà với chị mà đối phó hoài với những cú điện thoại cũng mệt. Anh lại là người vụng về nên đôi lúc cũng bị lộ. Vẫn là cú điện thoại hỏi thăm, giọng phụ nữ léo nhéo đầu dây bên kia. Hình như người phụ nữ ấy hỏi anh đang ở đâu, thì anh trả lời: “À, anh đang ở Bình Thạnh”. Chợt nhận ra chị đang cúi cúi nấu cơm trong căn bếp, bên cạnh mình, anh giật mình tự nhủ: “Chà, nàng nghe hết rồi. Lại làm nàng tổn thương”, nên anh nói lại cho rõ, cố ý cho chị nghe: “À, anh ở Bình Thạnh, có lúc ở quận Tân Bình”.

“Nhà lên giá quá bạn ơi”

Covid khiến con người cố thủ trong những ngôi nhà. Nhiều người ở nhà

vẫn làm tốt công việc. “Online” đã trở thành từ quen thuộc của mỗi người: học online, họp online, bán hàng online, line và line... Con người buộc phải thích ứng để tồn tại. Nếu năm 1945, hàng triệu cánh tay giơ lên trong cuộc biểu tình lịch sử trước đại lộ Norodom (nay là đường Lê Duẩn) với khí thế ngút trời: “Độc lập hay là chết” thì giờ đây, con người đối mặt với câu hỏi mang tính quyết định sống còn: “Thay đổi hay là chết”. Con người cần thay đổi để thích ứng với hoàn cảnh không có những tụ tập đông người, không có những đám cưới hàng trăm thực khách, không có những sự kiện đình đám thu hút hàng chục ngàn khán giả... Con người qua mạng vẫn tiến hành những công việc thường ngày. Ở nhà làm việc, dần dà người ta nhận ra có quá nhiều điều tiện lợi, tiết kiệm được chi phí đi lại, tiết kiệm thời gian. Nhiều công việc làm ở nhà hiệu quả hơn phải ra công ty. Không khí bớt ô nhiễm hơn vì mật độ giao thông ít, hạn chế khí thải. Tai nạn giao thông cũng giảm đáng kể... Covid khiến con người thêm yêu quý mái ấm gia đình, biết ơn ngôi nhà của mình hơn. Vì lẽ đó đó, nhà ở Mỹ tăng vùn vụt sau đại dịch Covid. Chị bạn ở Boston gọi về, hồ hởi khoe: “Nhà lên giá quá bạn ơi! Năm ngoái, mình mua nhà chỉ vài ba trăm ngàn đô, nay nhà mình, có người đòi mua cả triệu đô”. Con gái tôi từ Mỹ gọi về than: “Năm nay giá thuê nhà đắt hơn năm trước mẹ à. Lương trợ giảng học thạc sĩ của con chỉ đủ đóng tiền thuê nhà!”. Tôi an ủi con gái: “Con bình an là may mắn rồi!”.

Rồi tôi báo cho con: “Ở Sài Gòn, lãnh đạo thành phố đề ra phương án xây nhà bán cho công nhân giá rẻ. Lãnh đạo Bình Dương đề xuất dự án xây 1 triệu căn nhà cho công nhân thuê. Nhiều người cho đây là điều không tưởng”. Con gái phấn khích kêu lên: “Ôi, sao lại là không tưởng hả mẹ. Nhà nước tạo điều kiện cho người dân có được ngôi nhà để ở là nhà nước văn minh. Thật lý tưởng khi người dân có công việc để làm, có ngôi nhà để ở, để gắn bó, kiến tạo hạnh phúc. Người ta yêu quê hương, đất nước hơn khi nơi đó có ngôi nhà của mình!”. Cuộc nói chuyện xuyên nửa vòng trái đất qua mạng truyền dẫn cho hai mẹ con niềm phấn khích. Tất cả chung quy đều quay về mái nhà, với khát khao, đồng cảm. Ờ, thì mong sao nhà nước có chính sách cho người nghèo mua được nhà, ai cũng có nhà để ở. Ngôi nhà khởi nguồn của hạnh phúc, yêu thương. Có được ngôi nhà mới có chỗ treo lá cờ tổ quốc. Có biết bao người phụ nữ không thể làm mẹ vì không có được ngôi nhà. Con gái mong tốt nghiệp, đi làm, dành dụm mua được ngôi nhà của riêng mình. Ôi, ước mơ có được một mái nhà thật đáng trân trọng, thiêng liêng biết bao!!!

INTOC
thách thức thách!

www.chongthamintoc.com.vn

• Sản phẩm đã được đông đảo chuyên gia,
khách hàng uy tín xác nhận hiệu quả
suốt 20 năm qua.

THƯƠNG NGÔI NHÀ CŨ

Một ngôi nhà cũ, một kiến trúc cũ nằm “lọt thỏm” giữa những ngôi nhà mới, nhà cao tầng trong một kiệt (hẻm) nhỏ trên đường Lê Lợi – con đường đẹp nhất thành phố Huế bên sông Hương. Công trình có một tầng nhưng vẫn rõ nét sang trọng hào hoa dù đã in đậm những dấu ấn thăng trầm của năm tháng.

Bài & ảnh **HÀ THÀNH**

Chủ nhân ngôi nhà là một người đàn ông trung niên - giảng viên tiếng Anh của một trường đại học ở thành phố Huế. Câu chuyện của tôi (người viết bài) và anh diễn ra vào một buổi sáng đẹp trời ở quán cà phê bên sông Hương như gọi lại cả một vùng trời kỷ ức gắn với ngôi nhà cổ, mà tôi là kẻ tò mò, còn anh là người trải lòng với chất chứa những tâm sự. Giọng trầm ấm của người đàn ông Huế cũng có nét thâm trầm đọng lại những thước phim quá khứ, từ từ trôi thật chậm...

Ngôi nhà của kỷ ức

Gia đình tôi (nhân vật) chuyển đến ngôi nhà này vào khoảng tháng 2.1975 - PV). Mới ở được một thời gian rất ngắn thì biến động mùa xuân năm 1975 đã

khiến cho cả gia đình phải “sơ tán” vô Đà Nẵng. Hồi đó buồn và tiếc lắm, tiếc đứt ruột. Ai cũng nghĩ là sẽ mất ngôi nhà mới; vì lúc đó có ai biết rồi sẽ thế nào đâu.

Nhưng may mắn, tình hình ổn lại sau một thời gian ngắn, gia đình tôi trở lại Huế, chúng tôi lại được trở về ngôi nhà của mình. May mắn hơn nữa là ngôi nhà chỉ hư hại nhỏ. Trong kỷ ức, ngôi nhà của gia đình tôi đẹp nhất kiệt. Ngày xưa trong kiệt này toàn những nhà vườn như nhà tôi; nhưng rồi bây giờ, ngoài căn nhà của gia đình tôi, thì không còn một ngôi nhà nào nữa.

Tôi có rất nhiều kỷ niệm với ngôi nhà. Ngôi nhà đã gắn bó với tôi suốt tuổi thơ, thời niên thiếu cho tới... bây giờ. Tôi đã sống ở đây và chứng kiến bao đổi thay của chính gia đình mình, ngôi nhà mình, cái kiệt nhỏ này và cả thành phố Huế.

Những tháng trời trăm thời cuộc

Trước kia trong hẻm này toàn những nhà vườn như nhà tôi. Thế rồi những đổi thay của đời sống, xã hội đã làm cái kiết nhỏ này không còn bình yên nữa. Những ngôi nhà vườn bị phá huỷ để xây những nhà mới cao hơn to hơn. Những khuôn viên rợp cây xanh bị chia năm xẻ bảy, mua đi bán lại...

Cái kiết này nằm ở trung tâm lưu trú du lịch; xây khách sạn, nhà nghỉ ở đây là rất lý tưởng. Bây giờ xung quanh nhà tôi toàn khách sạn với nhà nghỉ. Nhà mình “ngoan cố” lọt thỏm vào giữa. Cuộc sống có nhiều xáo trộn bởi sự ồn ào của du lịch, dịch vụ. Trước những thay đổi ấy, trước sự cám dỗ của kinh tế địa ốc, thị trường, tôi và gia đình cũng có nhiều băn khoăn lắm. Phá đi xây mới để kinh doanh, cho thuê, hay bán hết nhà vườn đi để tìm nơi khác tránh sự ồn ào...? Có nhiều sự lựa chọn như thế. Ai cũng bảo để như thế này phí đất quá! Ba mẹ tôi và bản thân tôi cũng có những khi dao động. Nhưng tôi nghĩ mình là giáo viên thì làm thêm kinh doanh không hợp, mà tôi cũng không thể bỏ nghề để làm kinh doanh; mà làm chưa chắc đã tốt. Còn nếu bán đi, ở chỗ khác thì tiếc lắm! Bản thân tôi không muốn, ba mẹ tôi càng không muốn, anh và em tôi (hiện đang ở nơi khác) cũng không hề muốn. Vậy nên cứ cố giữ!

Theo hồ sơ giấy tờ, ngôi nhà này được xây dựng từ năm 1940. Việc gìn giữ ngôi nhà cũng khó khăn và vất vả lắm. Ví như chuyện tiêu biểu và thường xuyên xảy ra, đó là ngập lụt. Cái kiết này giờ nhà xây mới thêm dần dần, cao san sát, và đường cũng cao lên theo. Nhà tôi xưa nên cao nhất, giờ thành thấp nhất. Vườn, cây xanh không còn nữa, nên không còn khả năng thoát nước tự nhiên. Tất cả trông vào... cống. Nhà nhiều thêm nhưng cống rãnh không khá hơn, nên cứ mưa là ngập. Nhà tôi nên thấp, mưa là thành ao.

Năm 1999, để đối phó với tình trạng ngập nước, ở nhà đã phải làm gác gỗ để chống ngập. Và cuối cùng, dù rất xót xa, nhưng cuối cùng gia đình tôi cũng phải nâng nền sân vườn lên. Việc này khiến cho tam cấp từ sân lên hiên giờ thành “nhất cấp”; và toàn bộ hệ thống móng đá, đế của ngôi nhà đã bị vùi lấp, ngôi nhà mất tỷ lệ và xấu đi nhiều.

Rồi tiếp theo, nền nhà cũng phải nâng lên. Rất may là nhà tương đối cao nên chiều cao nội thất không bị ảnh hưởng nhiều; nhưng các bậc cửa sổ bị thấp xuống, trông rất chán!

Ngoài vụ nâng nền, ngôi nhà này chưa sửa chữa lớn lần nào, về cơ bản kiến trúc vẫn nguyên vẹn, ít nhất là từ khi gia đình tôi tới ở. Nhưng phần mái đã hư hại

nhều, lấm chổ bị dột. Có nhiều khi muốn làm cơ bản lại mà có những khó khăn nọ kia; một trong những khó khăn đó là kiếm được thợ làm được cái khung mái gỗ và lợp ngói liệt không dễ. Những thợ làm được loại mái này hầu hết đã già, không dám trèo cao trên mái dốc, và bản thân mình cũng sợ không muốn có rủi ro; còn thợ trẻ khoẻ thì lại không biết làm. Vậy nên cứ sửa chữa chắp nhặt, vá vúi.

Mới bên cạnh cũ

Vấn đề kinh doanh hay bán nhà, bán đất gần như đã thông suốt, không còn sự dao động nữa. Nhà tôi, mà nhiều người gọi là ngôi nhà “ngoan cố” ở cái kiết này, lại trở thành một sự chú ý. Rất nhiều người, nhiều khách du lịch đi qua dừng chân chụp ảnh. Có nhiều người lưu trú ở khách sạn trong kiết nói rằng họ thích ở cái kiết này, để... ngắm nhà tôi.

Hiện tại, ngôi nhà vẫn rất ổn, và vẫn đẹp. Nhưng với cá nhân tôi thì nó không còn đáp ứng được những nhu cầu và sở thích của mình nữa. Chính vì vậy, tôi đã xây một ngôi nhà nhỏ mới bên cạnh. Ba mẹ tôi ở ngôi nhà cũ, còn tôi ở ngôi nhà mới. Hai nhà sát nhau, chung sân, chung cổng và gia đình vẫn mật thiết, tình cảm. Hình như trong tôi luôn có mâu thuẫn, vừa hoài niệm lại vừa cách tân; vừa nặng lòng với cái cũ, vừa muốn tiếp cận với cái mới. Bản thân tôi vẫn rất muốn giữ ngôi nhà cũ, nhưng tôi cũng thích sống trong ngôi nhà mới, không gian mới, hiện đại. Ở ngôi nhà mới xây, tôi được tự do hơn, và thoải mái trang trí nội thất theo ý thích và theo cách của mình.

Trong tương lai, tôi cũng có nhiều phân vân; ba mẹ tôi tuổi đã cao; tôi không thể không nghĩ. Tuy nhiên, cho đến thời điểm này, gia đình tôi không ai muốn phá bỏ hay bán ngôi nhà cũ. Tôi sẽ cố gắng giữ đến cùng, với khả năng của mình. Ngôi nhà cũ ấy là kỷ ức, là kỷ niệm, là tình cảm gia đình, là hồn nhiên ấu thơ... của tôi. Tôi thương ngôi nhà cũ như yêu thương một người thân của mình.

Tôi (người viết bài) đã đến thăm ngôi nhà của anh và chụp ảnh chiều cùng ngày hôm ấy. Ngôi nhà mới được xây dựng cạnh ngôi nhà cũ, với quy mô vừa phải, không lấn át ngôi nhà cũ. Bản thân mặt tiền ngôi nhà cũng rất “bình thường” không gây chú ý. Chủ nhân muốn có một không gian sống mới, tiện nghi, bắt nhịp với hơi thở cuộc sống hiện đại; và muốn tự do thể hiện mình trong không gian đó.

Hai ngôi nhà ở cạnh nhau trong một khu vườn, một cũ - một mới; một cổ xưa - một hiện đại. Không gian nhà vườn dường như vẫn là sự thách thức với những thay đổi ồn ào và chóng mặt ở xung quanh. ¹¹

Ảnh trang bên Ngôi nhà mà tác giả đề cập được xây từ năm 1940, trải qua năm tháng, đến nay ngôi nhà vẫn còn được giữ lại vì chốn ấy chứa đựng những kỷ ức, những kỷ niệm vui buồn của cả gia đình

Ảnh bên trái Khởi nguồn ý tưởng là ý thích và nhu cầu hướng tới sự tối giản trong kiến trúc. Tuy nhiên, trong quá trình xây dựng và sử dụng, chủ nhà vẫn giữ và vẫn có thói quen, sở thích trang trí nhà cửa. Chính vì vậy sự tối giản không được thực hiện triệt để, cuối cùng phải đưa đến một giải pháp dung hòa. Tầng trệt được bố trí với không gian mở, không gian phòng khách, ăn uống, bếp liên thông; trước sau mở ra những khoảng vườn, khoảng trống. Tầng lầu khép kín với các phòng chức năng riêng biệt. Ngôi nhà mới được xây cạnh ngôi nhà cũ, một cổ xưa, một hiện đại.

Đón tài lộc từ liên tưởng đến giải pháp

Ảnh trên Ngôi nhà truyền thống và công trình mới: có sự tương đồng trong giải pháp xử lý về đón gió mà vẫn che chắn tốt, thoáng mở mà vẫn kín đáo
Ảnh trái Những góc tài vận được bố trí cây cối, vật trang trí phù hợp cảnh quan, nội thất

Năm mới gặp nhau, chúc phúc cho mọi người, mọi nhà là tập tục tốt đẹp lâu nay trong mọi không gian tết Việt. Dẫu sang hèn, nơi thị thành hay chốn đồng quê, ai cũng mong mỗi và cầu chúc cho nhau Phúc Lộc Thọ vẹn toàn.

Bài **THS.KTS HÀ ANH TUẤN** Ảnh **KHÁNH PHƯƠNG**

Lời chúc, câu đối xưa nay đều mong mỗi Phúc Lộc Thọ (Tam Đa) đáo gia, trong đó Phúc thì tùy hoàn cảnh, Thọ thì... biết ra sao ngày sau, có lẽ chỉ còn có Lộc là dễ cân đong đo đếm; định lượng, định hình cụ thể chăng?

Hiếu Ngũ Phúc để tích đủ đầy đúng chỗ

Các định nghĩa văn hóa truyền thống cho thấy người Việt ta không chỉ mong mỗi Tam Đa mà còn quan niệm Ngũ Phúc theo Phú - Quý - Thọ - Khang - Ninh, trong đó mới nghe qua thì thấy Phú (giàu có về tiền bạc vật chất) đứng đầu, nhưng liền kề sau sẽ thấy đâu dễ có mấy ai giàu mà có cái Sang, rồi nói đến chữ Thọ thì lại càng hữu hạn cam go, đời người mấy chốc... Tiếp đến chữ Khang mới thấy cho dù có sống lâu mà không khỏe mạnh (kiện khang thân thể) thì cũng chẳng hưởng phúc được bao nhiêu. Để rồi cái cuối cùng là Ninh (yên ổn, an lành, ung dung) thì quả là đời người loanh quanh tìm kiếm mà hiếm hoi có được vẹn toàn, từ môi trường chung đến những bất ổn về tâm lý riêng. Mới hay cha ông ta thật hàm ý sâu xa khi đề ra Ngũ Phúc mơ ước phận người, và cái thứ tự bắt đầu từ Phú ấy không phải ưu tiên số một, mà hóa ra tài lộc giàu có thì dễ tìm hơn những

điều còn lại. Một số bậc thức giả cũng từng tranh luận về cặp khái niệm “dân giàu - nước mạnh” và chưa có hồi kết về ý nghĩa tiềm ẩn. Dân giàu đi song hành với nước mạnh, hay là “dân phải giàu trước rồi nước sẽ mạnh sau”... Ai đúng ai sai, ai hiểu ai vận dụng thế nào mà thực tế lắm kẻ làm giàu bất chấp, hoặc đặt lợi ích kinh tế lên trên sức khỏe, an toàn, môi trường, thì sẽ trả giá ra sao... Thử nhìn vài quẻ Dịch của tiên nhân sẽ hiểu ra đôi ba lẽ cần thấu triệt ở thời nay.

Quẻ Tổn, tên gọi quẻ Sơn Trạch Tổn, với núi ở trên đầm ở dưới, chân núi bị bào mòn lâu ngày nghiêng đổ, hao tổn chân khí. Nghĩa quẻ này là thấy lợi ích tầng chưa chắc đã tốt, mà phải biết củng cố căn cơ vững chãi. Nhìn thời nay cũng thấy nếu cứ “xây nhà từ nóc” không quan tâm phần gốc rễ nền móng, củng cố hạ tầng, chỉ lo đắp bồi bề nổi, sẽ nguy hiểm khôn lường.

Quẻ Ích: sau quẻ Tổn là quẻ Phong Lôi Ích, nội quái là Chấn (sấm) và ngoại quái là Tốn (gió), từ tổn hại phải biết củng cố, bớt trên mà thêm lợi cho dưới cho biến quẻ, cho nhau vì nhau thì ích lợi bền lâu. Nhưng cả 2 quẻ Tổn và Ích đều không chỉ luận về là lấy lợi chỗ này chuyển qua chỗ kia, mà nằm ở cách thức thi hành, vận động hợp lẽ. Giúp không đúng thì thành hại nhau, bảo tồn công trình nào phải niêm

Ảnh trái Minh họa về Phi tinh năm 2022 và 2 quẻ Tồn, Ích trong Dịch học
Ảnh phải Hành lang dẫn khí, dù chất liệu mộc mạc hay tinh xảo, luôn cần đi kèm kỹ thuật hoàn thiện phù hợp và bố trí không gian đúng mức

phong gói kỹ, hay nâng lên hạ xuống sơn son thếp vàng. Lợi trước mắt (kinh tế, dịch vụ, thu nhập)... mà hại lâu dài (sức khỏe, an sinh, môi trường...) thì đúng như Dịch học đã chỉ ra luật “mãn chiêu tồn, khiêm thụ ích”, tràn thì cuối cùng sẽ đổ (cuối quẻ Ích), vơi thì cuối cùng được thêm vào (cuối quẻ Tồn). Đó là quy luật thiên nhiên mà con người không thể xem thường, khi dịch bệnh tràn lan, thế giới bất ổn lại càng cần xem trọng đại cục về sau chứ không thể vì lợi ích trước mắt.

Làm nhà nên chiêu tài, kích tài hay thuận theo Hình Thế?

Nhìn ở khía cạnh tài lộc (kinh tế) có thể đạt được qua các con số tính toán, thì sẽ biết xác định, xử lý bài trí phong thủy phù hợp. Hiện có nhiều trường phái phong thủy, tập trung chủ yếu trong 2 giải pháp chính để tìm Tài Vị, chiêu tài trong môi trường nhà cửa như sau:

- *Một, theo Huyền Không phi tinh* là giải pháp kết hợp yếu tố định vị Tài lộc đến theo vị trí dòng nước. Thủy trong “sơn quản nhân đình thủy quản tài” giữ vai trò đón nhận, phân phối, lưu chuyển dòng tài chính, may mắn về công việc, lợi ích cho chủ nhân. Phi tinh dựa vào sự di chuyển của 9 con số theo quỹ đạo của vòng Lượng thiên Xích trên đồ hình Bát quái để đoán định sự hưng cát. Trong đó, số Nhất Bạch, Lục Bạch, Bát Bạch tạo nên Tam Bạch (cung Tài Bạch trong phong thủy), và số 8 hiện là số cai quản vận 8 từ năm 2004-2023 nên được gọi là Bát Bạch đương vượng Tài tinh. Năm 2022 cửu cung phi tinh trở về đúng vị trí so với Lạc Thư, hướng đông bắc (số 8) là cung Vượng, và số 1 (bắc) và 9 (nam) là 2 cung Sinh khí. Số 6 (tây bắc) có tài vận nhưng không nhiều. Các tư liệu phong thủy hiện hành khuyến khích tạo quang đăng, mở cửa, treo vật khí phong thủy... tương ứng ngũ hành ở các cung kể trên giúp kích tài tốt hơn.

- *Hai, theo phái Bát Trạch* các phương vị có lợi cho tuổi mệnh gia chủ, nhất là phối mệnh được Sinh Khí, Thiên Y và Diên Niên sẽ là tài vị của gia chủ trong ngôi nhà đó. Ý nghĩa của cách xác định này là không chỉ xem tài vị gắn liền với tiền bạc, mà còn chọn lựa chỗ nào có sức khỏe, bình an, gia đạo thuận hòa, quan hệ người thân... tốt đẹp thì cũng chính là giúp tài lộc được gia tăng.

Trên thực tế nhiều ngôi nhà phố, căn hộ không có cung hay vị có thể mở cửa, kích tài hoặc chiêu tài, mà còn phải dựa vào hình thế cụ thể để xử lý. Tạo Hình dẫn đến Thế, lập Thế sẽ ấn định Hình, cấu trúc không gian và mặt bằng sử dụng có thuận lợi, trôi chảy, an toàn... thì mới tạo nên an bình ngụ cư, tài vận hanh thông. Các tác động hiển hiện về môi sinh môi trường như nhiệt độ, gió, ánh sáng... lên không gian sống luôn thiết thực nhất, còn hiệu quả về tài lộc, tinh duyên... là hệ quả đến sau. Từ những câu “vợ đàn bà - nhà hướng nam” hay “trước

cau - sau chuối”... dễ thấy các truyền tụng dân gian về phong thủy chiếm trên 50% là kinh nghiệm ứng xử với môi trường thiên nhiên, địa thế thực tế, chứ không lý thuyết chung mơ hồ. Không phải cứ mở rộng cửa cho gió vào là tốt, vì gió từ hướng nào tốt cần đón nhận mà từ hướng nào xấu cần phải che chắn đều phải xác định rõ ràng. Nguyên tắc đối lưu không khí chỉ rõ: muốn lấy gió vào thì phải có chỗ dẫn gió ra, tạo dòng chuyển động khí vào nội thất, đón sinh khí và thoát thân khí liên tục mà không bị đổi hướng, va đập bởi góc nhọn góc xéo, khối lồi lõm vô lý, hay mảng miếng phức tạp. Tất cả các nguyên tắc vật lý kiến trúc cũng là triết lý phong thủy sơ đẳng mà bền lâu nhất. Nhà nào có thiết kế chuẩn xác, biết bố trí hệ thống thông gió thường xuyên và thông phòng tốt (ví dụ dùng lam, cửa sổ lật trên cao, giếng trời hở, cửa chớp...) thì sẽ ít xảy ra hiện tượng người sử dụng bị “trúng gió” vì ít xảy ra chênh lệch áp suất đột ngột giữa các vùng không gian.

Hiện nay, với dạng nhà chung cư có thể hiểu như một “căn phòng lớn có mấy căn phòng nhỏ bên trong”, các vị trí chiêu tài theo Huyền Không hay Bát Trạch có thể không dễ sắp xếp về cấu trúc, do đó kiến thức “đồng mô” không gian càng cần áp dụng phù hợp. Việc tính toán mức độ thoáng mở có sự phân cấp sẽ giúp giảm các luồng không khí xấu lưu chuyển trong nhà, nhất là từ khu vực có khí thải và nước thải nhiều như phòng vệ sinh hoặc bếp, theo nguyên tắc Tọa Hung Hướng Cát, tức là đặt không gian bếp núc - vệ sinh - nhà kho... về vùng xấu của nhà, và hướng các vị trí sinh hoạt cơ bản tiếp khách - ăn ngủ - làm việc... được đón nhận luồng khí tốt. Cách bố trí không gian mở nơi nhà hiện đại không khác mấy so với nếp nhà truyền thống Việt Nam về bản chất cũng là một không gian ngăn chia nhẹ nhàng, tính chất nội khí của nội thất được lưu chảy gần như liên tục, ít đứt đoạn và tạo nên một cơ cấu nhà nhiệt đới theo dạng ngoài đóng trong mở khá thích hợp với thực tiễn sử dụng.

Kích hoạt năng lượng tích cực trong không gian sống là vấn đề muôn thuở từ khi con người biết làm nhà, rồi lập làng mạc, xây thị tứ... thời nào và ở đâu đều phải thuận thiên (nhiên) mà sống, thuận địa (lý) mà theo, thuận lòng người (nhân hòa) mà cư xử. Dẫu biết đời là lẽ vô thường, dẫu chẳng xa lạ với cuộc sống nhiều khó khăn chống chọi, vất vả đâu dễ qua mau chỉ với vài lời chúc tụng, mấy vật sắp xếp cầu tài, nhưng lòng người vẫn luôn không giới hạn cho niềm ước mơ, lời nguyện khẩn. Từ “cầu sung vừa đủ xài” trên mâm ngũ quả chưng bàn thờ, đến phú- quý - thọ- Khang- ninh trên tấm thư pháp, các hồi quang từ văn hóa truyền thống luôn phản chiếu lại thời hiện đại chút ánh sáng hy vọng bởi sự liên tưởng, liên hệ, liên thông giữa Đạo và Đời. Hiểu và biết để có hành xử hợp với Đạo lý, không trái lẽ Đời, đó chính là nguyên tắc phong thủy không bao giờ lỗi thời, đáng học hỏi.🙏

Xoài Concept - Không gian trải nghiệm để cảm nhận

Vừa qua, Xoài Concept đã đưa vào thị trường nội thất một không gian trải nghiệm tại 483A Nguyễn Thị Thập, phường Tân Phong, quận 7, TP.HCM. Đây là nơi thực tế hóa những ý tưởng thiết kế để khách hàng có thể cảm nhận sâu hơn về không gian sống cùng với những sản phẩm nội thất mà mình có thể lựa chọn trong tương lai.

Đến với Xoài Concept khách hàng có thể cảm nhận như đang ở nhà mình với không gian của phòng khách tiện nghi, khu bếp ấm cúng đầy đủ. Có không gian xanh mát ánh sáng tự nhiên của giếng trời, cảm nhận được cảm giác an yên nơi phòng ngủ hay hòa mình trong không gian đầy ắp tiếng cười của trẻ thơ trong căn phòng cổ tích...

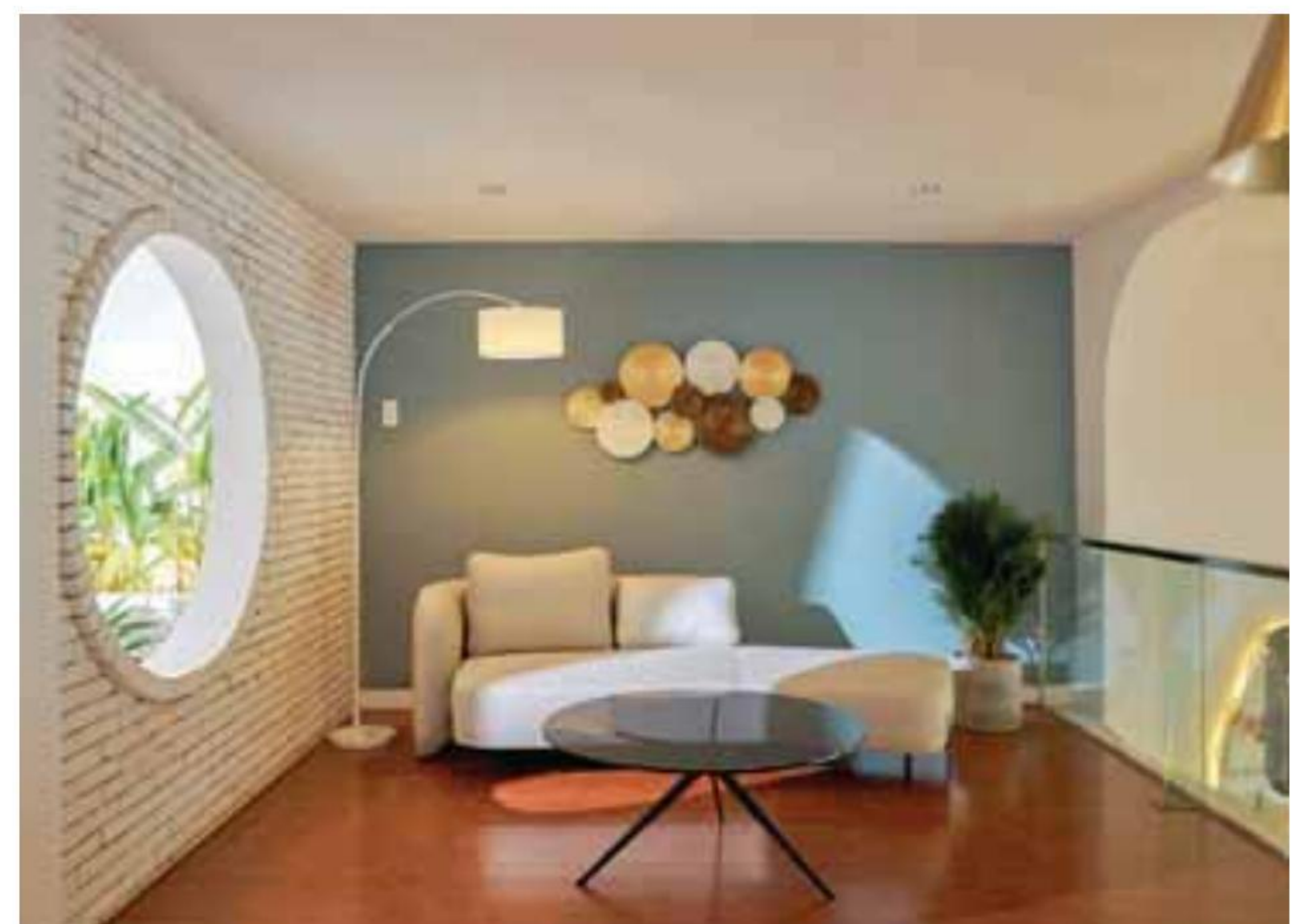
Ở Xoài concept không gian được bố trí hài hòa về ánh sáng, màu sắc, vật liệu, kiến trúc, đồ trang trí, tạo một không gian sống tiện nghi, thoải mái mang đúng nghĩa nhà là nơi để trở về.

Nhằm mang đến sự đẳng cấp cho không gian sống của khách hàng nhưng vẫn giữ nét gần gũi thân thương trong gia đình, Xoài đưa vào sử dụng những loại vật liệu mới, tiên tiến và hiện đại như hệ bếp thép không gỉ công nghệ Nhật, với độ bền lên tới 20 năm, thiết kế hài hòa với tủ cánh kính tạo nên sự độc đáo, đẳng cấp cho ngôi nhà của khách.

Không gian giếng trời với gió trời và ánh sáng tự nhiên giúp không gian trở nên thông thoáng và thư giãn.

Với bộ sưu tập sofa, bàn trà, bàn ăn tạo nên từ đội ngũ thiết kế được đào tạo bài bản trong môi trường khắt khe châu Âu, các sản phẩm được nghiên cứu để phù hợp với thói quen sử dụng của người Việt, với những chất liệu được chọn lọc kỹ càng, các chi tiết được mô-đun hóa khiến việc hoàn thiện trở nên chuyên nghiệp nhanh chóng.

“Chúng tôi mong muốn mang đến không gian trải nghiệm thực tế với thiết kế mới mẻ, ấn tượng có tính ứng dụng cao, góp phần giúp cho không gian sống của gia chủ trở

nên thẩm mỹ, phong cách và hạnh phúc hơn”, đại diện của Xoài Concept chia sẻ.

Đặc biệt Xoài Concept mở cửa đón khách đến tận 23h để khách có nhiều thời gian hơn khi đến tham quan và trải nghiệm.

Các sản phẩm nội thất của Trái Xoài Wood - Xoài Concept đều đạt chuẩn và được đánh giá cao. Xoài Concept có thể thực tế hóa những ý tưởng thiết kế độc đáo, đáp ứng mọi nhu cầu và cảm xúc, để khách hàng có thể cảm nhận sâu hơn về không gian thực, từ đó có thể đem đến sự thoải mái, chất lượng cuộc sống cho mọi người.

RA MẮT CHUYÊN TRANG INSEENHADEP.VN

Chuyên trang “INSEE Nhà Đẹp” từ Xi măng INSEE chính là nơi bạn có thể tìm kiếm các ý tưởng thiết kế cho căn nhà của mình, tìm những nhà thầu uy tín và là những chuyên gia nhiều kinh nghiệm trong phong cách thiết kế thô mộc bằng xi măng với những công trình tuyệt đẹp.

Địa điểm: Quận Bình Thạnh, TP.HCM

Thiết kế: Cát Mộc Group

Xu hướng thiết kế, xây dựng nhà ở theo phong cách kiến trúc thô mộc bằng xi măng là xu hướng nổi lên rất mạnh mẽ thời gian gần đây ở Việt Nam và trên toàn thế giới. Đây là một trong những phong cách thiết kế được ưa chuộng bởi tính hiện đại, gần gũi và tối giản. Đặc biệt để tạo điểm nhấn và cảm giác thư giãn cho không gian nhà ở, gia chủ thường kết hợp các yếu tố thiên nhiên như cây xanh, ánh sáng, nước và gió một cách hài hòa, cá tính.

Theo KTS Phạm Thanh Truyền, xu hướng thiết kế thô mộc chú trọng nhiều đến chất liệu và cách bài trí kết hợp thiên nhiên trong ngôi nhà sao cho vừa đảm bảo công năng sử dụng của các hạng mục, vừa đảm bảo tính thẩm mỹ và phong thủy cho căn nhà. Được hòa mình với thiên nhiên để tận hưởng bầu không khí trong lành chính là cách thức thư giãn hữu hiệu nhất. Nhưng với nhịp sống hiện đại và sự bó hẹp không gian sống như hiện nay, thật không dễ dàng gì để có được một thảm cỏ, vườn hoa hay vườn cây ăn trái trong khuôn viên nhà ở. Các thiết kế đầu tiên được giới thiệu với chủ đề “Đưa thiên nhiên vào trong nhà” sẽ giúp bạn có được những ý tưởng tinh tế và dễ dàng thực hiện để tạo ra mảng xanh cho ngôi nhà của mình. Cây xanh, ánh sáng kết hợp với chất liệu thô mộc như xi măng chính là xu hướng thiết kế nhà ở hiện nay. Hãy truy cập inseenhadep.vn, không gian sống xanh luôn là điều tuyệt vời nằm trong tầm tay bạn.

EBINO PÙ LUÔNG RESORT & SPA

LÀ MỘT DỰ ÁN NGHỈ DƯỠNG RẤT ĐẶC BIỆT VỚI ROYALSPACE TRONG GIAI ĐOẠN 2019–2021, EBINO PÙ LUÔNG RESORT & SPA HƯỚNG ĐẾN VỚI DÒNG NGHỈ DƯỠNG TUYỆT ĐẸP GIỮA NÚI RỪNG THANH HÓA.

Bài **CTV Ảnh** **ĐƠN VỊ THIẾT KẾ CUNG CẤP**

Tên dự án: Ebino Pù Luông Resort & Spa

Địa chỉ: Bán Đôn, Xã Thành Lâm, huyện Bá Thước, tỉnh Thanh Hóa

Đơn vị thiết kế & thi công: RoyalSpace - Website: <https://royalspace.com.vn/>

Địa chỉ liên hệ: Sunries E – KĐT The Manor Central Park, Nguyễn Xiển, Hoàng Mai, Hà Nội

Chủ trì thiết kế: KTS Nguyễn Anh Tuấn, KTS Hoàng Đình Sáng và các cộng sự

Chủ trì thi công: KTS Vương Mạnh Thắng, KS Dương Thế Anh và các cộng sự

Nếu ai đó đang tìm kiếm
sự bình yên giữa những
ngày ồn ào, vội vã...
Ebino Pù Luông sẽ là địa
điểm hoàn hảo mà bạn có
thể lựa chọn

EBINO PÙ LUÔNG RESORT & SPA NẰM TRỌN TRONG LÒNG THUNG LŨNG PÙ LUÔNG đẹp hoang sơ, bình dị, giữa những màu sắc đặc trưng của miền đất, đó là màu của thung lũng với những bản làng nhà sàn của người Mường nép mình dưới những chân núi trùng điệp, phía trước là cánh đồng bát ngát, những dòng suối uốn lượn và những thửa ruộng bậc thang tựa như những làn sóng tuyệt đẹp.

Ebino Pù Luông Resort & Spa e ấp trong làn sương sớm, như một ngôi làng nhỏ bé chứa đựng cả một bầu trời bình yên.

Ebino Pù Luông Resort & Spa có khối nhà trung tâm độc đáo với tiện ích nhà hàng và nghỉ dưỡng sang trọng. Hệ thống phòng nghỉ của Ebino Pù Luông Resort & Spa đều được thiết kế mở để kết nối với bên ngoài, tận dụng tối đa lợi thế về thiên

nhiên. Nội thất trong phòng cũng được thiết kế từ những vật liệu tự nhiên, gần gũi với cuộc sống, còn thơm mùi của tre, của gỗ, nhưng được chế tác tỉ mỉ để mang tới những tiện nghi và thoải mái cho người sử dụng.

Ngoài hệ thống phòng nghỉ dưỡng ở khối nhà trung tâm, Ebino Pù Luông Resort & Spa còn sở hữu 7 căn bungalow song lập và 3 căn bungalow lục giác độc đáo được xây dựng ngay sát mép ruộng bậc thang. Tất cả các bungalow tại đây đều sở hữu tầm nhìn tuyệt đẹp rộng mở ôm trọn thung lũng phía dưới, đem lại một cảm giác thư thái và bình yên. Sáng thức dậy hít thở không khí trong lành cảm nhận làn sương sớm xen qua từng kẽ lá phóng tầm mắt ra ngắm chọn thung lũng xinh đẹp.

Được Royalspace xây dựng theo mô hình sinh thái, nên Ebino Pù Luông Resort & Spa sử dụng các thiết bị tiêu tốn điện

năng và hiện đại như tivi, tủ lạnh, điều hòa... một cách khoa học. Dự án Ebino Pù Luông Resort & Spa thiết kế từ cuối năm 2019, dù ở bất cứ nơi đâu trong khu nghỉ dưỡng, du khách cũng có cảm giác gần gũi, giao hòa với thiên nhiên, được hít thở bầu không khí trong lành và tận hưởng không gian nghỉ ngơi yên tĩnh, thanh bình.

Một trong những địa điểm được ưa thích nhất tại Ebino Pù Luông Resort & Spa không thể không nhắc đến chính là bể bơi vô cực được thiết kế tràn bờ tựa như thác nước đang đổ xuống. Với nguồn nước tự nhiên không qua xử lý hóa chất, màu nước xanh trong vắt, phía xa xa là mây trời, tất cả tựa như hòa làm một tạo nên khung cảnh thiên đường khiến cho ai được một lần đến

Các bungalow được xây dựng ngay sát ruộng bậc thang, có tầm nhìn đẹp rộng mở ôm trọn thung lũng phía dưới. Một bể bơi vô cực được thiết kế giúp du khách vừa ngâm mình, thư giãn trong làn nước lại vừa ngắm trọn khung cảnh những dãy núi trùng điệp hay ruộng bậc thang phía dưới thung lũng

không gian đẹp

Ảnh hai trang Các phòng nghỉ đều được thiết kế mở để kết nối với bên ngoài, tận dụng tối đa lợi thế về thiên nhiên

đây đều vô cùng ngỡ ngàng. Ở bể bơi này du khách vừa ngâm mình, thư giãn trong làn nước lại vừa ngắm trọn khung cảnh những dãy núi trùng điệp hay ruộng bậc thang phía dưới thung lũng.

Với ý tưởng từ thiết kế không gian đến cảnh quan, chủ đầu tư đánh giá rất cao tính ứng dụng vào thực tế. Với mong muốn của Royalspace cùng với chủ đầu tư kiến tạo một tác phẩm có một không hai về thiết kế dòng resort núi rừng.

Đến đây, du khách có cảm giác gần gũi, giao hòa với thiên nhiên, được hít thở bầu không khí trong lành và tận hưởng không gian nghỉ ngơi yên tĩnh, thanh bình

Không chỉ kế thừa và phát huy tối đa ưu điểm của Giai đoạn 1, Giai đoạn 2 của dự án sẽ là tâm điểm của cuộc sống thượng lưu sau khi hoàn thành. Hình ảnh phối cảnh tổng thể giai đoạn 2 dự án Ebino Pù Luông Resort & Spa được chia sẻ từ nguồn Royalspace

MỘT SẢN PHẨM TINH TẾ CỦA CÔNG TY CP BẤT ĐỘNG SẢN VÀ DU LỊCH EBINO ĐƯỢC THỂ HIỆN QUA “BÀN TAY” TÀI HOA CỦA ROYALSPACE

CÂU CHUYỆN BẮT ĐẦU TỪ BÊ TÔNG

CĂN BIỆT THỰ VƯỜN NÀY NẸM TẠI SỐ 148/19 ĐƯỜNG TRƯỜNG LUY, PHƯỜNG LONG TRƯỜNG, QUẬN 9 VỚI HAI MẶT TIỀN HƯỚNG ĐƯỜNG VÀ HƯỚNG SÔNG.

Thực hiện **PHAOLO HỒNG ĐỨC**

Địa điểm: Quận 9, TP.HCM

Công ty thiết kế & xây dựng: Nam Vinh

Kiến trúc sư: Nguyễn Nhật Nam và các cộng sự

ĐỂ CÓ ĐƯỢC BẢN VẼ THIẾT KẾ CŨNG NHƯ KHÔNG GIAN SỐNG hoàn chỉnh này, chủ nhân ngôi nhà đã làm việc với công ty thiết kế Nam Vinh trong gần 2 năm từ những ý tưởng đầu tiên.

Chủ nhà làm việc ở một công ty xi măng lớn, có lẽ vậy nên anh yêu cầu đơn vị thiết kế ưu tiên cho những mảng khối bê tông không chỉ ở hàng rào, lối đi mà cả một số bức tường nhà. Ở đây, cổng nhà không ốp đá, tường rào không uốn lượn, mà là bức vách được đổ bê tông vân gỗ kèm với hàng rào là những khối bê tông với mẫu mã hết sức “lạ mắt”. Tất cả đều được tạo nên bởi những vật liệu căn bản nhất, không cầu kỳ, không màu mè nhưng ấn tượng. Khoảng vườn rộng phía sau hồ bơi cùng một khuôn viên rất vừa vặn để hòa mình với thiên nhiên trước khi ra con rạch nhỏ phía sau. Và khu vườn này mới thực sự là không gian sống đích thực. Công ty thiết kế tinh tế trong việc chọn từng loại cây và phân bố chúng sao cho thỏa mãn hết niềm yêu cây cảnh của chủ nhà những vẫn giữ được khoảng thở lớn cho công trình.

Phía sau cùng của khuôn viên nhà chính là nơi thư giãn của gia đình, bạn bè sau một tuần làm việc căng thẳng với không gian BBQ nổi trên con rạch.

Bên trong được thiết kế thoáng, rộng. Những khoảng rỗng tạo nên sự tự do, thư thái nhờ các không gian chức năng được bố trí mở, liên hoàn với những đường nét đơn giản không chi tiết như cầu thang, tường nhà và cả những đồ dùng nội thất

Cổng nhà không ốp đá, tường rào không uốn lượn mà là những bức vách được đổ bê tông vân gỗ kèm với hàng rào là những khối bê tông có mẫu mã lạ mắt

Ảnh hai trang Một không gian sống kết hợp hài hòa giữa màu sắc và hương vị thiên nhiên là những gì mà gia chủ hướng đến trong chính ngôi nhà của mình

T&T HOUSE

T&T HOUSE LÀ NƠI Ở RIÊNG CỦA MỘT GIA ĐÌNH. NGÔI NHÀ ĐƯỢC XÂY DỰNG Ở TRUNG TÂM CỦA PHỐ THỊ VỚI SỰ NHỘN NHỊP, HỒ HỒI, VÀ ÂM THANH ĐƯỜNG PHỐ SÔI ĐỘNG.

Thực hiện: **THU VÂN**

Công Trình: T&T House

Thiết kế nội thất: Công ty Thiên Hùng

Thiết kế ánh sáng, kết cấu: Công ty Thiên Hùng

Địa điểm: Bến Tre

Diện tích đất: 350m²

Diện tích xây dựng: 1.800m²

LÀ MỘT DOANH NHÂN KINH DOANH RƯỢU CÓ TIẾNG Ở ĐÂY, nhưng chủ nhân ngôi nhà lại hướng đến sự riêng tư, trầm lặng, thanh tịnh, và an yên tận hưởng từng giây phút quay về nhà. Đặc biệt chủ nhân rất mong muốn kết hợp không gian hòa lẫn giữa màu sắc và hương vị thiên nhiên trong chính ngôi nhà của mình. Với diện tích mặt sàn 300m² hướng nam, điểm khó của công trình là kiến trúc sư phải đưa ra thiết kế xây dựng phù hợp với nền móng có sẵn của ngôi nhà vốn được thực hiện và thi công bởi một đơn vị khác nhưng không làm hài lòng gia chủ. Ngoài ra, gia chủ yêu thích sự sang trọng tinh tế khi yêu cầu thiết kế trên gam màu vô cùng cơ bản của thiên nhiên: xanh, xám, trắng và màu của gỗ. Kiến trúc sư đã lựa chọn giải pháp xây dựng chỉ 1 hệ cầu thang nhưng 2 khoảng thông tầng. Điều này nhằm tận dụng tối đa ánh sáng thiên nhiên và không khí tự nhiên từ bên ngoài dẫn vào ngôi nhà. Điều đó cũng nhằm tạo ra điều kiện lý tưởng để gia chủ trồng rất nhiều mảng xanh trong nhà nhưng hạn chế được tối đa việc chăm sóc. Ngay tại phòng khách, gia chủ trồng cây phát tài núi và bọc quanh bởi vách kính mở rất thuận tiện để lau chùi và vệ sinh không gian, hạn chế tối đa các nhược điểm và sự phức tạp ở những công trình khác khi kết hợp cây xanh trong không gian nhà mở. Yếu tố mở và liên kết của không gian còn được đảm bảo bằng việc sử dụng tối đa kính cường lực và hạn chế vách tường. Kiến trúc sư phải cân nhắc và xử lý tốt để vách kính nhiều nhưng an toàn, chống ồn. Bên cạnh đó, họa tiết vòm cong được sử dụng tinh tế và khéo léo làm mềm không gian, hài hòa đường nét, giảm tối đa sự cứng cáp của công trình bê tông tại thành thị. Cuối cùng, gia đình là nơi để ở, để làm việc, để yêu thương và để kết nối mọi thành viên trong gia đình, vì vậy, không gian và màu sắc ở phòng sinh hoạt chung đều thỏa mãn được các thành viên và chiều lòng những “vị khách tí hon” của gia chủ khiến khoảng cách thế hệ được gần nhau hơn.

Ảnh hai trang Vì gia chủ yêu thích sự sang trọng và tinh tế nên nhóm thiết kế đã dụng những gam màu cơ bản của thiên nhiên là xanh, xám, trắng và màu của gỗ

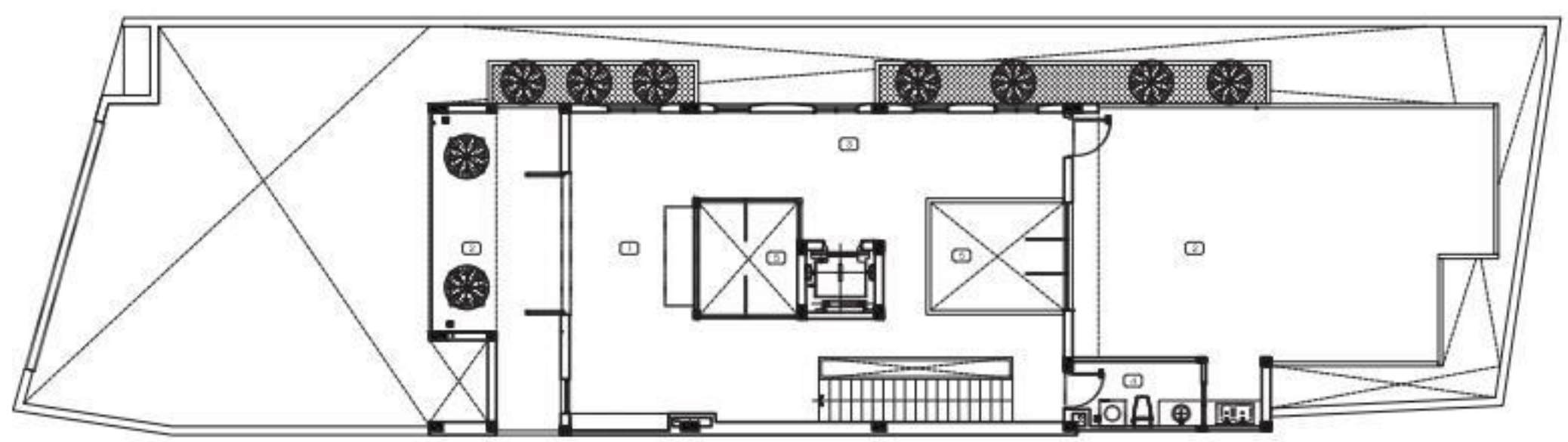

Ảnh hai trang Kiến trúc sư đã lựa chọn giải pháp xây dựng chỉ 1 hệ cầu thang nhưng 2 khoảng thông tầng. Điều này nhằm tận dụng tối đa ánh sáng thiên nhiên và không khí tự nhiên từ bên ngoài dẫn vào ngôi nhà

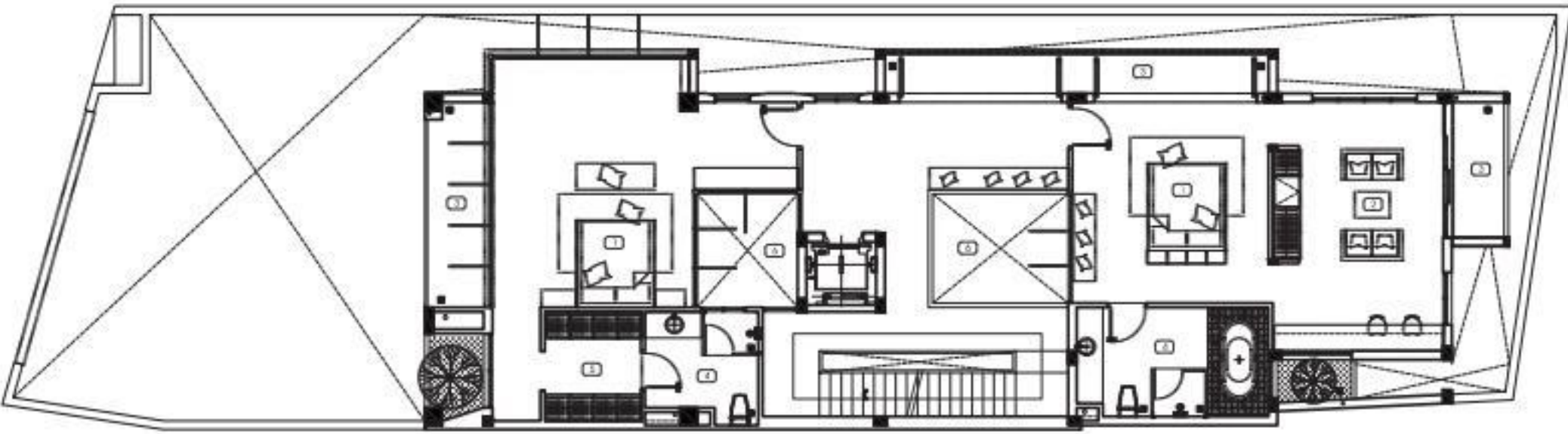

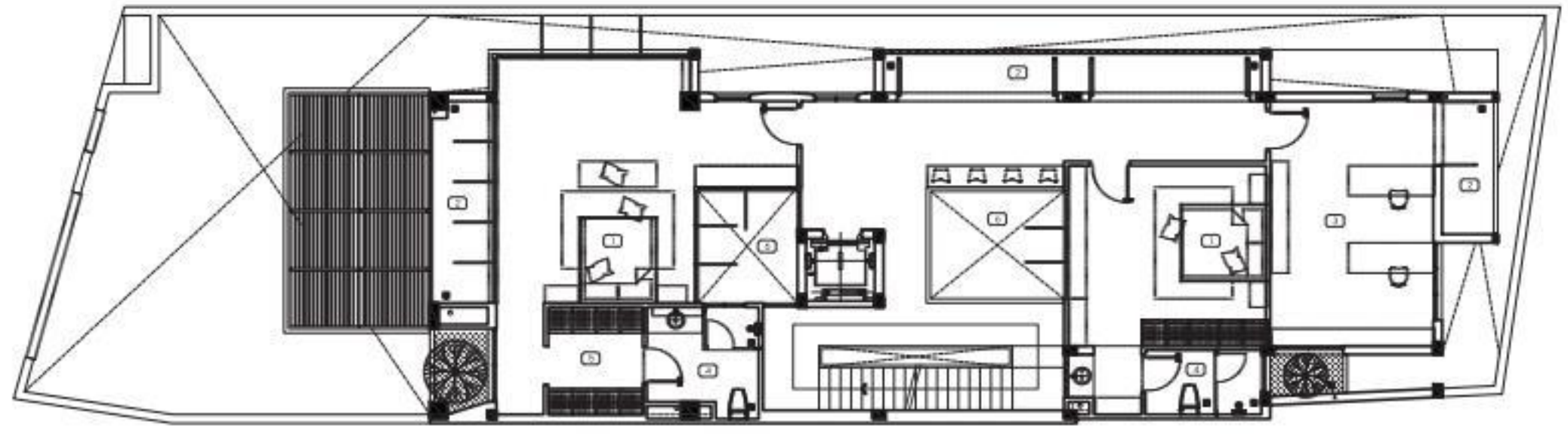
Ảnh trên Mặt tiền ngôi nhà Ảnh dưới trái Bản vẽ ngôi nhà Ảnh dưới phải Một góc thư giãn

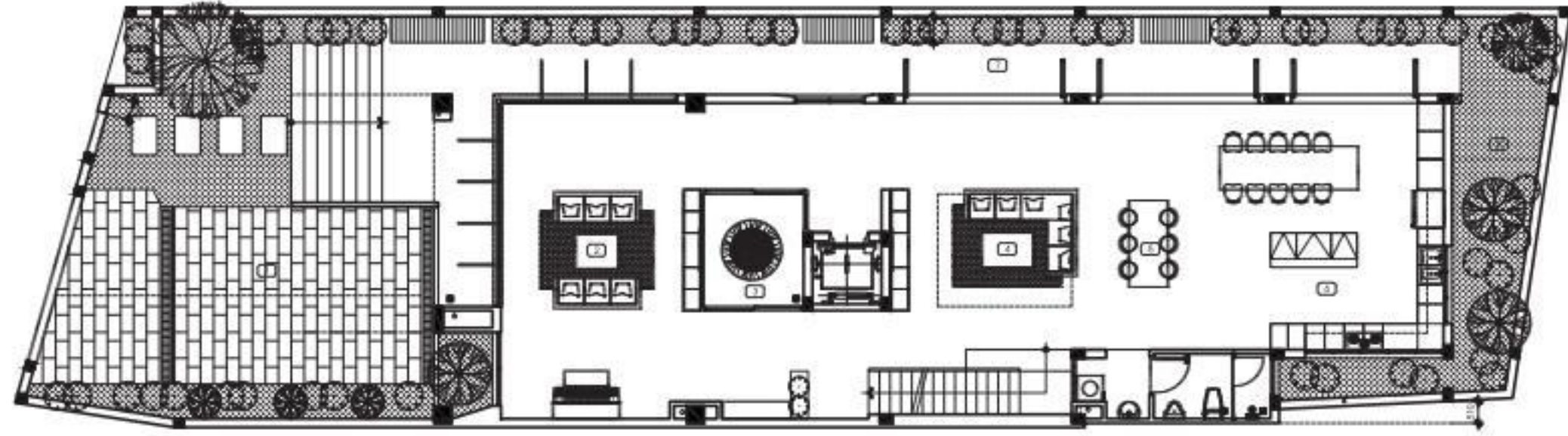
Mặt bằng lầu 3

Mặt bằng lầu 2

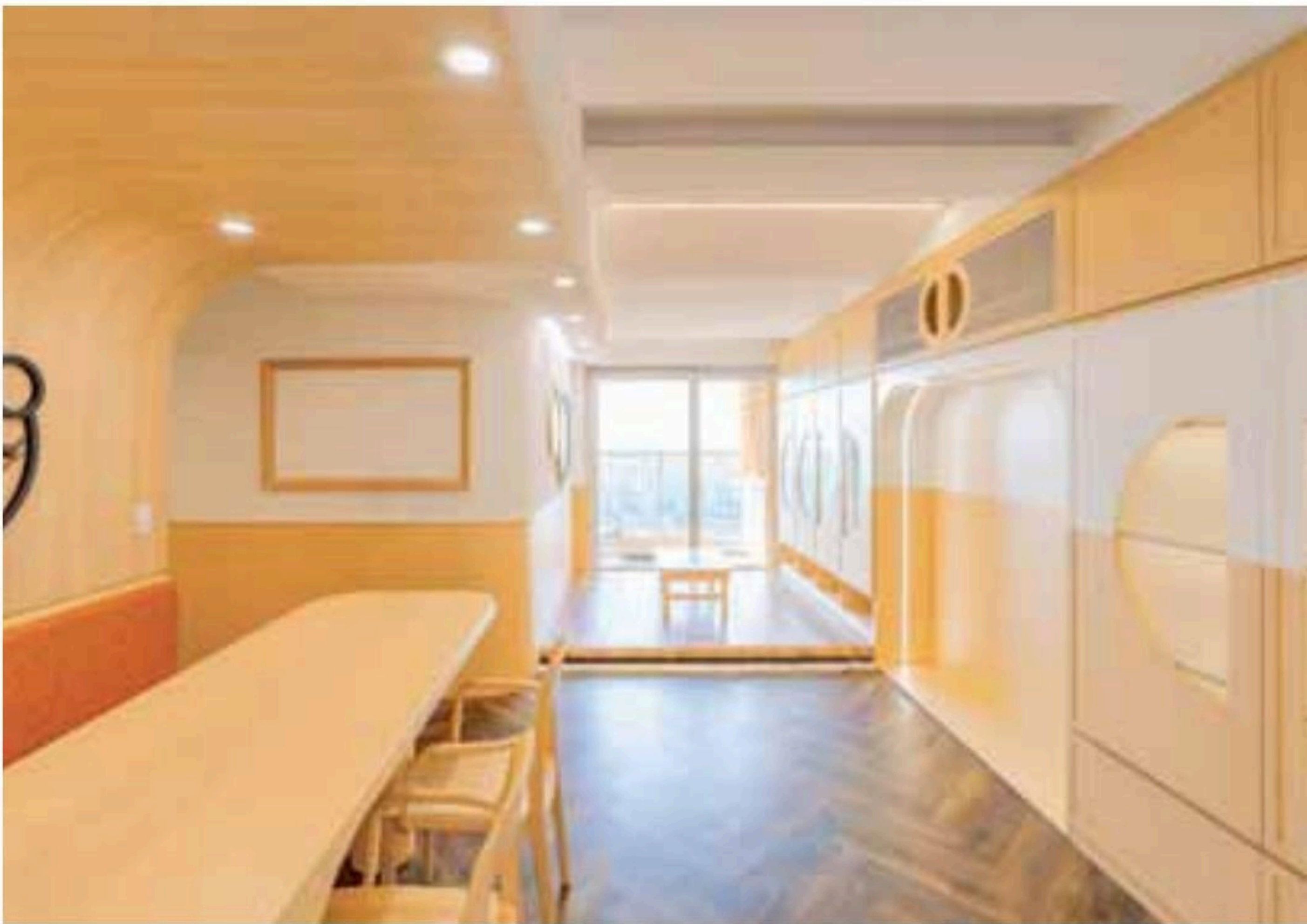
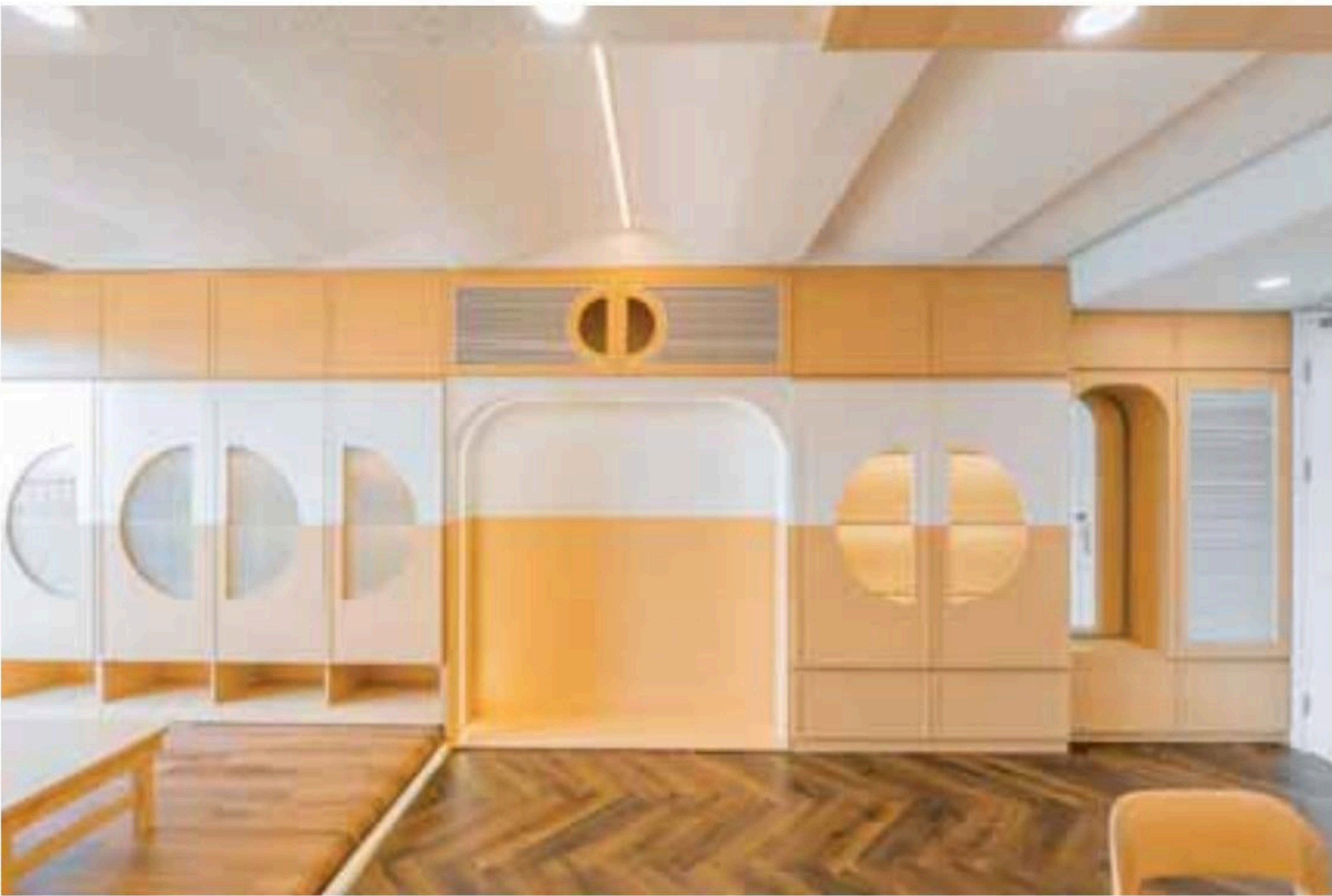

Mặt bằng lầu 1

Mặt bằng trệt

KHÔNG GIAN MỀM

CĂN HỘ NẰM Ở ECOPACK, HÀ NỘI ĐƯỢC CẢI TẠO LẠI HOÀN TOÀN THEO PHONG CÁCH HIỆN ĐẠI, ĐẸC CAO VỀ ĐẸP TINH TẾ VÀ GỌN GÀNG VỚI NHỮNG TÔNG MÀU NHẼ NHẸN, NGUYÊN VẬT LIỆU CHÍNH CHO NỘI THẤT LÀ GỖ. NHÀ ĐƯỢC THIẾT KẾ NHIỀU HỆ TỦ THÔNG MINH ĐỂ CẤT ĐỒ, NHỜ VẬY MÀ NGĂN NẮP VÀ THOÁNG ĐẰNG ĐỂ KHÔNG KHÍ, ÁNH SÁNG LUÔN ĐƯỢC LƯU THÔNG BÊN TRONG MỘT CÁCH TỐI ĐA.

Bài **CTV Ảnh** **MINO BUI**

Thiết kế và thi công: Sun Concept

Địa chỉ : 15 Đường số 2, Cư Xá Đô Thành, Phường 4, Quận 3

Với những đường cong mềm mại, những góc bo tròn giúp cho tổng thể căn hộ đẹp một cách nhẹ nhàng và mềm mại. Đó cũng chính là điểm nhấn của không gian sống này

Các phòng ngủ đều sử dụng màu trắng và màu gỗ sáng làm tông màu chính, mang lại cảm giác ấm cúng

ĐIỂM NHẤN ĐẶC BIỆT CHO TOÀN BỘ NGÔI NHÀ CHÍNH LÀ HỆ TRẦN VÀ TƯỜNG, với những đường cong mềm mại, những góc bo tròn giúp cho tổng thể ngôi nhà đẹp nhẹ nhàng, mềm mại. Thêm vào đó, sàn nhà gỗ được lát theo hình xương cá phù hợp với xu hướng hiện nay đã làm tăng thêm tính thẩm mỹ và sống động cho không gian.

Ngay từ cửa bước vào sẽ là hệ tủ trái dài để gia chủ có thể cất toàn bộ đồ đạc. Bên cạnh là bếp và khu vực ăn uống.

Đảo bếp được nối liền với bàn ăn, được thiết kế hướng ra phía ngoài vì chủ nhân muốn trong lúc nấu ăn cũng có thể quan sát xung quanh. Tổng thể khu vực này sử dụng màu trắng và màu gỗ sáng, trang bị đầy đủ tiện nghi.

Từ bếp nhìn ra sẽ là phòng khách và ban công được thiết kế tối giản, riêng ban công có thêm góc để thư giãn, 1 hệ tủ để đồ nhỏ và chỗ để trưng bày cây cảnh.

Các phòng ngủ đều sử dụng màu trắng và màu gỗ sáng làm tông màu chính, mang lại cảm giác ấm cúng. Vẫn là những đường cong làm điểm nhấn, không gian đề cao sự tối giản nên

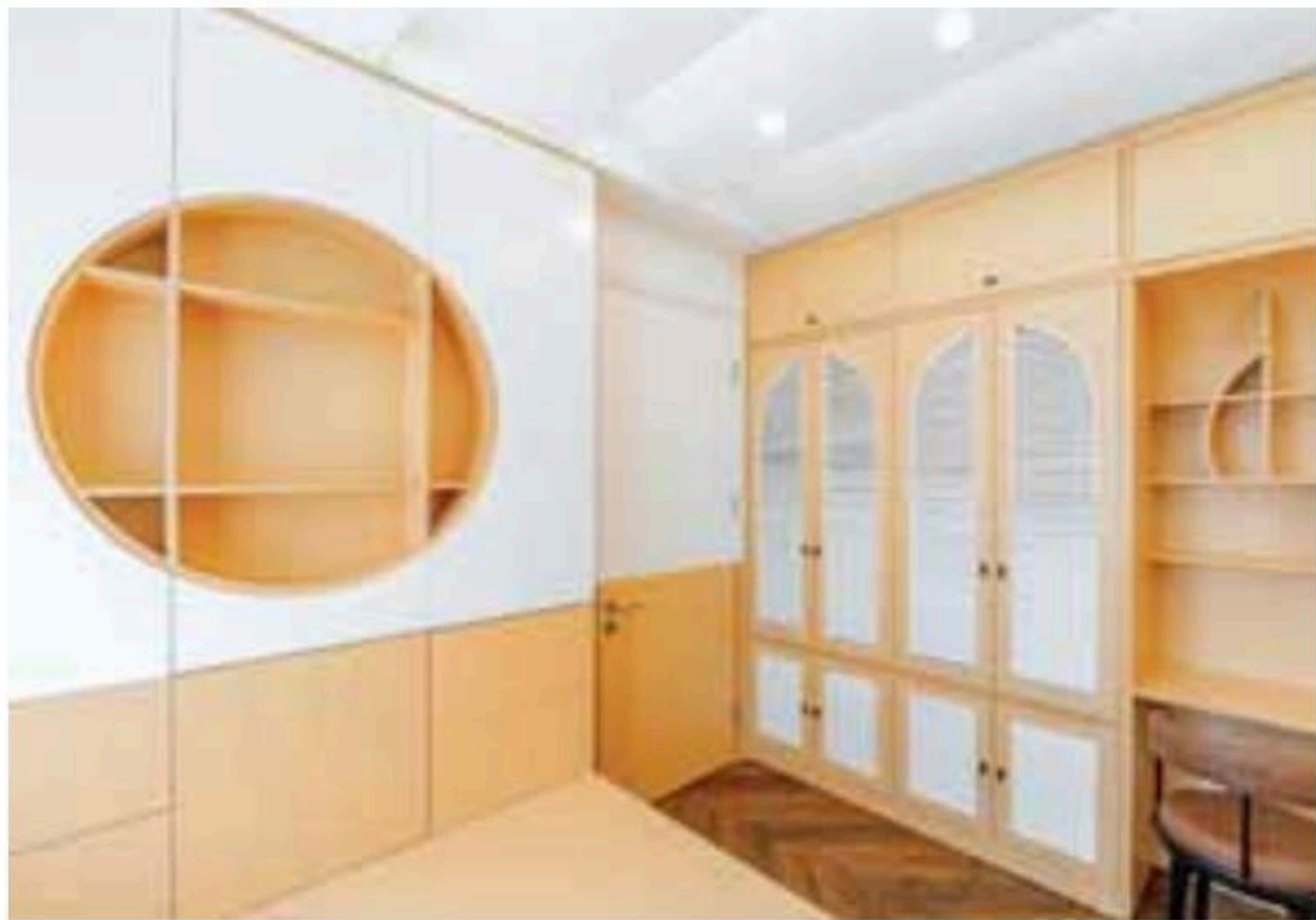

mỗi phòng đều chỉ bài trí những đồ dùng thật sự cần thiết, thêm sự hỗ trợ từ thiên nhiên với nguồn ánh sáng và gió trời thông qua cửa sổ lớn, phòng luôn sáng bừng và thoáng đãng.

Hai phòng vệ sinh đều có cửa sổ thông thoáng, đầy đủ khu vực khô và ướt nên rất sạch sẽ, gọn gàng và đầy đủ tiện nghi. **III**

Vấn lấy đường cong làm điểm nhấn và đề cao sự tối giản nên mỗi không gian đều chỉ bài trí những đồ dùng thật sự cần thiết. Và nhờ nguồn sáng và gió thông qua các cửa sổ lớn nên các phòng đều luôn sáng và thoáng đãng

GỬI YÊU THƯƠNG VÀO CĂN HỘ NHỎ

CĂN HỘ 21.18 THUỘC DỰ ÁN NHÀ Ở XÃ HỘI TẠI PHỐ BIỂN NHA TRANG VỚI 60M², 2 PHÒNG NGỦ, 2 WC ĐƯỢC BÀN GIAO THÔ. TỪ MỘT KHÔNG GIAN KHÔNG QUÁ LỚN VÀ NGÂN SÁCH KHÔNG QUÁ NHIỀU CỦA GIA CHỦ, NHÓM THIẾT KẾ BUỘC PHẢI TÌM LỜI GIẢI CHO NHỮNG CÂU HỎI KHÓ, CÂN ĐỐI CÁC TIÊU CHÍ ĐỂ KHÔNG GIAN ĐƯỢC HÀI HÒA NHẤT CÓ THỂ, ĐỂ RỜI TỪ ĐÓ:

Bài **CTV Ảnh** **ĐƠN VỊ THIẾT KẾ CUNG CẤP**

Đơn vị thiết kế kiến trúc nội thất: **Wi Decor**
Địa chỉ: **Khu đô thị Hà Quang 1, 41.02 Đường 15, phường Phước Hải, TP Nha Trang**

Một góc sofa tinh tế với gam màu trung tính, những mảng xanh nho nhỏ đón nắng ban mai, các vật trang trí xinh xắn từ góc tường... đã tạo nên một không gian sống ưng ý của gia chủ

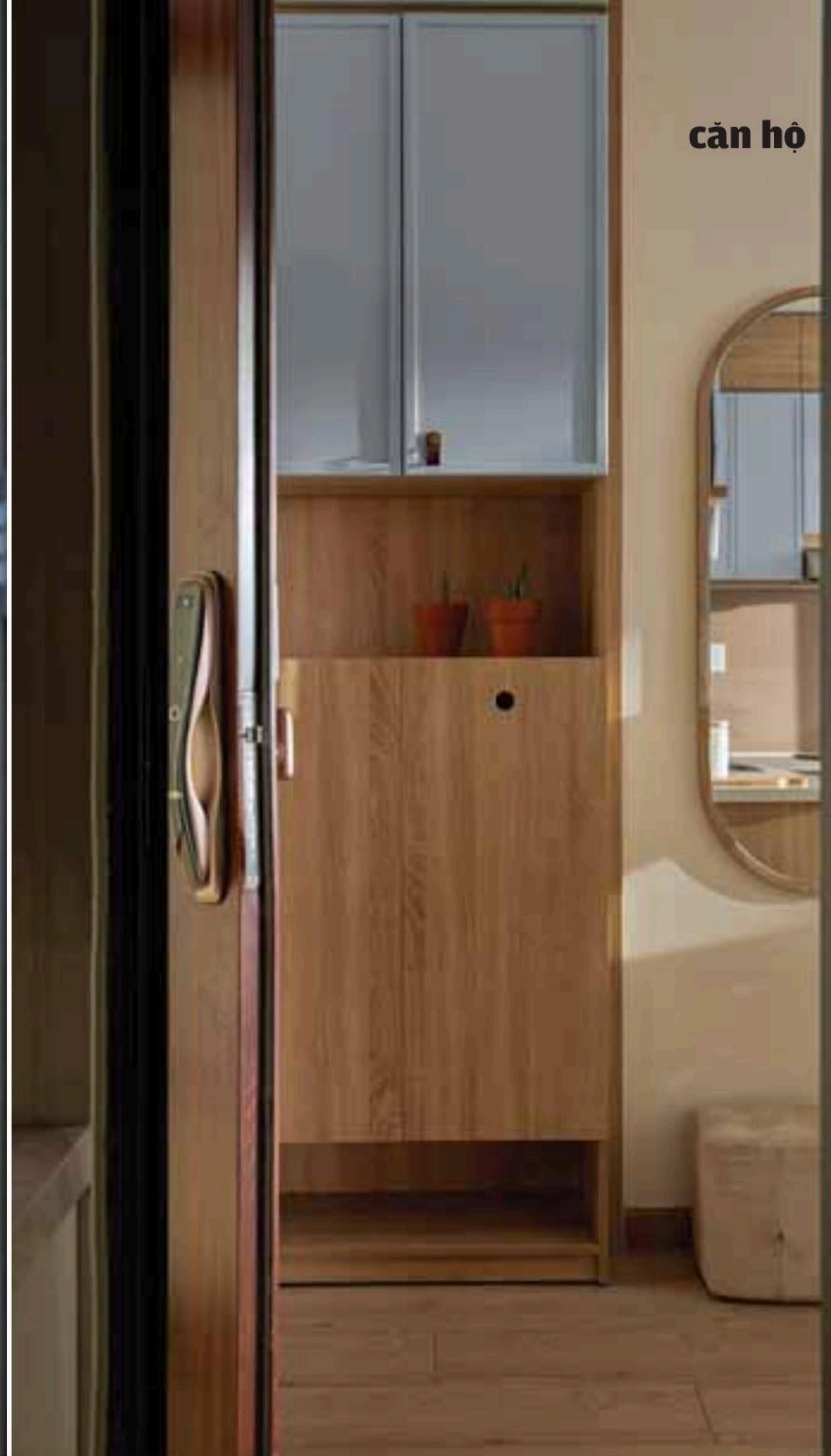

MỘT GÓC SOFA TINH TẾ VỚI TÔNG MÀU TRUNG TÍNH cùng các mảng xanh tự nhiên, được bài trí khéo léo để đón nắng sớm hay gió chiều, một không gian khá tiềm năng trong nhà để cải thiện tinh thần, sức khỏe, giảm bớt lo âu.

Một góc bếp được sắp xếp hệ thống, mạch lạc, hài hòa cùng với ánh đèn và tông màu nhã nhặn giúp gia tăng trải nghiệm nấu nướng, thỏa sức bày biện cho một bữa cơm trọn vẹn yêu thương.

Hay góc bàn nhỏ riêng tư, hòa cùng ánh đèn là dáng dấp của cảnh hoa như khắc họa câu chuyện của chính mình, còn đó bao lo toan nhưng luôn hiện diện dòng chảy mãnh liệt của sức sống.

Điều này cho thấy để có một không gian sống đẹp không cần phải có nhiều tiền, nhiều diện tích nhưng nên có sự can thiệp từ bàn tay của những người chuyên nghiệp.

Một góc bếp được sắp xếp hài hòa với tông màu nhà nhận, một góc nhỏ riêng tư hòa cùng ánh đèn vàng êm dịu... đầy tinh tế

CHUYÊN MỤC "KHÔNG GIAN SẮC MÀU"

PHƯƠNG HƯNG | GRAPHICS CLIPPER

VUÔNG TRÒN

LTS: NHIỀU NGƯỜI TRONG GIỚI KIẾN TRÚC VÀ XÂY DỰNG THƯỜNG VÍ ĐÔI VỢ CHỒNG DOANH NHÂN TRẦN VĂN CHÂU VÀ TRẦN HOÀNG VÂN CỦA CÔNG TY SƠN PAINT & MORE LÀ MỘT CẶP ĐÔI HOÀN HẢO KHÔNG CHỈ VÌ CUỘC SỐNG HẠNH PHÚC MÀ CÒN LÀ SỰ PHỐI HỢP HOÀN MỸ TRONG KINH DOANH, THI CÔNG, SẢN XUẤT VÀ NGHIÊN CỨU...

Thế nhưng theo ông Châu, thì việc đặc chế ra được OneCoat cũng như trong công việc của công ty Paint & More thì họ là một cặp đôi Vuông Tròn. Bởi vợ ông, bà Vân luôn là người làm cho công việc đầu vào đó, ngay hàng thẳng lối như 4 đường thẳng tạo ra hình vuông. Còn ông thì ứng biến trong mọi hoàn cảnh, phù hợp cho từng đối tượng trong đối nhân xử thế như một hình tròn. Nhân dịp công ty Paint & More vừa nghiên cứu thành công và công bố ra thị trường sản phẩm sơn OneCoat, Kiến Trúc & Đời Sống đã có cuộc trao đổi thú vị với đôi vợ chồng doanh nhân này.

KT&DS:

ĐIỀU GÌ THỜI THỨC ÔNG BÀ
TRỞ VỀ VIỆT NAM VÀ CƠ DUYÊN NÀO
DẪN DẮT ÔNG BÀ CHỌN LỰA NGÀNH
SƠN, CHỌN LỰA THƯƠNG HIỆU
KELLY-MOORE?

Sau gần 30 năm sống nơi xứ người, ngày về lại quê hương vào những năm 2004, 2005, 2006, đã cho chúng tôi thấy ra nhiều điều, gợi mở cho chúng tôi nhiều ý tưởng. Và vào một sáng nọ, trong tiết xuân se se lạnh khi chúng tôi đi bộ dưới tán cây cao vút trên đường Tôn Đức Thắng. Trong không khí vui nhộn đang đón chào một ngày mới với tiếng chim kêu chiu chít trên cành, nhịp sống Sài Gòn của những ngày trước tết âm lịch nó nhẹ nhàng êm ả như một Sài Thành xưa thì đâu đó một làn khói trắng mịn mù quện mùi sơn PU ngọt ngào đã phá tan bầu không khí trên. Hình ảnh khó quên đó đã in đậm trong tâm khảm của chúng tôi. Và có lẽ đó là động lực chính thúc đẩy chúng tôi đem dòng sơn thân thiện môi trường của Kelly-Moore từ California về Việt Nam kinh doanh. Bởi từ lâu cái khát vọng về lại quê hương đã có trong chúng tôi như được thể hiện qua mấy câu thơ:

*Ta đi giữa chiều Bá Linh lồng gió
Mơ một ngày về lại cố đô xưa
Mơ trong gió bay bay tà áo trắng*

*Ta đi giữa trời Cali nọ nắng
Mơ một ngày về lại Sài Gòn xưa
Mơ trong nắng Em tôi ngồi hong tóc*

KT&DS:

VẬY TẤT CẢ CÁC DÒNG SƠN
CỦA PAINT & MORE PHÂN PHỐI TẠI
VIỆT NAM ĐỀU LÀ SƠN NHẬP
TỪ MỸ HAY SAO?

Đúng là từ 2007-2014, toàn bộ sơn chúng tôi phân phối đều được nhập từ Mỹ 100% bao gồm sơn kiến trúc Kelly-Moore,

sơn công nghiệp Rust-Oleum và sơn hiệu ứng mỹ thuật Modern Masters.

Tuy nhiên, khi tham gia thị trường vào năm 2007, chúng tôi lại phát hiện ra vấn nạn nứt chân chim mà nguyên nhân chính là lún, chuyển vị và vật liệu xây tô không đồng nhất. Và hậu quả là thấm, bong tróc và phai màu khiến cho công

Thấy được tiềm năng về việc khắc phục vết nứt chân chim, vào năm 2009 chúng tôi đã đặt vấn đề nhượng quyền công thức với Kelly-Moore. Tuy nhiên vào thời điểm đó bà Moore, vợ của người sáng lập công ty Kelly-Moore đã không đồng ý nhượng quyền cho chúng tôi với một lý do là bà sợ chúng tôi sẽ làm không đúng ý bà và làm mất tên tuổi

những điều kiện mà thị trường kiến trúc, xây dựng luôn hướng tới.

2) Chúng tôi có chung một nguyên tắc sống là không bao giờ bằng lòng chấp nhận những cái tốt mà mình đang sở hữu để gọi là hoàn hảo mà luôn luôn tâm niệm rằng “mọi việc vẫn chưa hoàn mỹ toàn

trình mau xuống cấp. Thế là chúng tôi đã quay về Mỹ nhiều lần để cùng các chuyên gia Kelly-Moore tìm giải pháp khắc phục vết nứt chân chim. Cuối cùng, vào năm 2008 chúng tôi đã đem về hệ thống sơn chống nứt 4 lớp phủ lên dự án Saigon Pearl. Rồi hệ thống 4 lớp này đã được Kelly-Moore USA cải tiến xuống còn 3 lớp. Mãi đến năm 2015, sau khi xây dựng nhà máy Paint & More để sản xuất sơn theo công thức nhượng quyền của Mỹ, lại một lần nữa chúng tôi đã rút hệ thống sơn 3 lớp xuống còn 2 lớp vào năm 2019.

KT&DS:

VẬY LÀ VÀO THỜI ĐIỂM 2015,
ÔNG BÀ BẮT ĐẦU CHUYỂN QUA
CÔNG VIỆC SẢN XUẤT?
TRONG QUÁ TRÌNH ĐÓ, ÔNG BÀ GẶP
TRỞ NGẠI GÌ KHÔNG?

gần cả trăm năm của Kelly-Moore USA. Do đó, phải mất nhiều năm sau khi bà ấy qua đời, ban giám đốc Kelly-Moore USA mới chính thức nhượng quyền sử dụng công thức để chúng tôi tự sản xuất dòng sơn chống nứt đàn hồi Elastomeric này.

KT&DS:

VẬY THÌ ĐIỀU GÌ LÀM CHO ÔNG BÀ
KHÔNG HÀI LÒNG VÀ ĐỘNG LỰC NÀO
THỜI THỨC ÔNG BÀ LÀM RA
ONECOAT?

1) Trước tiên phải nói là nhờ có hơn 10 năm kinh nghiệm quản lý đội thi công sơn đã giúp cho chúng tôi hiểu rõ bản chất, điều kiện, đặc tính thời tiết, quán tính của người thợ thi công tại Việt Nam. Cùng với đó, nắm bắt

ven”. Và đây là động lực chính để truy tìm một giải pháp tối ưu.

3) Cùng với đó, chúng tôi luôn theo đuổi việc phát triển sản phẩm theo định hướng

**“TUYỆT PHẨM TÂY,
KIỆT TÁC VIỆT”.**

KT&DS:

NHỮNG CÔNG NGHỆ VƯỢT TRỘI NÀO
VÀ NHỮNG ƯU ĐIỂM NỔI TRỘI NÀO
CỦA ONECOAT MÀ ÔNG BÀ TỰ HÀO
VÀ MUỐN BIỂU ĐẠT RA ĐÂY?

**TỰU TRUNG LÀ 3 CÔNG
NGHỆ MÀ CHÚNG TÔI GỌI LÀ**

3H

3 CÔNG NGHỆ

H1 HYBRID

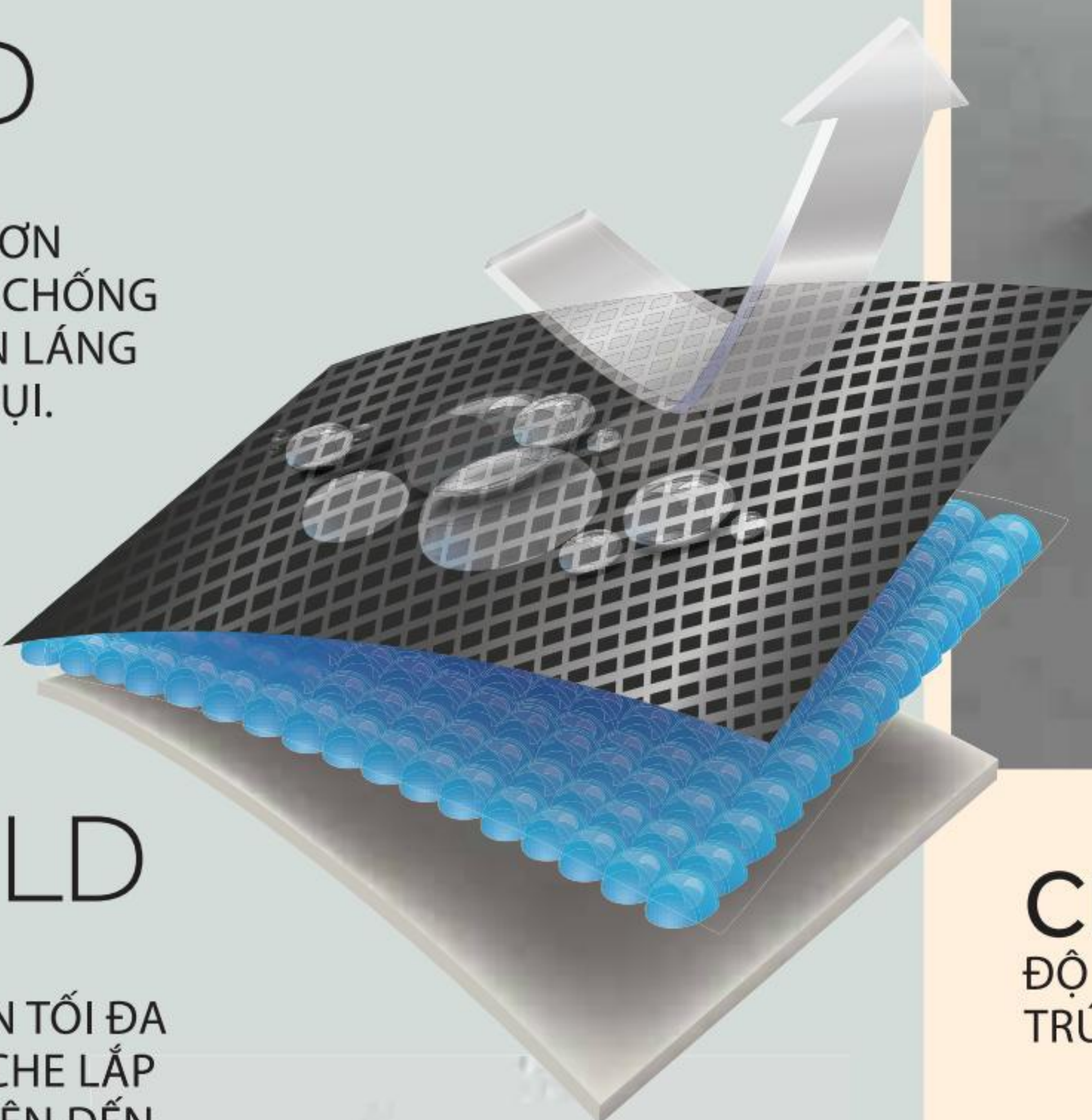
LÀM CHO MÀNG SƠN MỀM DẸO ĐÀN HỒI ĐỂ CHỐNG NÚT NHƯNG LẠI TRƠN LÁNG ĐỂ CHỐNG BẮM BỤI.

H2 HIGH BUILD

TẠO ĐỘ DÀY MÀNG SƠN TỐI ĐA ĐỂ NÓ CÓ KHẢ NĂNG CHE LẤP VẾT NÚT CHÂN CHIM LÊN ĐẾN 0.2MM VÀ MÀU PHỦ ĐẸP.

H3 HYDRO-PHOBIC

ĐƯA VÀO MÀNG SƠN CÓ TÍNH NĂNG KỊ NƯỚC, TỰ LÀM SẠCH VÀ CHỐNG BẮM BỤI.

3 TRONG 1

TỪ 3H CÔNG NGHỆ TRÊN, NÓ CHO CHÚNG TÔI THỰC HIỆN VIỆC HÒA QUYỀN SƠN LÓT, SƠN CHỐNG NÚT VÀ SƠN PHỦ VÀO TRONG MỘT DÒNG SƠN ONECOAT.

3 LỢI ÍCH

CHẤT LƯỢNG

ĐỘ DÀY CỦA ONECOAT LÀ 80-90 MICRON TRONG KHI SƠN KIẾN TRÚC TRUYỀN THỐNG 3 LỚP CHỈ CÓ 50-60 MICRON

THI CÔNG & TIẾN ĐỘ

THI CÔNG ĐƠN GIẢN NÊN TIẾN ĐỘ ĐƯỢC RÚT NGẮN. KHÔNG PHẢI CHỜ ĐỂ SƠN LỚP KẾ TIẾP NÊN KHÔNG CẦN PHẢI NHỚ QUY TRÌNH.

GIÁ THÀNH

GIÁ TIỀN SƠN TRÊN TỪNG MÉT VUÔNG LÀ RẤT HỢP LÝ, MỀM HƠN TẤT CẢ CÁC HỆ THỐNG SƠN KIẾN TRÚC TRUYỀN THỐNG 3 LỚP CÓ CHẤT LƯỢNG CAO. GIÁ TIỀN THI CÔNG GIẢM MẠNH. GIÁ TIỀN ĐƯỢC QUY TỪ VIỆC RÚT NGẮN TIẾN ĐỘ LÀ VÔ CÙNG LỚN

3 HỮU ÍCH

SẢN XUẤT

GIẢM ĐÁNG KỂ TỪ NGUYÊN VẬT LIỆU, NĂNG LƯỢNG CHO ĐẾN CÔNG SỨC LAO ĐỘNG.

CÔNG VIỆC

TIẾT KIỆM VIỆC VỆ SINH CÁC DỤNG CỤ NHƯ CON LĂN, CỌ... SAU KHI SƠN.

MÔI TRƯỜNG

GIẢM BỐT KHÍ THẢI Ô NHIỄM RA MÔI TRƯỜNG NHỜ CẮT BỚT VIỆC VẬN CHUYỂN NHIỀU SƠN ĐẾN CÔNG TRÌNH. CÙNG VỚI ĐÓ, CÔNG NGHỆ H3 HYDROPHOBIC/CHỐNG BẮM TẠO CHO KHÔNG GIAN SẠCH, BẢO VỆ SỨC KHỎE CHO NGƯỜI SỬ DỤNG ONECOAT.

3 HÀI LÒNG

VỚI GIÁ THÀNH

NHẸ NHÀNG MÀ CHẤT LƯỢNG VƯỢT HƠN MONG ĐỢI LÀM CHO KHÁCH HÀNG, THÂN CHỦ HÀI LÒNG.

NHỜ CHẤT LƯỢNG TỐT

LÀM CHO MÀU SẮC ĐƯỢC TÔN TẠO LÊN ĐỈNH ĐIỂM TỎA NÉT ĐẸP KIẾN TRÚC VÀ NỘI THẤT MÀ KTS/NTK ĐÃ DÀY CÔNG THỰC HIỆN CÙNG HÀI LÒNG.

TIẾN ĐỘ ĐƯỢC RÚT NGẮN

LÀ NIỀM VUI CHO BAN QUẢN LÝ DỰ ÁN. VÀ CHỈ SƠN MỘT LẦN LÀ NIỀM HÂN HOAN VÀ RẤT HÀI LÒNG CHO NGƯỜI THI CÔNG SƠN VÌ KHÔNG PHẢI CHỜ ĐỢI LỚP SƠN KẾ TIẾP.

CHÚNG TÔI ĐỂ Ý, HẦU NHƯ CÁC VẤN ĐỀ ÔNG BÀ ĐƯA RA ĐỀU CÓ LIÊN QUAN ĐẾN CON SỐ 3 PHẢI KHÔNG?

Đúng, nó phát xuất từ công việc quản lý (1), thi công sơn (2) và sản phẩm sơn (3) cho các công trình mà chúng tôi thực hiện thi công sơn. Nó cũng đúng trong việc quản lý xây dựng cho công trình, dự án. Chúng tôi thiết nghĩ, trong công việc của ngành kiến trúc xây dựng thì bài toán nan giải vẫn là việc giải quyết cái tam (3) giác đều. Nghĩa là việc cân đối hài hòa giữa giá thành, chất lượng và tiến độ sao cho hợp lý. OneCoat giải được cả 3 một cách nhẹ nhàng trong phần hoàn thiện sơn. 1) Giá thành mềm, 2) Chất lượng vượt trội 3) Tiến độ rút ngắn đáng kể.

ÔNG BÀ CÓ THỂ KHÁI QUÁT NHỮNG KHÓ KHĂN VÀ ÁP LỰC MÀ HAI NGƯỜI TRẢI QUA KHI TRỞ VỀ VIỆT NAM?

Trong những năm đầu tiên trở về Việt Nam kinh doanh, vợ tôi trầm cảm đến nỗi ra tối hậu thư cho tôi: “Hoặc tôi phải về Mỹ chung với cô ta, hoặc cô ta về Mỹ một mình”. Nguyên nhân là nhà tôi rời Việt Nam lúc còn trẻ và hội nhập sâu với văn hóa Mỹ nên khi về lại quê hương cô ta bối ngỡ với mọi việc và mệt mỏi với mọi vấn đề. Điều này đã làm cô ta mất phương hướng và rối trí. Sau đó, tôi phải nhờ những người bạn thân tìm cách lên tinh thần cho cô ta. Tôi rất tâm đắc với câu nói của một anh bạn: “Chúng ta phải tập tư duy tích cực hơn. Hãy nhìn phần nửa đầy của ly nước, thay vì nửa vơi. Khi ra đường, hãy nhìn những người tôn trọng luật giao thông thay vì nhìn những người... coi thường luật pháp, hay vượt đèn đỏ. Hãy nghĩ đến rằng trong xã hội này vẫn còn nhiều người chúng ta quý mến thay vì chăm chăm nhìn vào những người khiến mình tổn thương”. Cũng trong thời gian này, còn có một câu chuyện đáng nhớ là việc đăng ký tên công ty Kelly-Moore tại Sở Kế hoạch - Đầu tư TP.HCM. Số là

chúng tôi có giấy chứng nhận “huyết thống” nên được quyền đăng ký công ty có thực thể là Việt Nam. Vào thời điểm đó 2007, dựa theo luật pháp khi đặt tên công ty thì chúng ta phải phát âm theo tiếng Việt được mới gọi là “chuẩn”. May mà chúng tôi quen biết một chị làm ở đây và chị ấy nhờ một nhân viên giúp chúng tôi tra cứu đặt cho cái tên như sau:

Ke Ly Ly Mo Om Re để từ đó viết tắt sẽ là Ke(1) L(2) Ly(3) Mo(4) o(5) re(6) để có được chữ Kelly-Moore.

Phải nói là nhờ tư duy tích cực mà chúng tôi vẫn còn tồn tại cho đến ngày hôm nay trên thị trường sơn với những người khổng lồ trong ngành công nghiệp sơn và điều đáng nói là nhà tôi vẫn ở bên cạnh tôi để cùng nhau đặc chế ra dòng sơn OneCoat. Đó là niềm hạnh phúc nhất mà chúng tôi cùng nhau cảm nhận.

Xin cảm ơn ơn trên đã cho chúng tôi gặp gỡ tất cả những người bạn đã giúp chúng tôi vượt qua giai đoạn khó khăn này.

CÂU CHUYỆN VỀ SỰ RA ĐỜI CA KHÚC “ONECOAT!”

Ít có một dòng sản phẩm nào khi xuất hiện lại có kèm theo một ca khúc giới thiệu như của OneCoat. Đồng thời, tác giả của bài hát lại là một nhạc sĩ nổi tiếng: nhạc sĩ Huy Phương.

XIN CÓ ĐÔI DÒNG GIỚI THIỆU VỀ ÔNG.

Nhạc sĩ Huy Phương tốt nghiệp Đại học Sáng tác tại Nhạc viện thành phố Hồ Chí Minh, sau đó hoàn thành chương trình Cao học Lý luận âm nhạc tại Nhạc viện. Ông đã viết nhiều tác phẩm khí nhạc như: Romance Mắt xanh, Sonate Ký ức tuổi thơ, tổ khúc giao hưởng Đất nước tôi... Song ở ông vẫn nổi lên mảng ca khúc trữ tình, lãng mạn mà tiêu biểu như: Lệ úa, Gởi Huế, Ru nửa vầng trăng, Thuyền xa bến đỗ, Bến bờ, Lệ thức, Lệ Cầm, Lệ hoang, Bão, Tiểu Cầm một khúc tình ca, Nỗi niềm tha hương (bài hát trong phim Beautiful Country - Miền đất hứa do hãng phim Na Uy Dinamo Story As thực hiện). Động lực để sáng tác ca khúc “Onecoat!” đã được nhạc sĩ Huy Phương chia sẻ:

“Tình cảm giữa chúng tôi và những người đặc chế ra dòng sơn OneCoat đã khởi đi từ 2009. Nghĩa là một “Bước ngoặt 12 năm, một chặng đường biết bao kỷ niệm đọng đầy. Trong tình yêu thương khoảnh khắc đọng lại một “dấu ấn OneCoat” đã giúp cho chúng tôi khơi nguồn sáng tác thành giai điệu du dương vui nhộn.”

Xin mời độc giả của Kiến Trúc & Đời Sống thưởng thức ca khúc “OneCoat!” qua Links:

[HTTPS://YOUTU.BE/8RAH3LWBE4I](https://youtu.be/8RAH3LWBE4I)

kể chuyện q u ê n h à

Tháng 8.2020, KT&ĐS đã giới thiệu về quá trình hình thành và phát triển của thương hiệu chống thấm Intoc qua bài phỏng vấn thạc sỹ Đỗ Thành Tích, Chủ tịch kiêm Tổng giám đốc Intoc. Điều đặc biệt là trong thị trường chống thấm đang cạnh tranh khắc nghiệt với sự tham dự của nhiều sản phẩm ngoại và không ít người tiêu dùng tồn tại tâm lý sinh ngoại, Intoc vẫn tự tin khẳng định “Tự hào công nghệ Việt 100%”. Trong chuyên đề về những thương hiệu Việt Nam trên KT&ĐS Xuân Nhâm Dần, ông Đỗ Thành Tích chia sẻ thêm về điều này.

Thực hiện **HUNG LONG**

Vì sao Intoc tự tin khẳng định "Tự hào công nghệ Việt 100%"?

Chúng tôi tự tin vì thực tế, chúng tôi làm được. Intoc đã thay đổi giải pháp chống thấm phổ biến trên thế giới vốn phức tạp, tốn kém bằng công nghệ hoàn toàn khác biệt: sản thượng trồng cây không cần nhiều lớp, hồ bơi trên cao không cần hai đáy, đặc biệt chống thấm thuận và nghịch tầng hầm khô ráo không cần mương dẫn + bơm nước + tường che chắn...

Intoc cũng đã được đồng đào chuyên gia, khách hàng uy tín xác nhận hiệu quả trên 20 năm qua tại hàng loạt các hạng mục khó mà trước đó đã chống thấm 4 tới 5 lần, kéo dài nhiều tháng, nhiều năm với nhiều loại sản phẩm, đa phần là ngoại nhập nhưng không thành công.

Đó là lý do tại sao chúng tôi tự tin khẳng định: Tự hào công nghệ Việt 100%!

Thật ra khi chúng tôi ghi trên các tài liệu Intoc: “Tự hào công nghệ Việt 100%!” một số anh em đã góp ý với tôi đừng tự làm khó mình, sao không ghi sản xuất theo công nghệ Mỹ, Nhật, Đức... cho dễ bán?

Tôi cảm ơn những góp ý đó nhưng tự tin không thay đổi quan điểm của mình.

Thực tế thì thời gian đầu tôi phải đối mặt với rất nhiều khó khăn! Chúng tôi chỉ biết thuyết phục khách hàng bằng thành công thực tế.

Ví dụ như lần chống thấm hồ bơi tầng 6 khách sạn Victory, đường Võ Văn Tần, quận 3, TP.HCM từ hơn 20 năm về trước. Chống thấm hồ bơi trên cao là công việc rất khó, đã có 4, 5 đơn vị thi công với chống thấm ngoại nhưng không thành công. Đến lượt Intoc làm thì đạt hiệu quả và giám đốc khách sạn phát biểu xác nhận.

Dù vậy, vẫn có ý kiến cho rằng sản phẩm ngoại không hiệu quả chẳng qua là do thời tiết

Intoc đã được Bệnh viện Nhi Đồng 1 TP.HCM chọn để thực hiện việc chống thấm cho công trình của mình

Việt Nam khắc nghiệt, do thi công không đúng quy trình chứ thế giới cái gì cũng làm được thì không lý do gì lại không thành công với chống thấm?

Thực ra, ban đầu tôi cũng chưa thể giải thích tại sao sản phẩm ngoại chống thấm nhiều lần không hiệu quả, đặc biệt là chống thấm ngược tầng hầm.

Tôi tìm hiểu nhiều tài liệu cũng như thực tế tại Mỹ, Nhật thấy họ xác nhận rằng không thể chống thấm hiệu quả lâu dài cho tầng hầm mà phải thiết lập hệ thống gồm mương dẫn + máy bơm + tường che chắn + hút ẩm... và duy trì hệ thống này suốt tuổi thọ công trình. Điều này rất phức tạp và tốn kém. Điều này càng được củng cố khi hàng loạt các tầng hầm tại Việt Nam, nhất là tầng hầm áp

Thương hiệu Intoc của Việt Nam xuất hiện trên công trường tại Myanmar

lực nước cao, nhìn bên ngoài khô ráo nhưng phía trong bức tường che chắn là hệ thống mương dẫn + bơm nước... hoạt động liên tục.

Trong Hội thảo online chủ đề *Chống thấm* với sự tham dự của cộng đồng kỹ sư xây dựng người Việt đang làm việc tại Việt Nam và nước ngoài ngày 28.6.2020, tiến sĩ Phan Ngọc Anh, đang giảng dạy và làm việc tại Pháp cho biết: “Có khu vực tại Pháp tỷ lệ thấm sàn mái lên đến 99%”!

Từ thực tế đó, có một số ý kiến phản biện cho rằng thật khó tin khi vấn đề nan giải, thế giới chưa làm được mà Intoc lại hiệu quả!

Tôi hiểu rằng người tiêu dùng có lý do chính đáng để nghi ngờ như vậy, nhưng tôi chỉ thuyết phục họ bằng cách đưa ra thực tế những gì Intoc đã làm được. Xin dẫn chứng một số thí dụ cụ thể ở đây.

Thứ nhất là chống thấm ngược cho hầm kỹ thuật nhà máy xe hơi FORD tỉnh Hải dương:

Phòng vật liệu của nhà máy đã loại ngay hồ sơ của Intoc từ đầu vì không dễ gì họ tin dùng sản phẩm công nghệ Việt cho nhà máy 100% vốn Hoa Kỳ! Thế nhưng trong suốt 2 năm họ đã “xử lý bằng nhiều biện pháp chống thấm với nhiều loại vật liệu chống thấm trong và ngoài nước nhưng đều không hiệu quả”. Cuối cùng họ đành thử lại với Intoc và “sau 2 ngày thi công dưới sự hướng dẫn của Intoc, toàn bộ tầng hầm đã khô ráo, không còn dấu hiệu thấm nước”.

Thứ hai là chống thấm vách hầm Barrette của Trung tâm thương mại GiGa Mall, thành phố Thủ Đức. Công nghệ vách hầm Barrette ngày càng được áp dụng rộng rãi vì những ưu điểm của nó, tuy nhiên chống thấm ngược vách hầm trong trường hợp này thực sự là một thách thức lớn, là một ví dụ:

Thấm diện rộng và phức tạp, đã có ít nhất 5 đơn vị với các thương hiệu chống thấm ngoại nổi tiếng nhưng không thể chống thấm ngược khô ráo tại chỗ với mẫu khoảng 2m² chứ chưa nói đến hiệu quả lâu dài.

Intoc đã vượt qua tất cả để chống thấm khô ráo toàn bộ khoảng 5.000m² vách hầm Barrette này một cách ngoạn mục với sự bất ngờ của nhiều đơn vị.

Thứ ba là chuyện, nhờ vào hiệu quả của Intoc tại hồ bơi tầng 5 khách sạn Rex nên Bầu Đức chọn Intoc cho toàn bộ giai đoạn 1 của dự án khu phức hợp Hoàng Anh Gia Lai - Myanmar.

Từ thực tế đó, đến giai đoạn 2 của khu đô thị Sala, chủ đầu tư mới là Đại Quang Minh cũng chọn Intoc nhờ Intoc hiệu quả của giai đoạn 1 sau 6 năm từ

sân thượng trồng cây, hồ bơi trên cao và khoảng 50.000m² tầng hầm khô ráo mà không cần mương dẫn + bơm nước + tường che chắn... Và danh sách những công trình như vậy vẫn đang ngày càng dài thêm.

Đầu Xuân Nhâm Dần 2022 thay mặt công ty Intoc, xin gửi lời tri ân chân thành đến quý chuyên gia, khách hàng, bạn bè... đã nhiệt tình ủng hộ chúng tôi trong suốt thời gian qua.

Để biết thêm thông tin về Intoc, vui lòng tham khảo tại: www.chongtham-mintoc.com.vn.

Các công nhân của Intoc đang thi công chống thấm cho một công trình

Ngành gỗ vượt qua *Covid* như thế nào?

Ông có thể phân tích lý do ngành gỗ xuất khẩu của chúng ta vẫn tăng trưởng tốt bất chấp đại dịch?

Một lý do không thể phủ nhận là người Việt chúng ta khéo tay, có tố chất khi gia công, sản xuất các mặt hàng gỗ. Vậy nên dù cho các công ty, xưởng mộc của chúng ta đa số có quy mô không lớn nhưng vẫn có ưu thế khi tìm kiếm khách hàng, thị trường xuất khẩu. Một trong những yếu tố tích cực giúp ngành gỗ chúng ta phát triển nhanh là nhờ thương chiến Mỹ - Trung. Dù rằng người Trung Quốc nghề gỗ rất giỏi, họ còn có những nhà máy lớn do Mỹ đầu tư. Thế nhưng khi thương chiến Mỹ - Trung diễn ra vào cuối năm 2018 thì nhờ Mỹ đánh thuế vào mặt hàng gỗ xuất khẩu của Trung Quốc cao nên hướng đầu tư và khách hàng chuyển hướng vào Việt Nam. Và nhờ thế ngành gỗ xuất khẩu của chúng ta tăng trưởng vượt bậc.

Điều đáng nói là chúng ta có thể giữ được ưu thế này kể cả qua 2 năm đại dịch là nhờ các nguyên nhân:

Gỗ Việt Nam xuất khẩu hiện nằm ở phân khúc đồ gỗ gia đình và bán ở các cửa hàng bán lẻ nên không ảnh hưởng mấy vì dịch bệnh. Trong khi với các mặt hàng gỗ thương mại khác bị ảnh hưởng thì Việt Nam không tham gia nhiều.

Trước đây từ 2010 các sản phẩm gỗ Việt Nam đã hầu hết làm từ gỗ đặc. Chúng ta lại có ưu thế trong sản xuất loại này vì đòi hỏi xử lý thủ công nhiều, nếu có máy móc cũng không xử lý được hết các chi tiết. Gần đây, đồ gỗ lại kết hợp với nhiều vật liệu khác như kim loại, đan lát, vải... Càng ngày kỹ năng nhân công Việt Nam ngày càng đa dạng và chúng ta đã đón được nhu cầu này.

Hàng Việt Nam chủ yếu đi Mỹ. Bên cạnh lợi thế nhờ thương chiến thì đồ họ dùng rất truyền thống và Việt Nam hợp với nhu cầu này.

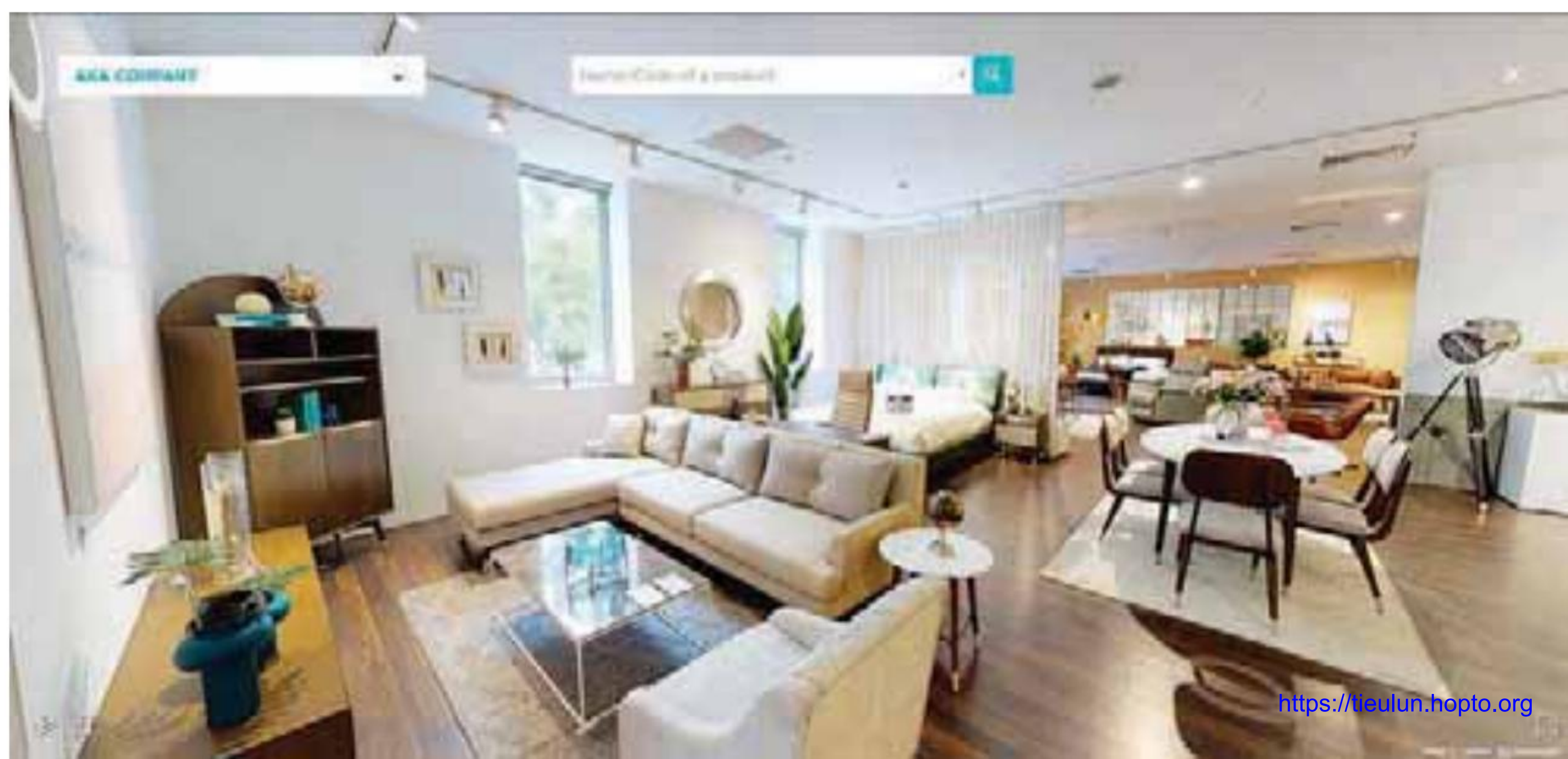
Như vậy nhờ có yếu tố may mắn vì Việt Nam đang làm ở dòng hàng không bị suy thoái nhiều. Các mẫu mã của hàng Việt Nam tương đối phổ biến, người ta có thể mua online mà không cần trải nghiệm nên chúng ta có thể đáp ứng được nhu cầu mua sắm online bùng nổ trong mùa dịch.

Hai năm liên tiếp, thế giới chịu sự tàn quét của đại dịch do Covid. Kinh tế suy thoái, nhiều ngành nghề ảnh hưởng. Thế nhưng với ngành gỗ xuất khẩu của Việt Nam thì lại khác. Năm 2020 tăng trưởng 14%, từ tháng 1 đến tháng 6.2021 tăng trưởng lên tới 61%. Lý do nào giúp ngành gỗ đạt được thành quả này. Dưới đây là trao đổi với ông Nguyễn Chánh Phương, Phó Chủ tịch kiêm Tổng thư ký Hội Mỹ nghệ & Chế biến gỗ TP.HCM (HAWA)

Thực hiện **VĨNH PHƯƠNG-HY HUNG**

Nền tảng triển lãm trực tuyến Hopefairs.com giúp nhà mua hàng quốc tế dễ dàng tìm kiếm sản phẩm, nhà cung cấp trong mùa dịch

Xưởng sản xuất
công ty HHL Decor

Công ty TNHH Hồ Nai-
Biên Hòa, Đồng Nai

Vé tiêu thụ ít gặp khó khăn nhưng trong sản xuất, vận chuyển thì việc cách ly do dịch bệnh chắc cũng ít nhiều ảnh hưởng?

Trước hết đợt dịch năm 2020 chúng ta may mắn là ít bị ảnh hưởng nhờ các biện pháp ngăn chặn, phòng ngừa kịp thời. Đợt dịch năm 2021 thì chúng ta đã có sự hỗ trợ của vaccine cùng với các doanh nghiệp khá linh hoạt khi xử lý khó khăn để sản xuất ngay trong đợt giãn cách.

Cụ thể như thực hiện mô hình sản xuất ba tại chỗ. Đây là mô hình thú vị và đặc thù Việt Nam. Công nhân bám trụ chia sẻ khó khăn và doanh nghiệp chuẩn bị tốt hậu cần. Nhờ vậy gần 50% nhà máy tồn tại sản xuất đều suốt mùa dịch, duy trì được đơn hàng cho xuất khẩu. Dù rằng nhân công vẫn thiếu, thiếu từ nhiều năm nay.

Ông có tiên lượng đến những khó khăn chúng ta phải đối mặt?

Bên cạnh những khó khăn triển miên như thiếu nhân công, hiện đã xuất hiện những khó khăn mới. Mất cân đối từ cung ứng, vận chuyển, phân phối, nhân lực... do dịch bệnh, do giãn cách trên toàn cầu dẫn đến nhiều nguyên vật liệu tăng giá. Từ gỗ, thép, xăng dầu... và đặc biệt là phí vận chuyển tăng rất mạnh.

Do vậy dù sản xuất tất bật nhưng lợi nhuận không bao nhiêu. Thậm chí có nhiều đơn hàng doanh nghiệp không dám ký vì không có lợi nhuận hoặc không đáp ứng được các đòi hỏi về thời gian giao hàng.

Hiện châu Âu về thiết kế thay đổi không nhiều nhưng tiêu chuẩn mua hàng thì có khó hơn. Trước đây đòi hỏi gỗ hợp pháp rồi đến các tiêu chuẩn về lao động. Sắp tới là tiêu chuẩn về môi trường. Tiêu chuẩn này sẽ xuất hiện nhiều vấn đề phải xử lý. Thí dụ như tái chế, quản lý môi trường trong nhà máy, bao bì...

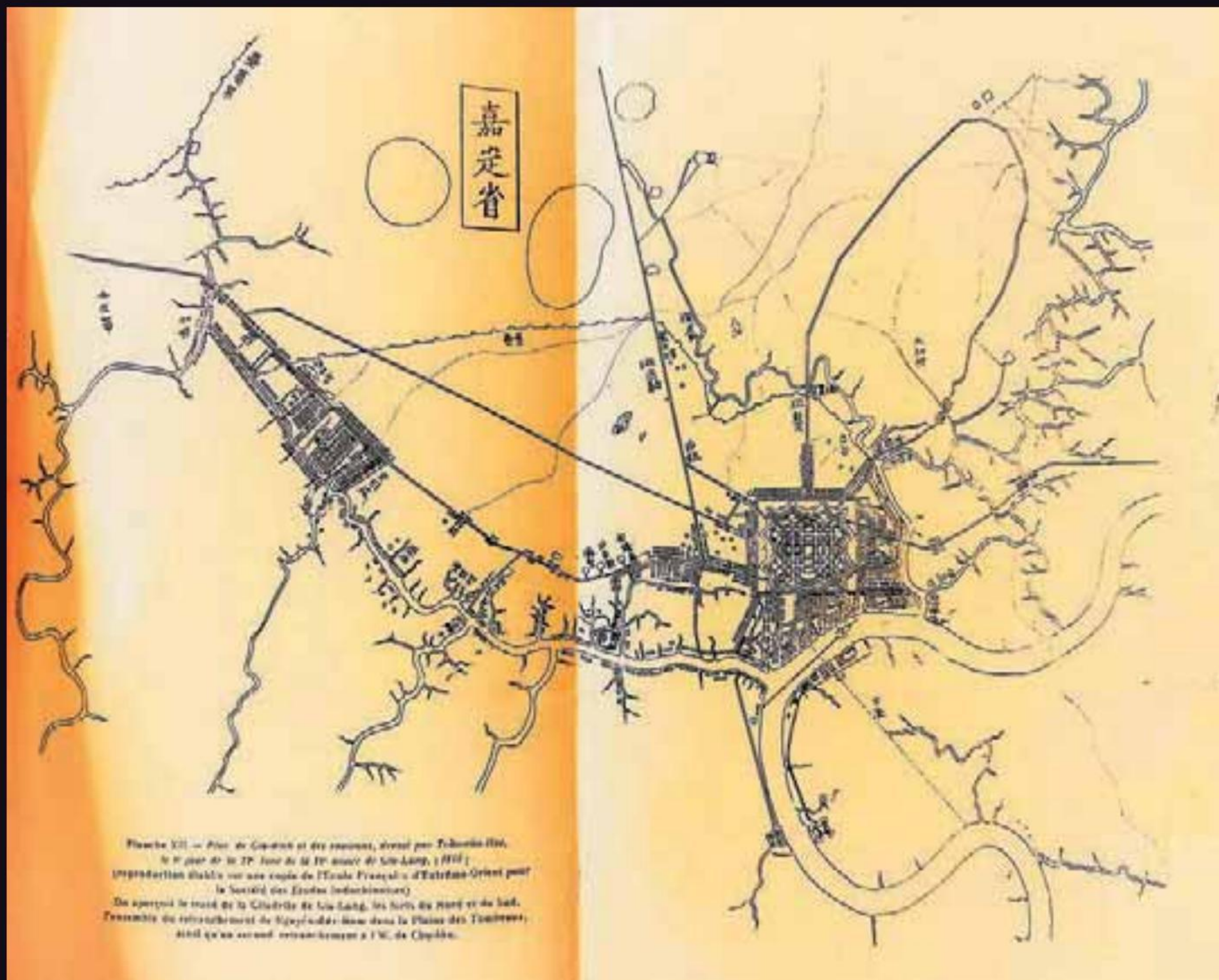
Đồ gỗ khác thời trang. Trong thời trang thương hiệu chiếm hết phần nửa còn lại là chất liệu, thiết kế. Với đồ gỗ thì cái hình thành giá trị thương hiệu chính là các tiêu chuẩn cụ thể là xanh, an toàn...

Thách thức lớn nhất sắp tới là tiêu chuẩn về môi trường và tính bền vững. Bền vững là một khái niệm rất rộng. Dù vậy, với những khách hàng đòi hỏi bền vững, đi với họ thì có thể lợi nhuận thấp nhưng lâu dài vì quy mô họ thường lớn.

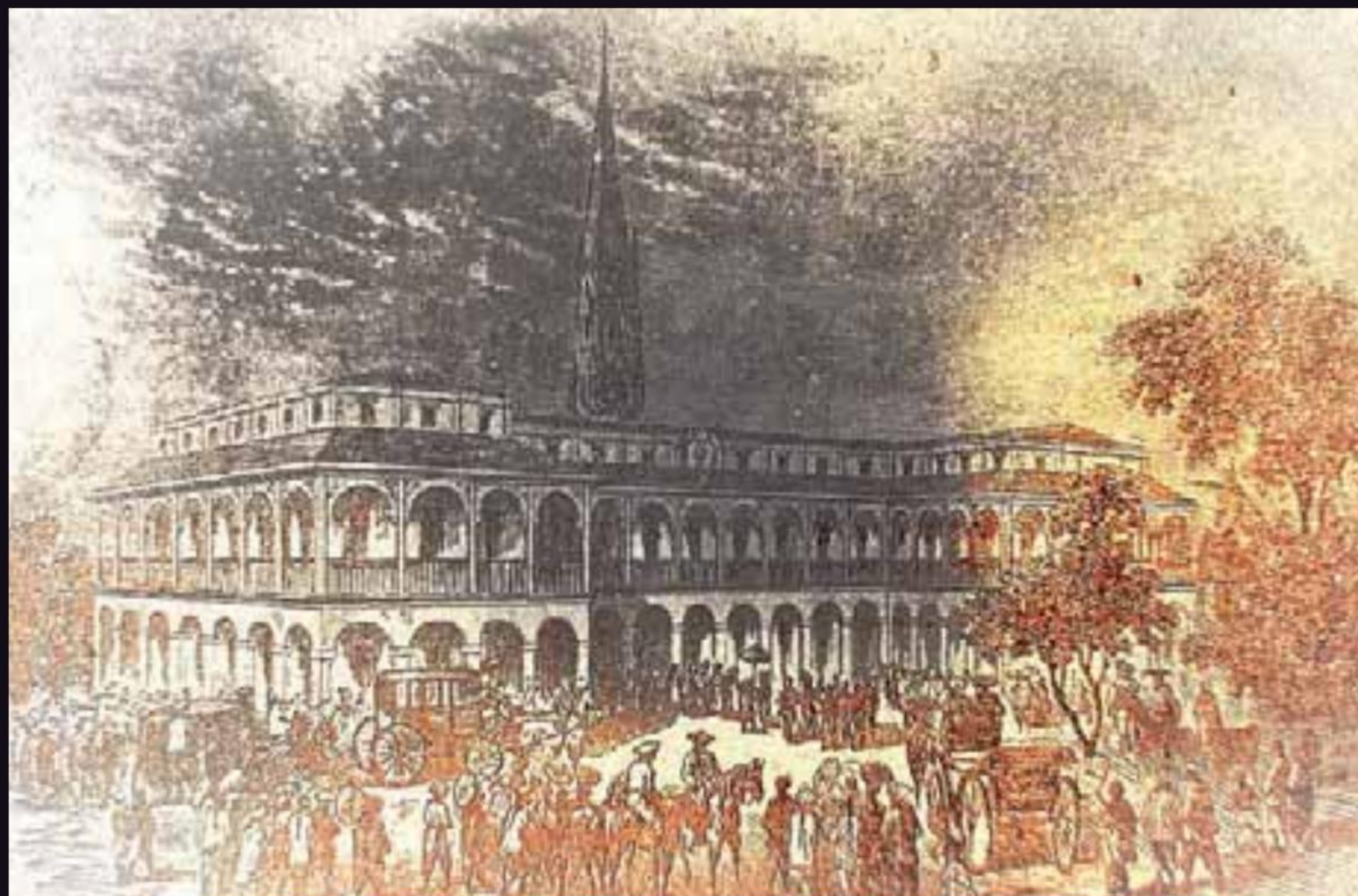
Do vậy chúng ta cần tái cấu trúc lại khách hàng để tìm ra những mặt hàng có giá trị cao để có thể bù chi phí vận chuyển. Đồng thời phải chọn chuỗi cung ứng sao cho đầu vào tiết kiệm hơn.

kể chuyện q u ê n h à

Hai ảnh dưới trái Tranh vẽ vua Gia Long và tượng Nguyễn Trường Tộ tại trường trung học mang tên ông ở thành phố Vinh, Nghệ An

Bản đồ chi tiết Gia Định 1815 của Trần Văn Học

Tranh vẽ Tu viện Saint Paul do Nguyễn Trường Tộ thiết kế và xây dựng năm 1864

AI LÀ ÔNG TỔ

*nghề Quy hoạch - Kiến trúc
của Sài Gòn?*

“Uống nước nhớ nguồn”, làm nghề nào cũng thờ cúng Tổ Nghiệp! Từ lâu rồi, nhiều hội đoàn nghề nghiệp ở nước ta đều tôn vinh những người tài đức - tiên phong dựng nghiệp vững vàng cho đời sau tiếp bước. Chẳng hạn, thiến sư Tuệ Tĩnh - đời nhà Trần được coi là Tổ Đông Y. Sứ thần Lương Nhữ Học - đời nhà Lê là Tổ Khắc ván in. Còn Tổ Kim hoàn ở Hà Nội là ba anh em họ Trần và ở Sài Gòn là bà Lê Châu. Nghề Hát bội cũng có ông Tổ là Đào Duy Từ. Nghề nhiếp ảnh có cụ Đặng Huy Trứ. Thế còn nghề Quy hoạch và Kiến trúc, một ngành nghề xem ra rất hiện đại, có Tổ Nghiệp là ai?

Bài & ảnh **PHUC TIẾN**

Theo sử xưa thì khoảng 200 năm trước Công Nguyên, An Dương Vương là người dời đô nước Âu Lạc từ vùng trung du về gần sông Hồng. Nhà vua cho xây kinh đô Cổ Loa, gồm nhiều vòng thành theo hình xoáy tròn ốc độc đáo. Giúp vua trong việc dời đô và xây thành có sự tham gia của tướng Cao Lỗ. Như vậy, không ai khác, chính An Dương Vương và Cao Lỗ là hai vị Tổ đầu tiên của nghề Kiến trúc và Quy hoạch của Việt Nam nói chung và Hà Nội nói riêng!

Trong khi ấy, Sài Gòn có lịch sử xây dựng muộn hơn. Cách đây ba thế kỷ, những ai đã mở đầu nghề kiến tạo đô thị ở Sài Gòn - thành phố bạc nhất Việt Nam từ xưa đến giờ?

Nguyễn Ánh xây dựng Gia Định Kinh

Sài Gòn chính thức trở thành đất Việt Nam từ năm 1698 với tên gọi là huyện Tân Bình. Trong khoảng một trăm năm đầu tiên, Tân Bình là một phố thị tân lập, chưa có quy hoạch rõ nét và công trình xây dựng lớn lao. Thuở ấy, nơi đây chủ yếu bao gồm các đồn binh, phố chợ - nằm trên các giong đất cao. Còn dân cư tụ họp thành làng dọc các sông rạch, hoạt động trồng trọt, đánh cá và làm nghề thủ công. Tuy nhiên, từ năm 1776, Sài Gòn rơi vào cơn binh lửa tàn khốc của cuộc chiến giữa nhà Nguyễn và Tây Sơn. Phố phường bị tàn phá tiêu điều sau nhiều trận đánh giành giật giữa hai bên. Mãi đến 12 năm sau, quân nhà Nguyễn mới làm chủ Sài Gòn.

Lịch sử sang trang, người quyết định tái thiết Sài Gòn trở thành kinh đô của đất phương Nam là một nhà vua trẻ - 26 tuổi. Ông là Nguyễn Ánh, người không chỉ xông pha trận mạc mà còn hăm mộ kiến thức mới về xây dựng thành phố, đóng tàu và nhiều ngành liên quan. Đặc biệt, với sự giúp đỡ của Giám mục Bá Đa Lộc (Pigneau de Behaine), Nguyễn Ánh đã học hỏi kiến thức phương Tây từ bộ từ điển bách khoa Britannica rất giá trị, vừa ra đời năm 1768. Đồng thời, nhà vua còn học hỏi nhiều vấn đề lý thuyết và kỹ thuật từ chính các chuyên viên Pháp, trong đó có các sĩ quan công binh do Bá Đa Lộc tuyển mộ.

Vào mùa xuân năm Canh Tuất 1790, theo Đại Nam Nhất Thống Chí, sau khi “định địa đồ, địa giới” và chuẩn bị nhân lực vật lực, Nguyễn Ánh cho khởi công xây một tòa thành lớn ở khu gò cao, thuộc làng Tân Khai (nay là khu vực quanh đại lộ Lê Duẩn và đường Lê Thánh Tôn). Thành còn được gọi là thành Bát Quái hay thành Quy vì kiểu dáng nhìn từ bên trên mang hình thù bát quái và con rùa lớn. Thực sự, đây là thành trì được xây theo lối phối hợp

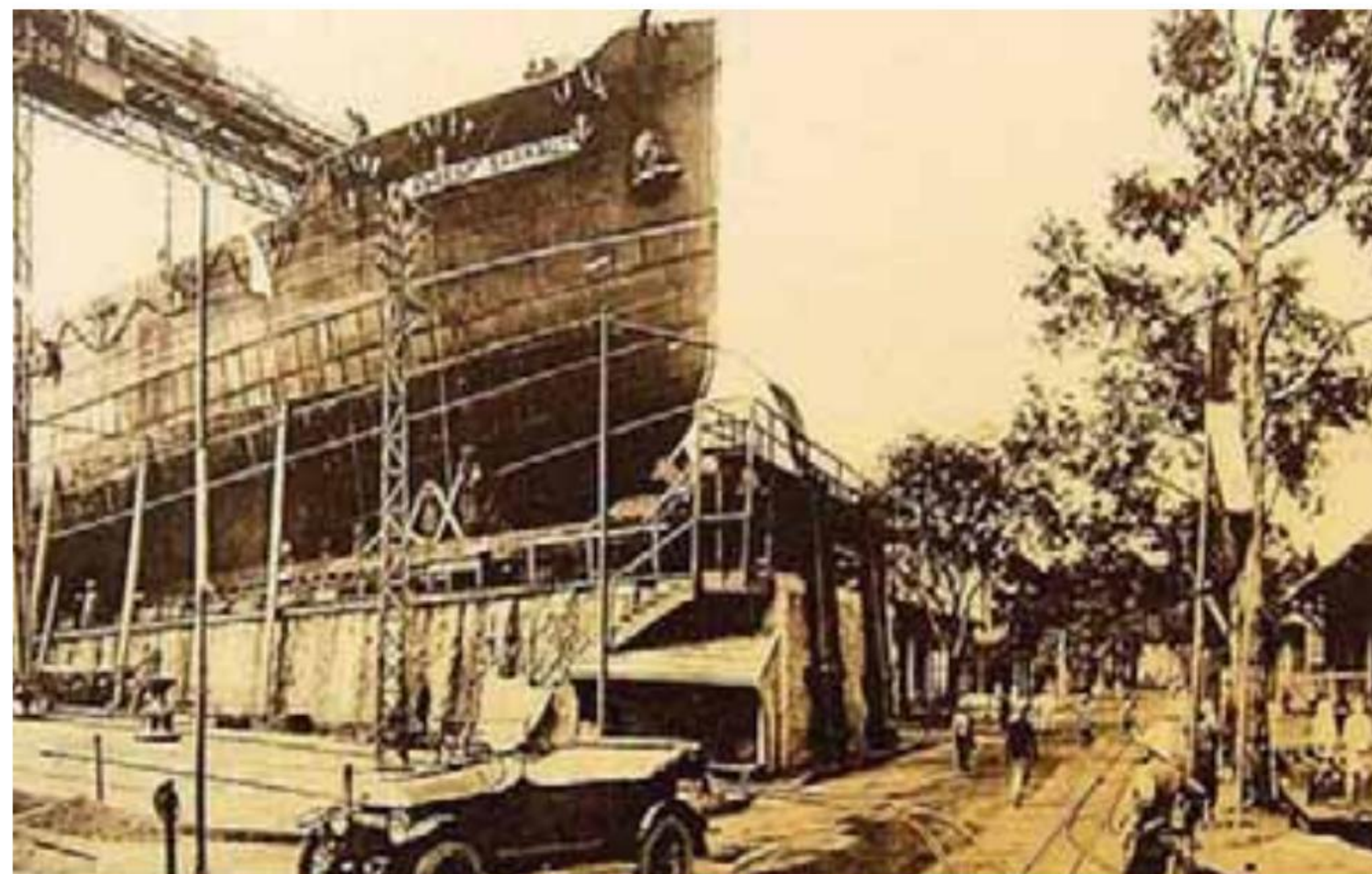
Dịch lý phương Đông và kiểu thành Vauban của Pháp - thịnh hành ở châu Âu từ thế kỷ 17. Không những thế, Nguyễn Ánh còn yêu cầu các sĩ quan Pháp soạn thảo quy hoạch Sài Gòn theo kiểu một thành phố châu Âu. Việc thiết kế này đã thể hiện rõ trên hai bản đồ quy hoạch, do các kỹ sư công binh Pháp thực hiện vào các năm 1795 và 1799, còn lưu bản gốc tại Pháp. Theo đấy, chung quanh thành Gia Định đã dự phóng nhiều con đường thẳng tắp, tỏa ra các hướng đông bắc, tây bắc và tây nam. Giữa các con đường này là các ô đất trống để xây dựng phố phường tương lai. Riêng khu vực phố thị người Hoa, tức Chợ Lớn, được quy hoạch thành một khu riêng, nằm cách xa khu vực thành Gia Định và cảng Bến Nghé.

Nguyễn Ánh còn là người quyết định và trực tiếp chỉ huy xây dựng Thủy xưởng Chu Sư, ở đầu rạch Thị Nghè. Đó chính là công xưởng quy mô lớn đầu tiên của Việt Nam, sau này trở thành nhà máy đóng tàu Ba Son lừng danh. Nếu không có quyết tâm và tài thao lược, cũng như kiến thức liên ngành của Nguyễn Ánh thì Sài Gòn không được tái thiết với tầm vóc của một kinh đô tân tiến. Sau khi trở thành vua Gia Long Nguyễn Ánh dời đô ra Huế. Rất đáng tiếc, kế hoạch xây dựng Gia Định Kinh không tiếp tục như định trước nữa. Tuy nhiên, kinh nghiệm xây dựng Gia Định Kinh đã được Gia Long áp dụng vào việc hình thành kinh đô Huế. Thậm chí, nhiều vật liệu và kiến trúc cung đình tại Sài Gòn cũng đã được chuyển ra Huế, trong khoảng thời gian 1802-1813. Khi Pháp chiếm Nam kỳ và xây dựng một Sài Gòn hiện đại, họ vẫn kế thừa nhiều nét quy hoạch của Gia Định Kinh. Nhất là những con đường và các ô phố còn lại đến ngày nay.

Tướng Trần Văn Học - người lập bản đồ Gia Định và xây các đôn lũy

Nếu như An Dương Vương có tướng Cao Lỗ giúp sức trong việc xây thành thì Nguyễn Ánh cũng có một vị tướng giỏi giang, đảm đương việc đo đạc và lập họa đồ, đó là Trần Văn Học (còn gọi là Nguyễn Văn Học do được ban họ vua).

Đến nay, tài liệu về ông còn lưu lại không nhiều nhưng chỉ riêng bản đồ Gia Định do ông vẽ năm 1815, đã cho thấy tầm vóc và công sức của con người này. Thật vậy, vào thời ấy, các bản đồ cả nước và nhiều tỉnh thành trên sách vở của nhà Nguyễn đều là bản đồ theo kiểu ước lệ cổ truyền. Trong khi đó, bản đồ của Trần Văn

Xưởng đóng tàu
Bason

kể chuyện q u ê n h à

Bản vẽ quy hoạch thành
phố Sài Gòn năm 1799,
thực hiện theo chỉ đạo của
Nguyễn Ánh

Học đã là bản đồ được thiết kế theo phương pháp hiện đại, không kém gì các bản đồ châu Âu cùng thời. Đặc biệt, các chi tiết cụ thể về sông rạch, thành trì, làng mạc, đường sá rất chuẩn xác. Trên bản đồ còn có các chú thích địa danh bằng chữ Hán tên các thôn xóm, chợ búa, cầu cống, đường quan lộ, kể cả đồn binh. Bản đồ của Trần Văn Học không chỉ là tài liệu có giá trị lớn về quy hoạch và chỉ dẫn thực tế. Đây còn là chứng tích cổ xưa rất hữu ích về nhiều mặt để tìm hiểu lịch sử Sài Gòn!

Đại Nam Nhất Thống Chí cho biết Trần Văn Học, sinh trưởng ở Gia Định, là người được Giám mục Bá Đa Lộc tiến cử với Nguyễn Ánh. Trong nhiều năm liền, ông từng đến Bangkok (Thái Lan), Pondichery (thuộc địa Pháp ở Ấn Độ), Manila (Philippines, thuộc địa của Tây Ban Nha). Có lẽ tại các nơi này, ông đã tìm hiểu kiến thức và kỹ thuật vẽ đo đạc bản đồ, quy hoạch đô thị và xây dựng công trình quân sự với chuyên viên nhiều nước khác nhau. Đáng chú ý hơn nữa, ngoài việc trợ giúp Nguyễn Ánh vẽ bản đồ và xây thành, ông còn là thông ngôn và phiên dịch tài liệu cho vua. Mặt khác, ông còn là người tham gia xây thành và đồn lũy ở các địa phương, chế tạo vũ khí và trực tiếp chỉ huy chiến thuyền lớn.

Năm 1821, vào đời Minh Mạng, triều đình còn nhờ Trần Văn Học vẽ bản đồ lớn toàn bộ Nam kỳ và Trấn Tây (Campuchia) với đầy đủ chi tiết sông núi, đường sá. Tuy nhiên, ông không nhận nhiệm vụ này vì tuổi già sức yếu. Chẳng bao lâu sau ông mất, không có con nối dõi. Để ghi nhớ công lao Trần Văn Học, triều đình cho xây mộ ông rất lớn ở làng Bình Hòa. Buồn thay, ngôi mộ Trần Văn Học đến giờ không còn nữa, phần đất này hiện tại là công viên và đài liệt sĩ của quận Bình Thạnh.

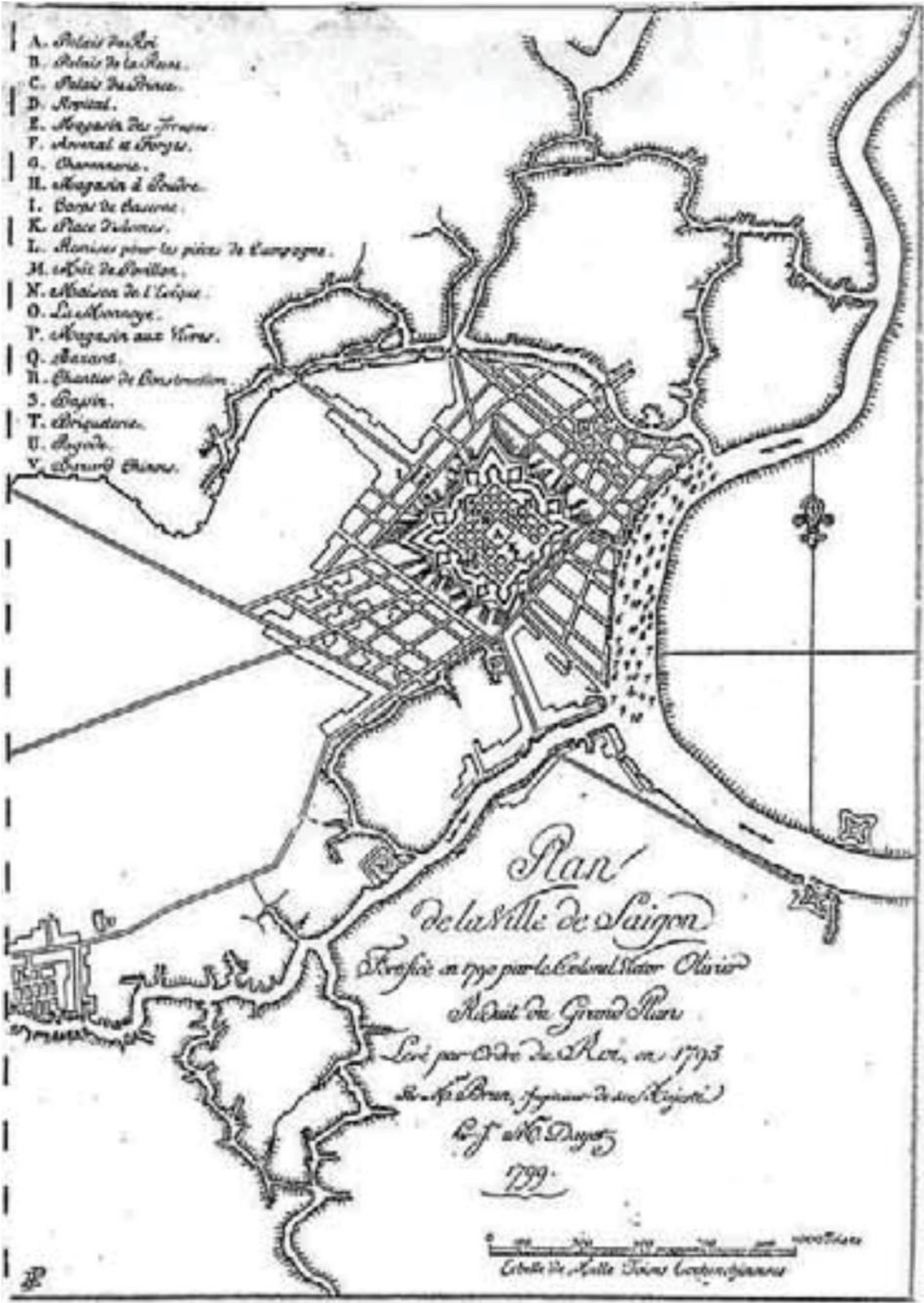
Sĩ phu Nguyễn Trường Tộ - tác giả tu viện Saint Paul 1864

Dinh thự Bến Nhà Rồng, Cột cờ Thủ Ngữ, tòa nhà Hải quan cùng tu viện Saint Paul là “bộ tứ” kiến trúc châu Âu kiên cố đầu tiên của Sài Gòn. Tất cả đều ra đời vào thập niên 1860, trong đó ba công trình đầu do kiến trúc sư và kỹ sư nước ngoài thực hiện. Riêng chỉ có tu viện Saint Paul lại là tác phẩm của một chuyên viên Việt Nam. Khu nhà tu viện vẫn còn hiện diện tại một khu đất lớn, số 4 Tôn Đức Thắng, gần bên nhà máy Ba Son cũ. Tại đây, đang giữ được hầu như nguyên vẹn một nguyên đường thiết kế theo kiểu Gothic tuyệt đẹp. Bên trên nguyên đường, ngày xưa có một tòa tháp cao rất duyên dáng, trở thành một chi dấu không thể thiếu ở khu vực này. Song tòa tháp đã bị bom của không quân Mỹ hủy diệt trong lúc oanh tạc nhà máy Ba Son vào năm 1945 - thời kỳ Nhật chiếm đóng Đông Dương.

Tu viện Saint Paul, được xây dựng từ năm 1862 đến 1864, với thiết kế và chỉ huy xây dựng bởi Nguyễn Trường Tộ, một sĩ phu quê ở Nghệ An. Lúc ấy, ông ở tuổi 30, thông thạo chữ Hán và tiếng Pháp, đã tiếp xúc với văn hóa Tây phương và đến các thuộc địa của Anh ở Đông Nam Á (Hong Kong, Singapore, Penang) từ nhiều năm trước. Là một trí thức Công giáo có học vấn uyên bác và kiến thức thực tế rộng rãi, Nguyễn Trường Tộ không ngần ngại nhận lãnh việc thiết kế và chỉ huy xây dựng tu viện đúng theo các tiêu chuẩn châu Âu. Vào thời điểm đó, Sài Gòn chưa có một công trình nào tương tự, vậy mà Nguyễn Trường Tộ bằng ý chí can đảm và “sở học” tự lực đã hoàn thành công trình một cách mỹ mãn. Một sĩ quan hải quân Pháp đương thời đã gọi tu viện Saint Paul với ngọn tháp duyên dáng là dấu hiệu “báo tin thủ đô của nước Pháp ở Á Đông”.

Vào năm 1868, Nguyễn Trường Tộ còn là người được mời xây dựng Nhà

Cả ba nhân vật Nguyễn Ánh, Trần Văn Học và Nguyễn Trường Tộ đều rất xứng đáng được tôn vinh là các Tổ Nghiệp gắn gũi với nghề quy hoạch và kiến trúc của Sài Gòn, cũng như đất phương Nam. Việc tôn vinh không nhất thiết chỉ có đền thờ hay bia tưởng niệm

thờ và chũng viện Xã Đoài ở Nghệ An. Trước đó, trong các năm 1866-1867, vị sĩ phu này còn giúp triều đình Huế xây dựng lại Thiết Càng, đào con Kênh Sắt để khơi thông đường thủy ở khu vực thành phố Vinh. Mặc dù bị bệnh tê thấp hành hạ nhưng ông vẫn nhận lãnh nhiều công việc nghiên cứu, giao dịch, kể cả hướng dẫn mua máy móc và đưa người đi du học cho triều đình. Nguyễn Trường Tộ là bậc sĩ phu kỳ tài và

yêu nước nồng nàn mà công trình lớn nhất chính là hơn 50 bản “điều trần” nổi tiếng. Ông đã đóng góp rất nhiều kế sách trong các lĩnh vực cụ thể từ quốc phòng, ngoại giao đến kinh tế và giáo dục. Nhưng triều đình Huế chỉ tiếp nhận và thực hiện một ít nên nước ta thời ấy đã bỏ lỡ cơ hội cho một cuộc cải cách sâu rộng!

Theo chúng tôi, cả ba nhân vật Nguyễn Ánh, Trần Văn Học và Nguyễn Trường Tộ đều rất xứng đáng được tôn vinh là các Tổ Nghiệp gắn gũi với nghề Quy hoạch và Kiến trúc của Sài Gòn, cũng như đất phương Nam. Việc tôn vinh Tổ Nghiệp không nhất thiết chỉ có đền thờ hay bia tưởng niệm. Thiết nghĩ, trong giáo trình lịch sử quy hoạch và kiến trúc của các trường đại học, rất cần bổ sung câu chuyện về các vị Tổ Nghiệp Việt Nam. Mặt khác, tại văn phòng của các Hội Kiến trúc sư và Hội Quy hoạch phát triển đô thị và các bảo tàng chuyên ngành, rất nên có bảng kỷ niệm và trưng bày các hình ảnh, chứng tích liên quan đến những người Việt Nam đã khai sáng nghề nghiệp cho các thế hệ thiết kế đô thị và tạo dựng những kiến trúc hay đẹp cho đất nước. Các nhà quy hoạch và kiến trúc sư hiện tại và tương lai đều có thể suy ngẫm nhiều bài học nghề nghiệp và nhân cách sâu sắc qua tấm gương của các Tổ Nghiệp nói trên!

(*) Bài viết tham khảo các sách Đại Nam Nhất Thống Chí, Đại Nam Chính biên liệt truyện (Quốc sử quán Triều Nguyễn, bản dịch của Viện Sử học NXB Thuận Hóa, 2013) và Nguyễn Trường Tộ - Con người và di thảo (Trương Bá Cán, NXB TP.HCM, 1988)

tản mạn từ HỒN ĐỔ THỊ đến CÁC THÀNH PHỐ BIỂN ở Việt Nam

Bạn đọc KT&ĐS đã biết đến KTS Nguyễn Ngọc Dũng qua bộ sách “Lang thang phố thị”. Bài viết này nằm trong cuốn sách mới “Đến Boston nghĩ về Khánh Hòa” dự kiến sẽ xuất bản trong thời gian tới. Xin trân trọng giới thiệu với bạn đọc.

Bài & tranh minh họa **KTS NGUYỄN NGỌC DŨNG**

Siêu đô thị thế giới đang gia tăng số dân quy định theo quy hoạch (hơn 10 triệu dân/1 đơn vị đô thị) với thách thức về ô nhiễm môi trường; hạ tầng kỹ thuật quá tải, hạ tầng xã hội không theo kịp; khoảng cách giàu nghèo với tỉ lệ tội phạm gia tăng; cảnh quan đô thị, hình thái kiến trúc náo nhâm chán... Bản sắc riêng tư bị xóa nhòa khi trào lưu toàn cầu hóa xâm nhập vào kiến trúc đô thị mỗi nước. Đặc trưng địa hình địa vật vốn được chú trọng trong các thành phố vừa và nhỏ nay đang bị các siêu đô thị lấn át, san phẳng từ núi đồi, sông ngòi, kênh rạch cho đến khí chất tinh thần, tín ngưỡng...

Trong làn sóng phát triển chung, đô thị mới nhiều nhưng đô thị đáng sống, có bản sắc riêng ngày càng ít đi; nhiều đô thị trên thế giới đang bị tầm thường hóa bởi quy hoạch nặng về tiền bạc, nặng về bất động sản mà bỏ quên các yếu tố tinh thần như di sản, cây xanh, đất quảng trường, đất thể dục thể thao, giáo dục và tín ngưỡng...

Xã hội loài người đã đi qua và để ra hàng loạt định nghĩa, quy định về phát triển đô thị; từ thôn ấp làng xã đến cách mạng công nghiệp 1.0 thế kỷ 17-21 với đô thị công nghiệp, đô thị dịch vụ, thành phố thông minh, thành phố sinh thái, thành phố vườn, thành phố công nghệ cao. Và đi đến quy hoạch với những khái niệm quy hoạch nén, quy hoạch vùng, quy hoạch đa trung tâm; quy hoạch thành phố đối trọng, thành phố lan tỏa, thành phố vệ tinh... Dân số ngày một tăng, trong đó đô thị chiếm 15% (trên tổng dân số) từ đầu thế kỷ 20 đến nay đã tăng lên hơn 50% (trên tổng dân số - World Bank công bố). Từ quy hoạch đô thị vừa và nhỏ chỉ hơn 300.000 dân; sau tăng dần lên 1 triệu, 10 triệu và có những siêu đô thị 30-40 triệu dân sống trong nhà cao tầng chen chúc, phố nghèo nghèo, hẻm lớn hẻm nhỏ chằng chịt trong môi trường không đảm bảo hạ tầng kỹ thuật, hạ tầng xã hội, vệ sinh môi trường (nước thải, bụi, tiếng ồn)...

Khái niệm đô thị bền vững (sustainable cities) có xuất phát điểm từ thành phố vườn (garden city) có từ năm 1898 do ông Ebenezer Howard (Anh) khởi xướng với ý tưởng đô thị hoá trong vành đai xanh; cung cấp lương thực cho các khu công nghiệp, vùng nông nghiệp với tỷ lệ phù hợp; kết nối với nông

kể chuyện q u ê n h à

thôn thông qua vành đai xanh... Đô thị bền vững được hiểu là vùng đô thị có khả năng đáp ứng nhu cầu hiện tại nhưng không ảnh hưởng đến sự phát triển của các thế hệ tương lai với 3 trụ cột gồm xã hội, kinh tế và môi trường với hệ thống quản lý cân bằng 3 trụ cột trên.

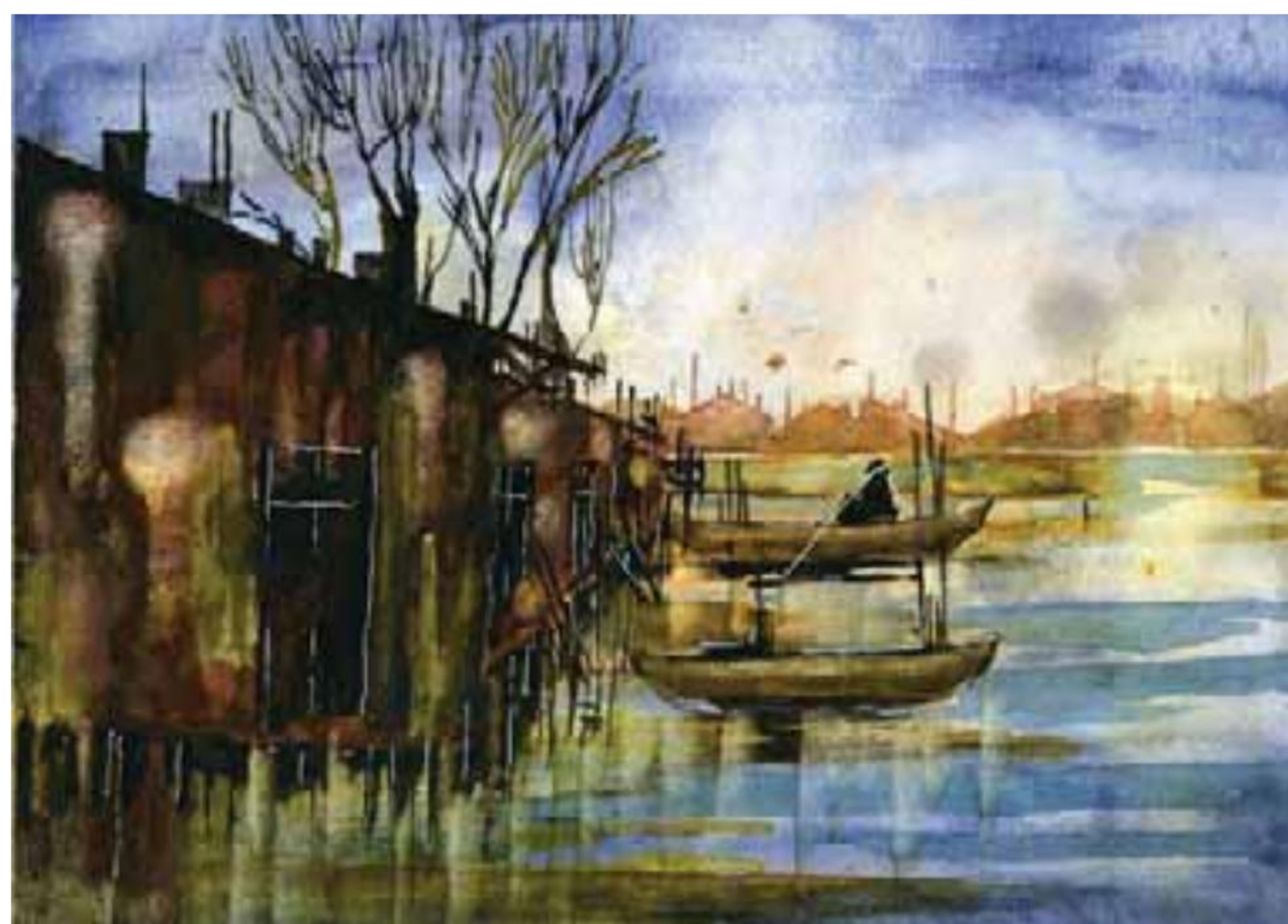
Và gần đây, làm thế nào xây dựng được đô thị bền vững chống chọi được dịch bệnh, virus phát tán trong không khí ở những môi trường chen chúc lộn xộn, ken đặc nhà cao tầng? Thế kỷ 20 có các sự kiện đột biến toàn thế giới, những sự kiện hiếm hoi tác động khắc nghiệt đến nhân loại - tác giả người Mỹ gốc Lebanon, Nassim Nicholas Taleb gọi đây là hiện tượng “thiên nga đen”. Những cơn bão, lũ lụt, nước biển dâng, động đất, dịch bệnh lan tràn khiến điều kiện xã hội và sinh thái trong đô thị ngày càng phức tạp và ngày càng khó giải quyết. “Thiên nga đen” luôn đe dọa sức khỏe, sự an toàn và sự tồn tại của loài người. Tương lai nhân loại nằm ở các thành phố bền vững.

Thành phố bền vững, sinh thái đang hướng đến sự phát triển dự án đường phố thông minh với giải pháp tiết kiệm năng lượng. Trong các tòa nhà, tuyến phố, thành phố bền vững khuyến khích đi lại bằng xe đạp, thuyền chèo, nói không với nhiên liệu hóa thạch. Dự án phát triển đô thị bền vững luôn gắn với sự phát triển các khu công nghiệp, khu kinh tế, công trình công cộng, chiến lược vườn trong phố, vườn tường vườn mái kết hợp nhà ở với kênh rạch sông ngòi... Đô thị bền vững thế kỷ 21 cần tính đến chuyện bảo vệ con người trước dịch bệnh, trước nạn virus lây lan qua đường tiếp xúc. Các công trình chung cư, cao ốc văn phòng, tàu điện ngầm... hiện nay đều thật sự cần phải xem lại, bởi những công trình này gắn

liền với quan niệm quy hoạch thế kỷ 20 không còn phù hợp, đôi khi chúng đối chọi với thiên nhiên và đang bị thiên nhiên tạo phản ứng ngược.

Thành phố bền vững cần có bản sắc riêng để tạo ra sự khác biệt trong thời đại toàn cầu hóa. Hồn đô thị chính là giá trị của người sử dụng cảm nhận được, khi cộng đồng chạm tới một cảm xúc, một ý nghĩa nào đó. Có người nói: “Đời sống tinh thần phong phú và vẻ đẹp của mỗi vùng đất sẽ tạo nên sự gắn bó bằng tình yêu trái tim và sự bao dung”. Thành phố tạo nên những con người, con người với nhân cách và tâm hồn sẽ tạo dựng lại thành phố đó. Thành phố tạo ra bản sắc: phóng khoáng, trầm tư, nhộn nhịp, phát triển nhân bản... sẽ thu hút mọi người đến, đem lại sự thịnh vượng và tạo ra cốt cách thành phố. Đó là cốt cách tạo ra hồn đô thị với chiều sâu nhân cách sẽ còn mãi với thời gian. Một đô thị bền vững cần hàng trăm năm để có một thực thể đúng nghĩa cơ sở hạ tầng và tinh thần cốt cách. Nhưng nó sẽ bị mai một dần đi, bị mất dần bản sắc đi, nếu một ngày nào đó, vì các loại “phát triển nóng” mà đốn hạ những hàng cây trăm tuổi, phá những ngôi nhà cổ để làm trung tâm thương mại... nói chung là những di sản đã tồn tại hàng thế kỷ.

Việt Nam có một nền văn minh lúa nước lâu đời, trọng “tam nông” thời gian dài nền lịch sử của dân tộc không phải là lịch sử chinh phục đại dương, không có những đội thương thuyền lớn, không có những nhà thám hiểm đại dương mênh mông. Tổ tiên người Việt mở cõi về phương Nam trên đường thủy, giỏi thủy chiến trên sông nhưng không thấy những trận hải chiến trên biển. Có lẽ vì vậy mà ngày xưa, dọc bờ biển Việt Nam hơn ba ngàn cây số, thành và thị chỉ có

vài đô thị cảng tự phát, chưa kết nối được cả một chuỗi đô thị biển có chiều dày về sự đa dạng đa năng. Thời nhà Nguyễn có pháo đài Diên Khánh (1793) gần cửa biển Nha Trang, pháo đài Điện Hải (Đà Nẵng 1813), pháo đài Hà Tiên (1831), pháo đài Phước Thắng (Vũng Tàu 1788)... những thành này đều hướng biển, nhưng chưa hình thành nên phố thị đã lụi tàn và rơi dần vào quên lãng.

Thời cận đại, những thành phố ven sông ven biển bắt đầu được chăm chút xây dựng như Cần Thơ bên sông Hậu, Sài Gòn bên sông Sài Gòn, Huế bên sông Hương, Đà Nẵng bên sông Hàn, Hà Nội bên sông Hồng, Thanh Hóa bên sông Mã... Tuyến đường ven biển liền mạch dọc đất nước đã được triển khai thời gian gần đây đang thúc đẩy hàng loạt đô thị ven biển phát triển, hình thành nên thành thị mặt tiền của đất nước. Dòng chảy của kinh tế biển sẽ kết thành một chuỗi hỗ trợ đô thị biển, làng nghề, công viên biển, du lịch... Theo đó là sự phát triển một loạt cảng biển: Hội An, Hải Phòng, Đà Nẵng, Quy Nhơn, Phan Rang, Phan Thiết, Vũng Tàu, Khánh Hòa... Phát huy thế mạnh từ những nền tảng đã được xây dựng này, hiện nhà nước đã đề ra chiến lược “kinh tế biển xanh” đến năm 2045 nhằm trở thành quốc gia biển phát triển bền vững, thịnh vượng, an ninh, an toàn.

Các thành phố biển trên thế giới hấp dẫn khách muôn phương thường nhờ vào vị trí chiến lược; công cuộc phát triển thành phố thường bắt đầu từ một làng chài nhỏ bé, một thị cảng lịch sử hay vài điểm đến du lịch. Đặc biệt là con đường giao thương trên biển dẫn đến sự ra đời các cảng biển. Cảng không chỉ gói gọn trong việc quản lý luồng hàng, thu hút tàu lớn mà cần dịch vụ hỗ trợ đa dạng với chất lượng tốt. Kết hợp cảng cửa ngõ và công nghiệp sau cảng sẽ hình thành các siêu đô thị phát triển đồng bộ, đương nhiên sẽ kéo theo các ngành công nghiệp khác phát triển. Mỗi đô thị có đặc thù khác nhau, quy hoạch khác nhau và đích đến khác nhau. Đô thị biển dành cho cảng phải ưu tiên bờ và mặt biển cho tàu bè, cầu cảng... Với các đô thị ven biển, tài nguyên lớn nhất là mặt biển, đường bờ biển, công viên bờ biển... Quy hoạch đô thị ven biển phải bảo vệ, giữ gìn các không gian này.

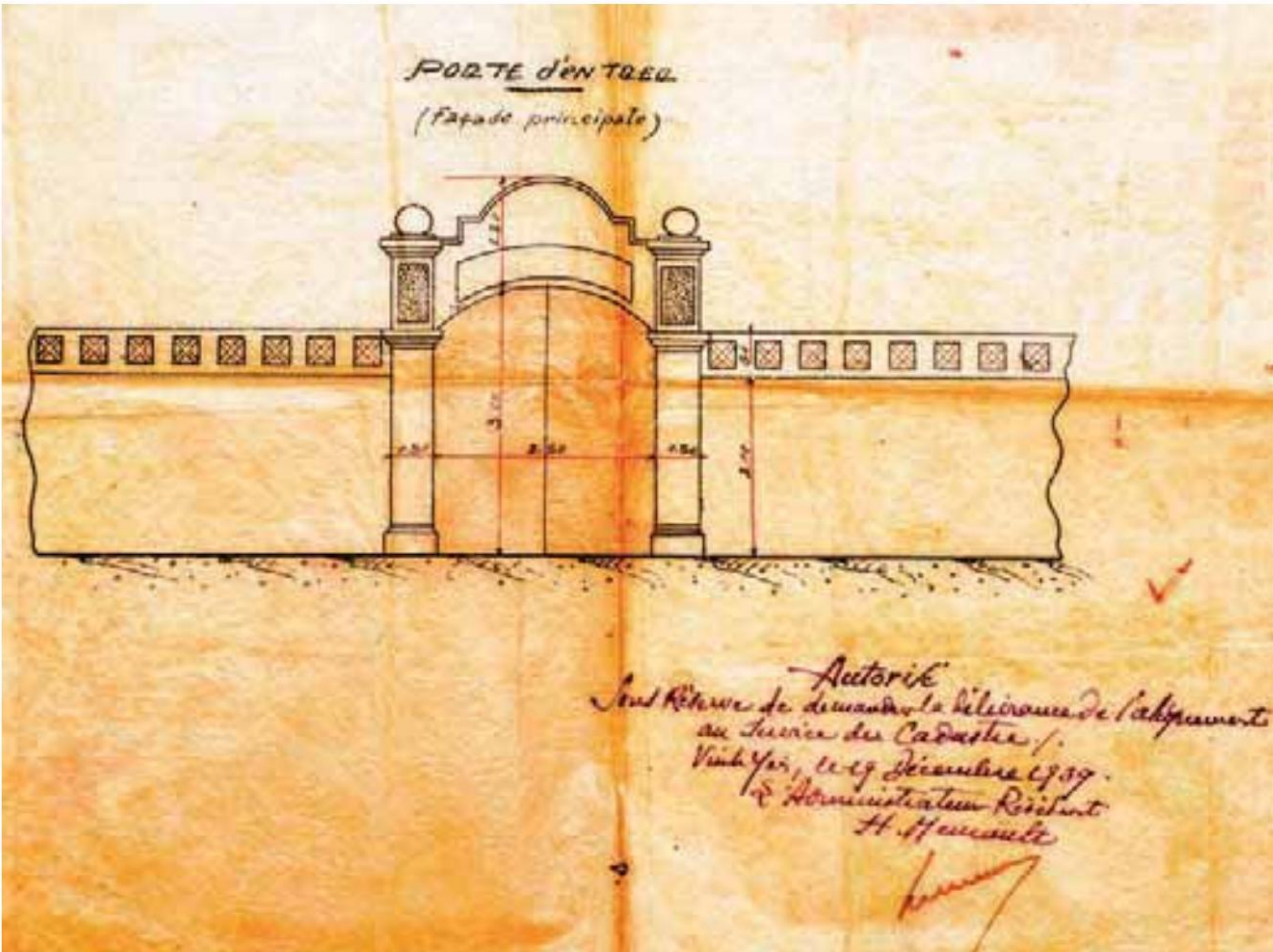
Thực tế, phát triển đô thị biển hiện nay ở Việt Nam hầu hết đều dựa vào quỹ đất như các đô thị trên đất liền, thiếu sót nhận diện quy mô kinh tế biển, nên nhớ giá trị cốt lõi của đô thị biển còn bao hàm cả “đô thị đảo”. Suy rộng ra, Việt Nam chỉ mới “đang đứng ở ven biển”, chứ chưa phải là “quốc gia biển” khi chưa hoàn thành được chuỗi đô thị hàng hải để tiến ra biển lớn. Sự hoang sơ của biển vẫn chưa đánh

giá hết chân giá trị “biển bạc”, chỉ là “đất vàng”. Với chính sách và quy hoạch lấn biển bằng mọi giá để có quỹ đất “mặt tiền biển” như hiện nay, giá trị thực chất của biển bị xem nhẹ, giá trị kinh tế đô thị biển đâu chỉ là đất “mặt tiền biển”! Quy hoạch đô thị biển theo “tư duy đồng bằng miền núi” chưa chính danh trong luật, chưa được công nhận tính chuyên ngành (đô thị công nghiệp, đô thị du lịch), tính chuyên biệt (đô thị xanh, đô thị thông minh, đô thị sáng tạo), đô thị có danh hiệu (đô thị đáng sống, đô thị hạnh phúc, đô thị hòa bình)... Việt Nam phân chia đô thị cào bằng theo hạng (đặc biệt và từ hạng 1 xuống hạng 5); chỉ dựa vào dân số, kinh tế, mật độ

các kiểu; không có quy chuẩn hay khái niệm rõ ràng về các loại đô thị với tính chất khác nhau, nhất là đô thị biển. Từ đó dẫn đến tình trạng phân lô, bán nền đất ven biển đảo tràn lan theo kiểu đồng bằng, bóp chết giá trị thành phố ven biển. Ở Pháp, “bờ biển luôn là không gian chính trị nổi bật, không thể trở thành sở hữu tư nhân dưới tác động của thị trường hay kẻ chiếm hữu đầu tiên”. Nhờ vậy, Pháp đã bảo vệ thành công 170.000 ha hệ sinh thái đới bờ

và xây dựng 4.600km đường ven biển, sông, hồ...

Theo Chương trình phát triển Liên hiệp quốc (UNDP), Việt Nam là một trong các quốc gia dễ bị tổn thương vì biến đổi khí hậu. Việt Nam có 76 thành phố lớn nhỏ, trong đó nhiều thành phố ven biển với 60% dân số, đóng góp hơn 70% GDP. Trong số các tỉnh thành ven biển, Khánh Hòa là tỉnh đầy tiềm năng hướng biển với quy mô tầm cỡ. Đường ven biển Khánh Hòa xuyên suốt hình thành mặt tiền biển với tổ hợp kinh tế, xã hội, quốc phòng. Phát triển chuỗi đô thị ven biển của Khánh Hòa là hoạt động nổi bật với thiên thời địa lợi nhân hoà. Hoạt động này đã dựa vào khung Hiệp định thành phố môi trường của Liên hiệp quốc năm 2005 với 7 chương trình hành động gồm: năng lượng (tăng cường sử dụng năng lượng tái tạo, ứng phó biến đổi khí hậu); giám sát chất thải; thiết kế thành phố với công trình xanh, quy hoạch đô thị xanh, giải quyết nhà ổ chuột; thiên nhiên của thành phố với công viên, vườn hoa; phục hồi nơi sinh cư động vật hoang dã; giao thông công cộng, năng lượng sạch, giảm tắc nghẽn; nước với bảo tồn nguồn nước, giảm thiểu chất thải. Đây được xem như một quy hoạch tổng thể với tích hợp kinh tế, xã hội, văn hoá... của tỉnh Khánh Hòa. Từ đó sẽ giải được bài toán chung cho các thành phố ven biển ở Việt Nam có thiết kế đô thị hợp lý, tạo điều kiện cho người dân sở tại được thưởng ngoạn biển và đất biển. Mong sao Khánh Hòa đi trước sẽ thành công để có được thành phố hàng hải đúng nghĩa song song với thành phố du lịch Nha Trang đã rất hoành tráng hiện nay!

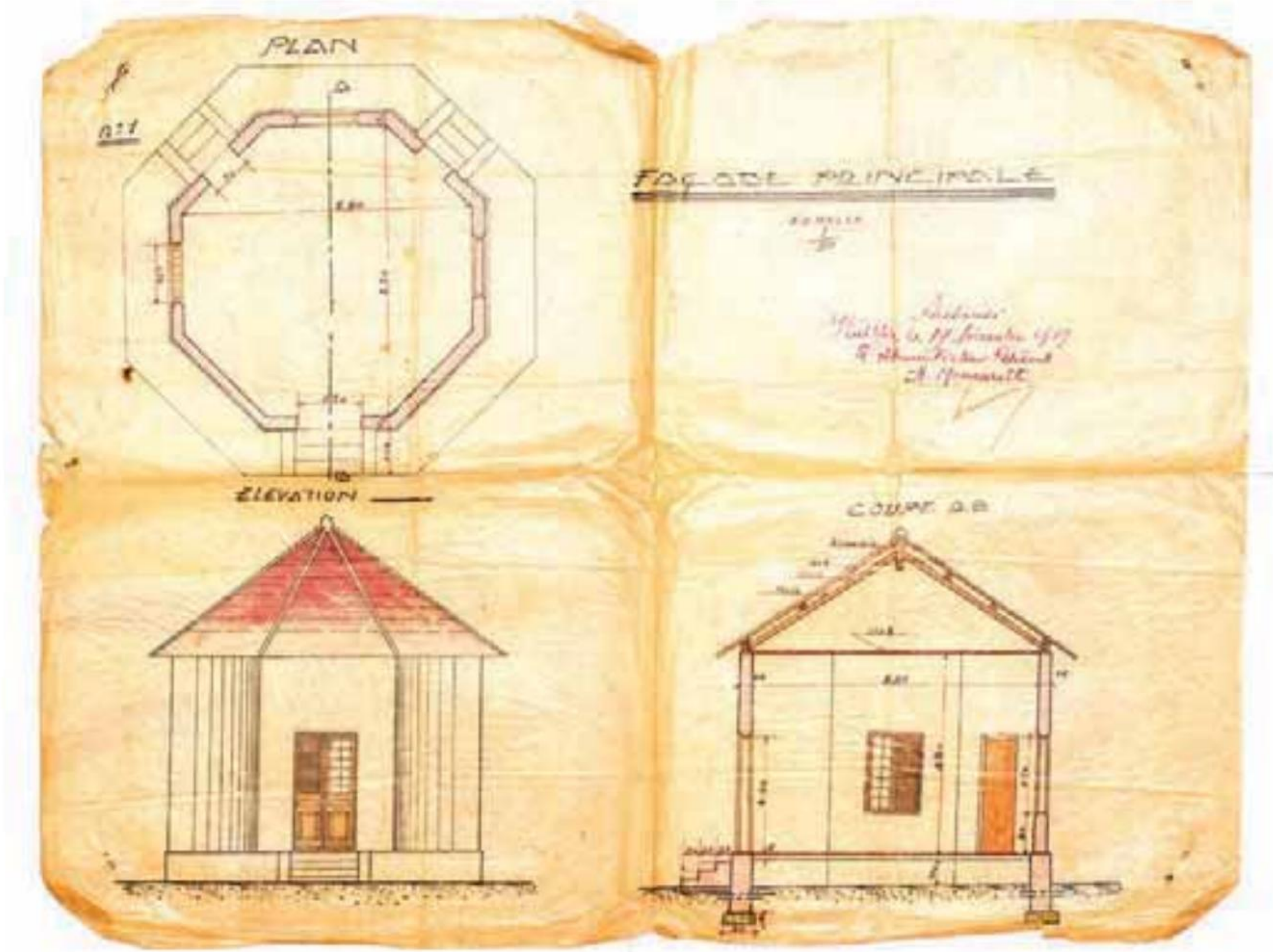

Bản vẽ cổng mặt tiền
chính tường rào có chữ
ký xác nhận của ông H.
Meneault ngày 19.12.1939

Ký ức
Đồng Bua - Vĩnh Yên
và ngôi nhà trên
bản vẽ

Biên bản cắm ranh đất, biên bản giao đất sau khi đấu giá thành công ngày xưa được làm thế nào? Hình thù bản vẽ kiến trúc năm 1939 ra sao? Có cơ hội tiếp cận với một số tư liệu gia đình gồm các giấy tờ hành chính, bản vẽ kiến trúc ở một đô thị thời Pháp thuộc, xin chia sẻ để bạn đọc hình dung phần nào “đời sống kiến trúc” ngày xưa.

Bài **PHẠM HY HUNG** Ảnh chụp tư liệu **ĐÌNH QUANG TUẤN**

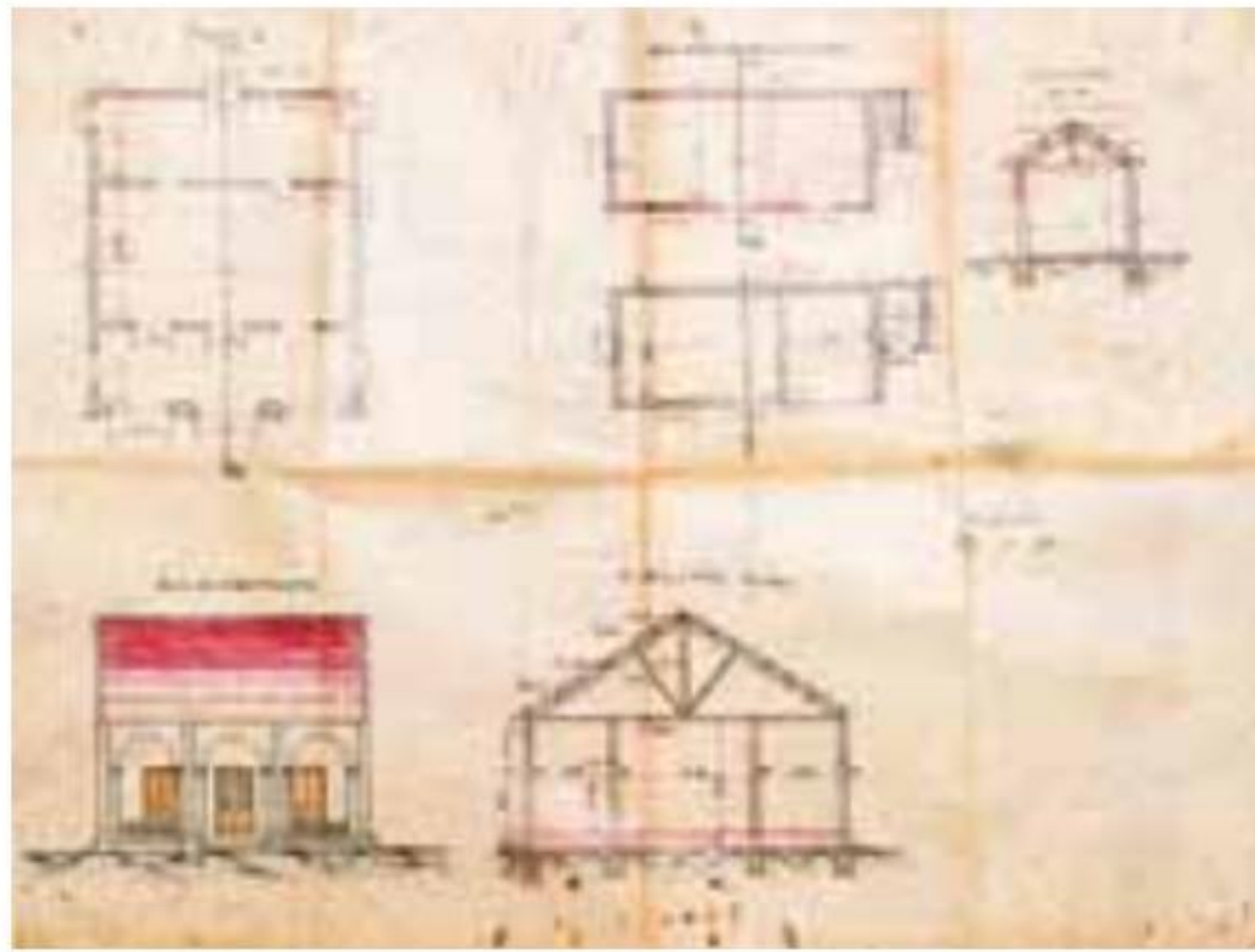
Bản vẽ mặt bằng, mặt
đứng chính diện và mặt
cắt ngôi nhà hình bát
giác có xác nhận ghi ngày
19.12.1939

Vinh Yên, Đồng Bua, từ địa danh đến kỷ niệm

Những tư liệu đó tôi mới được vợ chồng tiến sỹ Nguyễn Nhà - được sỹ Phạm Văn Loan trao tại nhà riêng ở phường 7, quận quận Phú Nhuận vào một ngày cuối năm 2021. Đó là các bản vẽ, văn bản hành chính về xây dựng, nhà đất tại đô thị Vinh Yên, Vinh Phúc từ thập niên 20-30 của thế kỷ trước mà gia đình đã cất giữ nhiều năm.

Nhưng trước hết, xin được phép kể qua về hoàn cảnh gia đình. Theo vai về họ hàng thì tôi gọi vợ chồng tiến sỹ Nguyễn Nhà - được sỹ Phạm Văn Loan là cô chú.

Cụ nội tôi là Phạm Quý Chương (1886-1944) sinh trưởng tại Hà Nội, là con trai út của Phó bảng Phạm Hy Lượng (1834-1886). Năm 1886, sau khi Phó bảng Phạm Hy Lượng mất thì vài tháng sau cụ Phạm Quý Chương mới ra đời. Cụ Phạm Quý Chương tốt nghiệp trường Hậu bổ, Hà Nội, một cơ sở đào tạo viên chức hành chính ở Hà Nội thời Pháp thuộc. Ra trường, cụ được bổ làm tri huyện⁽¹⁾, lần lượt từ huyện Yên Phong-Bắc Ninh đến các huyện Kim Sơn, Yên Mô-Ninh Bình rồi về huyện Yên Lạc-Vinh Phúc. Sau khi nghỉ hưu, cụ sống tại Vinh Yên.

Ảnh phải Văn bản viết tay ghi ngày 18.8.1928 có thông tin về đất ở ấp Đồng Bua
Ảnh trái Bản vẽ mặt bằng, mặt đứng chính diện, mặt cắt nhà gạch có phòng khách thay thế ngôi nhà bất giắc

Cụ Phạm Quý Chương có vợ là Phạm Thị Lợi (?-1946). Hai cụ sinh được 7 con trai và 7 con gái. Một trong 7 người con gái là bà Phạm Thị Bảo (1909-1990). Bà Bảo có chồng là nghệ sỹ nhiếp ảnh Phạm Văn Mùi (1907-1992). Hai ông bà Phạm Văn Mùi - Phạm Thị Bảo sinh được 2 con trai, 5 con gái trong đó có cô Phạm Văn Loan.

Tiếp theo, xin nói thêm về địa giới hành chính Vinh Yên, Vinh Phúc trước 1945. Tôi dựa theo tài liệu “Địa chí tỉnh Vinh Yên” ấn hành năm 1939 do “Nha Học - chánh tỉnh Vinh Yên soạn theo lời chỉ dẫn của quan công sứ Henri Meneault”⁽²⁾. Theo đó, tỉnh Vinh Yên có hai đô thị là Tỉnh lỵ và Tam Đảo. Tỉnh lỵ đặt tại làng Tích Sơn, huyện Tam Dương có 5 phố trong đó có phố Vinh Thành.

Khoảng từ đầu thập niên 30 đến trước năm 1954, gia đình cụ Phạm Quý Chương ở tại phố Vinh Thành đồng thời có đồn điền ở ấp Đồng Bua sát chân núi Tam Đảo. Địa danh Đồng Bua nay thuộc xã Tam Quan, huyện Tam Đảo, tỉnh Vĩnh Phúc. Theo từ điển Wiki thì xã Tam Quan hiện nay trước năm 1945 thuộc Tổng Quan Ngoại. Tổng này có các xã: Quan Nội, Quan Ngoại, Quan Đình, Đông Lộ, Sơn Đình, Đại Điền và các ấp: Nhân Lý, Đồng Bua, Suối Đùm, Đồng Hội, Sơn Thanh.

Hiện chưa rõ cụ Phạm Quý Chương về hưu năm nào nhưng trong giấy tờ nhà đất năm 1939, 1940 ở Vinh Yên đã ghi cụ là “tri huyện về hưu”. Thời gian đó, gia đình bà Phạm Thị Bảo - ông Phạm Văn Mùi cũng ở Vinh Yên. Theo cô Phạm Văn Loan thì bố cô là ông Phạm Văn Mùi lúc đó làm Trưởng ty Nông tín cuộc ở Vinh Yên.

Hai cụ Phạm Quý Chương - Phạm Thị Lợi cư trú ở Vinh Yên, các con của hai cụ thì cư trú ở nhiều nơi xung quanh, từ Vinh Yên đến Yên Lạc, Lập Thạch và cả Hà Nội. Năm 1944 cụ Phạm Quý Chương mất, năm 1946 cụ Phạm Thị Lợi mất. Khoảng từ năm 1947, ông Phạm Văn Mùi được gia đình giao trông nom ruộng vườn ở ấp Đồng Bua.

Các con của bà Phạm Thị Bảo - ông Phạm Văn Mùi là cô Phạm Thị Vân Yến sinh năm 1935; chú Phạm Văn Tuấn sinh năm 1936; chú Phạm Văn Quảng sinh năm 1937; cô Phạm Văn Phụng sinh 1938; cô Phạm Văn Loan sinh năm 1940... vẫn còn nhớ thời gian ở Vinh Yên và những chuyến lên Tam Đảo, vào ấp Đồng Bua. Hiện gia đình chỉ còn vợ chồng cô Loan chú Nhà sống tại TP.HCM, còn mọi người định cư ở Canada, Mỹ. Nhưng khoảng cách địa lý bây giờ không còn là trở ngại. Internet kết nối mọi người vòng quanh trái đất. Nhân nói chuyện Đồng Bua,

Vinh Yên, các cô chú năm nay đều đã ngoài 80 tuổi nhưng vẫn nhớ được một số chi tiết và chia sẻ “những kỷ niệm đẹp của tuổi thơ” thời xa xưa.

Chú Phạm Văn Tuấn kể, ấp Đồng Bua có nhiều ruộng nằm sát chân núi Tam Đảo. Từ Vinh Yên đi Tam Đảo đến cây số 11 rẽ trái là ấp Đồng Bua, rẽ bên phải là đồn điền của ông Bạch Thái Bưởi. Thời đó vào khoảng năm 1947-1948, toàn đi bộ. Chú Phạm Văn Quảng nhớ lại, có thời gian cả nhà phải tản cư từ Vinh Yên lên Đồng Bua. Có lần chú Quảng, chú Tuấn được ông Phạm Văn Mùi dẫn lên một ngôi chùa trên triền núi Tam Đảo. Cô Phạm Thị Vân Yến thì nhớ Đồng Bua có nhiều ruộng và suối, nhà ở Đồng Bua toàn nhà sàn.

Theo cô Phạm Văn Loan, bà Phạm Thị Bảo là người được các cụ giao làm “tay hòm chìa khóa” trong gia đình. Thập niên 40-50 nhiều biến động, gia đình nhiều lần dọn nhà, tản cư, đi đâu bà Bảo cũng mang theo giấy tờ nhà đất trong một bọc vải. Năm 1954, cả nhà di cư vào Sài Gòn, có mang theo giấy tờ này. Cô Loan nhớ lại, những ngày đầu mới vào Sài Gòn, gia đình sống tạm ở “trại định cư Gia Định” ngay chỗ trường Hà Huy Tập đường Phan Đăng Lưu, quận Bình Thạnh ngày nay.

Rồi mọi việc cũng dần ổn định, gia đình chuyển đến cư ngụ trong một ngôi nhà nay thuộc đường Nguyễn Công Hoan, phường 7, quận Phú Nhuận. Ông Phạm Văn Mùi tiếp tục sáng tác và dạy nhiếp ảnh, cô Loan tiếp tục theo học trường Trung Vương Sài Gòn, chú Phạm Văn Quảng đi dạy học. Từ 1968 đến 1972, chú Phạm Văn Quảng làm Hiệu trưởng trường Trung học kiểu mẫu Thủ Đức. Khoảng thời gian đó, chú Nguyễn Nhà (sinh năm 1939) sau khi tốt nghiệp Ban văn sử địa Đại học Sư phạm Sài Gòn và dạy ở trường Tống Phước Hiệp, Vĩnh Long 1 năm cũng mới chuyển về Trung học kiểu mẫu Thủ Đức. Nhờ dạy cùng trường với chủ Quảng nên chú Nhà có cơ hội làm quen với “em gái của hiệu trưởng” là cô Phạm Văn Loan. Năm 1972 cô Loan, chú Nhà làm đám cưới.

Năm tháng qua đi, cuộc sống có nhiều thay đổi, nhiều người đi định cư nước ngoài, bà Phạm Thị Bảo và ông Phạm Văn Mùi lần lượt mất vào đầu thập niên 90. Cô Loan, chú Nhà ở lại Việt Nam, sống ngay tại ngôi nhà bây giờ đã trở thành “Nhà lưu niệm nghệ sỹ nhiếp ảnh Phạm Văn Mùi”. Chú Nguyễn Nhà vẫn theo đuổi nghiên cứu và đến năm 2003 bảo vệ thành công luận án tiến sỹ cấp quốc gia đề tài “Quá trình xác lập chủ quyền của Việt Nam tại quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa” tại Đại học Khoa học Xã hội và Nhân văn, Đại học Quốc gia TP.HCM.

Trở lại với câu chuyện đã nhắc ở đầu bài, một ngày cuối năm 2021, ngay trong ngôi nhà lưu niệm vốn đã có rất nhiều tư liệu về nhiếp ảnh, lịch sử, ẩm thực, ca trù, vợ chồng tiến sỹ Nguyễn Nhà giới thiệu với tôi những tư liệu gia đình là các loại giấy tờ mà ông bà Phạm Văn Mùi - Phạm Thị Bảo đã mang theo từ Vinh Yên vào Sài Gòn năm 1954.

kể chuyện
q u ê n h à

— 27 —			
Sở quản-thủ điền-thổ có ở Cam-lâm, Đồn-hậu, Vị-trù, Vị-thanh, Quất-lưu, Vĩnh-ninh, Đạo-trù, Vạn-phẩm và Sơn-dinh : 899 mẫu tây (cấy lúa)			
c) Đồn điền của người Nam :			
Của các ông :		Nguyễn-văn-Thảo	100 mẫu
Đỗ-dinh-Thuật	3.874 mẫu	Phạm-gia-Thuy	187 —
Trần-viết-Soạn	2.000 —	Nguyễn-văn-Hiếu	100 —
Đỗ-dinh-Tiến	1.066 —	Nguyễn-đức-Thiệp	161 —
Lê-thuận-Khoát	220 —	Lê-văn-Đào	190 —
Trần văn-Tuy	276 —	Lê-Hứa	120 —
Phạm-quý-Chương	162 —	Lê-thị-Cả	300 —
Từ-bộ-Thực	113 —	Trần-minh-Thu	110 —

Bản vẽ, giấy tờ nhà đất thời Pháp thuộc ở Bắc kỳ có gì đặc biệt?

Trong hồ sơ gồm nhiều loại văn bản khác nhau có một văn bản viết tay giao ước mua ấp Đồng Bua còn lại là giấy tờ liên quan đến nhà đất, xây dựng thuộc khu Vinh Thành. Xin giới thiệu với bạn đọc mấy văn bản đáng chú ý, xếp theo thứ tự thời gian.

Đầu tiên là một văn bản viết tay để ngày 18.8.1928 giao ước thỏa thuận trong đó cụ Nguyễn Đạo Kinh ở huyện Từ Liêm, tỉnh Hà Đông bán lại đất tại ấp Đồng Bua cho cụ Phạm Quý Chương ở phố Nam Ngự, Hà Nội. Theo văn bản này thì “Cái ấp Đồng Bua này có một trăm sáu mươi mẫu thực điền, ước hai mươi mẫu hoang điền và 20 mẫu thổ” và “tọa lạc tại địa phận xã Quan Đình, tổng Quan Ngoại, huyện Tam Dương, tỉnh Vinh Yên”.

Trong tài liệu “Địa chí tỉnh Vinh Yên” đã dẫn ở trên, tại trang 27, phần thống kê “Đồn điền của người Nam” có danh sách 15 người trong đó Phạm Quý Chương có 162 mẫu. Người nhiều nhất là Đỗ ĐìnhThuật 3.874 mẫu, người ít nhất là Nguyễn Văn Thảo, 100 mẫu.

Văn bản thứ hai là bản đánh máy tiếng Pháp nội dung là Biên bản trúng đấu giá lô đất 505 lập ngày 2.12.1939. Theo đó cụ Phạm Quý Chương là người trúng thầu lô đất 505 diện tích 264m² với giá tiền là 145 đồng và 20 xu đồng đồng dương (piastre). Biên bản này ngoài chữ ký của 3 thành viên Ban bán đấu giá còn có chữ ký của cụ Phạm Quý Chương cùng con dấu, chữ ký phê duyệt của ông H.Meneault. Một kênh tham khảo khác là từ điển wiki cũng ghi Meneault là công sứ Pháp ở Vinh Yên từ 1937 đến 1940.

Văn bản thứ ba là bản đánh máy “Phân ranh và cắm mốc” lô đất 505 lập ngày 9.12.1939. Văn bản này ghi người sở hữu là Phạm Quý Chương, có mô tả vị trí cùng họa đồ lô đất. Bên dưới biên bản này có chứng nhận và chữ ký của ông H. Meneault.

Văn bản thứ tư là bản đánh máy tiếng Pháp được lập tại Vinh Yên ngày 9 tháng 3 năm 1940. Văn bản này có nêu chi tiết người đứng đơn là “Phạm Quý Chương, tri huyện về hưu, ngụ tại số 39 đường Lê Quân Duyệt, Vinh Yên”.

Điều đặc biệt là kèm theo văn bản này có những bản vẽ kiến trúc để minh họa.

Theo trình bày thì cụ Phạm Quý Chương sở hữu 6 lô đất trong đó có lô số 505 tại Som-Chiên, khu Vinh-Thành, Vinh Yên. Cụ đã được cấp phép xây dựng một bức tường bằng gạch chạy quanh khu đất, và một ngôi nhà hình bát giác tọa lạc giữa khu đất đó. Cụ đã xây xong bức tường bao quanh bằng gạch. Tuy nhiên vì ngôi nhà bát giác dự kiến bị chật nên cụ xin phép được xây thay vào đó, một nhà gạch có phòng khách và hai nhà độc lập có bản vẽ kèm theo.

Theo các phần ghi chú viết tay thì văn bản đã được chuyển qua hai bộ phận ngay trong ngày 9.3.1940 và ở bộ phận tiếp theo là ngày 15.3.1940.

Các bản vẽ tay trên giấy can còn giữ được đến hôm nay có đủ kích thước, tỷ lệ cụ thể. Bản vẽ tường cổng mặt tiền chính và nhà bát giác ghi ngày phê duyệt 19.12.1939, người ký là công sứ H. Meneault. Bản vẽ nhà chính và hai nhà phụ gồm mặt bằng, mặt cắt và mặt đứng chính diện.

Đây là những tư liệu gọi nhiều kỷ niệm của người trong gia đình về một thời quá khứ. Xin chia sẻ để bạn đọc có thêm tư liệu về chuyện xây dựng, kiến trúc ngày xưa.

- (1) Theo cuốn “Phạm Hy Lượng Cuộc đời và tác phẩm” do Hội Khoa học Lịch sử Việt Nam cùng Nhà xuất bản Văn hóa Thông tin xuất bản năm 1997, trang 321
- (2) Cuốn “Địa chí tỉnh Vinh Yên” hiện có thể tìm bản pdf tại Thư viện Nguyễn Văn Hưởng ở địa chỉ <https://elib.thuviennynguyenvanhuong.vn/bitstream/TVNVH/770/1/%C4%90a-chi-Vinh%20Yen1938.pdf>

Ảnh trên Trang 27 “Địa chí tỉnh Vinh Yên” thống kê đồn điền của người Việt Nam tại tỉnh Vinh Yên năm 1939

Ảnh trái Biên bản đấu giá lô đất 505 Ảnh giữa Biên bản định ranh và cắm mốc lô đất 505 Ảnh phải Văn bản trình bày lý do xây nhà

Họa sĩ Nguyễn Dương

Gom nét gổm lấy tung bưng vườn xuân

Từ cảm hứng loài cá bống sao nơi cửa sông, cửa biển quê nhà, họa sĩ Nguyễn Dương đã chuyển tải vào nghệ thuật một ngôn ngữ sáng tác thú vị. Người xem thấy ở đó sự hòa trộn của ký ức, sinh vật, lại có cả kiến thức thần thoại, để nhân cách hóa loài thủy tộc, khoác cho chúng kiếp người, tải ắp đầy những ước mơ... trên chất liệu nền là gổm.

Bài & ảnh **NGUYỄN ĐÌNH**

Hoạt động trên họa đàn, Nguyễn Dương theo trường phái trừu tượng, biểu hiện, được người yêu hội họa Việt biết đến qua các triển lãm cá nhân, gần đây nhất là “Mặc Khải” – loạt tác phẩm biểu đạt sự khoáng đạt, bay bổng đầy mộng mị qua sự phô diễn của màu sắc, bố cục, trầm mà không tĩnh nơi thiên nhiên bao la biển cả, của không gian, thời gian... được người nghệ sĩ chuyển tải vào hội họa.

Rồi đột nhiên Nguyễn Dương chuyển sang gổm, cũng âm hưởng từ mạch sáng tác lấy hình ảnh gợi nhớ về miền biển, nhưng cách thể hiện lại khác, rất mới. Kể sự rề rường của mình, nghệ sĩ tâm sự: “Tôi theo mạch sáng tác hội họa, cũng đã hơn 10 năm, tự thân muốn tìm thứ gì đó giúp tôi thay đổi tư duy sáng tạo. Tôi chọn gổm như một tình cờ, đây là lần đầu trong đời tôi sáng tác trên chất liệu gổm”.

Từ giá vẽ, chuyển sang hình khối, là sự khác biệt, nên để làm chủ được chất liệu, chỉ ít là ở mặt kỹ thuật, không đơn giản. Nhìn trong loạt tác phẩm mới từ gổm, thấy ở đó yếu tố kỹ thuật tạo hình, được Nguyễn Dương xử lý rất nhẹ nhàng, đơn giản, nhờ vào vốn kiến thức cảm thụ từ bộ môn điêu khắc đã được học qua thời sinh viên.

Gổm của Nguyễn Dương, nói về hình, là sự tung hứng vui nhộn của màu sắc, đường nét, chi tiết, tất cả được bố cục, sắp lớp đa tầng trong tổng thể mạch lạc, rõ ràng, gọn, tinh. Còn ở khối, hình ảnh chung là con cá bống sao – loài thủy tộc có thể phi thân, leo trèo, chạy nhảy, ngụp lặn, đầu đá, chỉ chóc nhau ở lớp bùn vùng nước lợ nơi cửa biển. Cái lý khiến Nguyễn Dương chọn hình tượng cá bống, chỉ đơn giản đó là ký ức tuổi thơ, là chốn quê nhà

kể chuyện q u ê n h à

“Khi tôi thực hiện xong một loạt sáng tác, chẳng hạn với lần này là gốm, bước tiếp theo, tôi sẽ tiếp tục phát triển lên thành nghệ thuật sắp đặt - một ngôn ngữ mà tôi yêu thích được thể hiện”, nghệ sĩ Nguyễn Dương

của người nghệ sĩ. Nhưng con cá ấy chỉ giữ lại phần khối, làm vật chủ để từ đó hóa thân vào nhiều tính người khác nhau. Ở mỗi tính người, lại thêm một gờ gắm khi lộ lộ nhiều nhại của thần thoại (vị thần Dớt) và vào nhân gian, khi cong cớn, đom đàng của một cô nàng mắt to môi mọng... khi là lướt yêu đương của cặp đôi xoắn chặt nhau, lúc lại là khát vọng được bay vào không gian của... cá.

Nhìn trong từng tác phẩm cá, khi hóa người, cảm giác như đứng trước một tầng lớp xã hội mà ở đó, sự hào nhoáng, khoe khoang, cả tính bốn cột, hời hợt, giả tạo được bộc lộ rõ nét.

Trong những trần trở, bản khoản cuộc đời qua các vẻ thể hiện khác nhau, lại thấy người nghệ sĩ gờ gắm cả những giấc mơ, Nguyễn Dương tâm sự thêm: “Nghệ sĩ ai cũng có khao khát, làm nghề, làm sáng tạo và mong có những bước tiến trong công việc. Tôi cũng là người không tránh khỏi vòng luẩn quẩn nghĩ suy ấy. Tôi chọn cá, và muốn cho cá được bay, đó cũng là ước muốn cá nhân, tôi muốn bay ra khỏi không gian sống, không gian sáng tạo của mình, để kiếm tìm thêm ở dòng đời những hay ho, khác lạ. Nói cách khác, tôi luôn có ước muốn vượt khỏi thực tại đang diễn ra quanh mình”.

Giữa hai ngôn ngữ hội họa và sáng tác gốm, nếu hội họa của Nguyễn Dương là sự tung hứng của gam màu thâm trầm, sâu lắng qua các tông chủ đạo như trắng, đen, các gam màu mạnh chỉ là nhấn nhá nhỏ, nhưng qua đến gốm, Nguyễn Dương không ảnh hưởng từ hội họa, mà tạo hướng khai thác mới, phô diễn tung bừng, mạnh mẽ, thậm chí có phần dữ dội, đối lập gần như cực đại với hội họa. Thật ngạc nhiên khi lối phối màu trên gốm được Nguyễn Dương tiết lộ là lần đầu tiên anh thử nghiệm. Những gắn kết các mảng màu sắc sỡ có chủ ý, kiểm soát được tổng thể, tạo hiệu ứng thị giác sống động trên gốm, từ đó làm nổi bật chi tiết, đường nét, kỹ thuật tạo hình, mang lại ấn tượng mạnh với gốm Nguyễn Dương từ ngay góc nhìn đầu tiên.

Bên cạnh loạt đề tài hình cá được nhân cách hóa, trong quá trình sáng tác tại xưởng gốm, Nguyễn Dương nhận ra nhiều sản phẩm, tác phẩm gốm bị hư hỏng, bể vỡ trong quá trình thực hiện, thay vì vứt bỏ, chúng được gom lại, và tái tạo cho những mảnh vỡ ấy một đời sống tái sinh, từ phế liệu trở thành tác phẩm nghệ thuật. Mâm gốm là nơi những mảnh ghép cuộc đời, những kết nối xã hội từng rời rạc, vô nghĩa, được “G.o.M” lại, chấp nối liền lạc, hòa nhịp, tôn nhau lên, mang lại sự tái sinh đầy ý nghĩa.

Đến với loạt gốm sáng tác đầu tay, Nguyễn Dương cho biết vẫn đang là quá trình thử nghiệm. Những hòa sắc cùng hiệu quả về tạo hình, khối, chi tiết trang trí... được tác giả khá hài lòng, và cảm thấy thú vị. Những chú cá sắc sỡ, hỗn nhiên hiện diện trong không gian vườn xanh, tuy đối lập về không gian, nhưng thật đẹp và giàu cảm xúc.

Nguyễn Dương chế tác gốm cũng rất thoải mái, ngẫu hứng, không gò ép vào ý tưởng, phác thảo, mà chỉ tập trung tối đa việc thể hiện tác phẩm ngay tại thời điểm sáng tác sao cho tự nhiên nhất có thể

Làng nghề chiếu cói Hoài Nhơn

Những tấm nệm mát êm ái đến nay cũng chưa thể khiến cho nghề dệt chiếu truyền thống trải dài trên nhiều địa phương cả nước mất đi vị trí của nó.

Bài & ảnh **NGUYỄN QUANG NGOC**

CÓ NHỮNG LÀNG NGHỀ TRỒNG CỎI, DỆT CHIẾU tồn tại hàng trăm năm đến nay vẫn còn mang về công ăn việc làm cho nhiều người. Trong đó làng nghề chiếu cỏi Hoài Nhơn là một ví dụ. Đây là một trong những làng nghề truyền thống có mặt từ khá lâu, ở xã Tam Quan Bắc và xã Công Thạnh, huyện Hoài Nhơn, Bình Định. Làng chiếu cỏi tại Hoài Nhơn hiện có 800 hộ dân và 3.200 lao động.

Tại đây có nhiều loại chiếu chất lượng cao, ngành nghề dệt chiếu ở đây phát triển về quy mô số lượng lẫn chất lượng gồm có: chiếu khổ rộng, khổ hẹp, chiếu trơn và chiếu hoa. Nguyên liệu chính làm nên những chiếc chiếu đẹp này là cỏi, một cây thân dai, dài từ 1,3-1,5m.

Sản phẩm chiếu cỏi nơi đây được nhiều người dân trong và ngoài nước ưa chuộng. Nhiều khách hàng nước ngoài đến từ Đông Nam Á, châu Âu, châu Mỹ... khi đến Bình Định đã ghé Hoài Nhơn đặt hàng chiếu cỏi mang về nước.

Trước đây phải dệt chiếu thủ công thì nay nhiều nơi đã dùng máy. Với mỗi chiếc chiếu dệt máy chỉ mất vài tiếng đóng hồ.

Hãy cùng nhiếp ảnh gia Nguyễn Quang Ngọc đến tham quan làng chiếu cỏi Hoài Nhơn và tìm hiểu các công đoạn sản xuất chiếu ở đây.

kể chuyện q u ê n h à

Để cho ra một chiếc chiếu hoàn thiện đòi hỏi phải trải qua nhiều công đoạn, từ gặt, phơi, nhuộm màu cho tới dệt. Ngày nay, những chiếc chiếu cói không còn dệt thủ công như xưa, máy móc đã tiết kiệm sức lao động của người dân, giúp tăng năng suất qua đó giúp cho cuộc sống của bà con vùng đất An Nhơn cũng khá hơn. Không những thế nơi đây còn là địa điểm tham quan du lịch cho du khách đến từ khắp nơi

Chiếu không chỉ là một vật dụng dùng hàng ngày mà nó còn thể hiện nét văn hóa của người Việt. Bởi thế trong kho tàng ca dao Việt Nam, có những câu về nghề này như sau:
 “Chiếu cói làng em nhuộm màu tươi tắn
 Công em rày mưa nắng gió sương
 Chiếu này gửi khắp tứ phương
 Gửi người quân tử trải giường nghỉ ngơi”

Lê Công miếu bia (Nhà
bia), bên trong có tấm
bia đá khắc văn chữ
Hán do Kinh lược sứ
Hoàng Cao Khải viết
năm 1894

Lăng Đức Tả Quân Lê Văn Duyệt

Đức Tả Quân Lê Văn Duyệt (1764-1832) khi mới 16 tuổi, Ông đã theo Chúa Nguyễn (Nguyễn Ánh) và lập rất nhiều chiến công hiển hách, sau khi giang sơn thống nhất Chúa Nguyễn lên ngôi vua lấy hiệu là Gia Long và phong cho Ông chức Tả Quân.

Bài & ảnh **ĐỒ TRONG DANH**

Khi mất, Lăng mộ của Ông được xây dựng trên gò đất cao thuộc vùng đất Gia Định. Năm 1835 sau cuộc binh biến do con nuôi của Ông (Lê Văn Khôi) khởi xướng, vua Minh Mạng đã cho san phẳng rồi cho xiềng xích mộ phần của Đức Tả Quân. Đến năm 1841, vua Thiệu Trị và sau đó năm 1848 vua Tự Đức đã giải oan, phục hồi quan tước và uy danh cho Đức Tả Quân, đồng thời xây đắp mộ phần và tu bổ lại khu điện thờ bên cạnh khu mộ.

Cổng chính vào Lăng có tên là Cổng Tam Quan, từng được chọn là biểu tượng của Sài Gòn - Gia Định (xưa). Tổng quan về kiến trúc, Lăng được xây dựng trên một trục thẳng, gồm: Nhà bia - Lăng mộ - Miếu thờ (Tiền điện - Trung điện - Chánh điện), theo hướng từ cổng chính đường Vũ Tùng đi vào.

Quần thể khu Lăng mộ Đức Tả Quân được bắt đầu với Nhà Bia (Lê Công miếu bia), bên trong có tấm bia đá do Kinh lược sứ Hoàng Cao Khải viết năm Giáp Ngọ (1894) ca tụng công đức của Đức Tả Quân Lê Văn Duyệt đối với triều đình và nhân dân.

Sau Nhà bia là Khu lăng mộ được bao bọc trong một tường thành hình chữ nhật với hai cạnh hướng đông và hướng tây dài 14,5m, dày 0,8m. Cạnh hướng nam là cửa mộ có bức bình phong phía trước dài 4,2m. Cạnh hướng bắc được xây cao hơn, có bức bình phong phía sau với hình rồng 4 móng đắp nổi. Trong đó có hai nấm mộ được xây giống nhau về hình dáng và kích thước, theo kiểu “năm liếp” (bê dưới hình chữ nhật dài 4,5m; rộng 6,3m; cao 0,4m) và trướng ngỗng (phần úp bên trên), dựa vào sự sắp đặt tất cả các vật thờ từ xưa, vào quan niệm “nam tả, nữ hữu” thì phần mộ của Tả Quân Lê Văn Duyệt nằm bên trái theo hướng từ miếu thờ nhìn về nhà bia.

Qua khu Lăng mộ là Miếu thờ (Tiền điện, Trung điện và Chánh điện) với sân Miếu được lát đá trong khuôn viên ngang 26m rộng 15m, đây là khu vực trung tâm diễn ra các sinh hoạt tín ngưỡng của nhân dân trong việc thờ cúng Tả Quân Lê Văn Duyệt. Tiền điện, được xây dựng theo kiểu nhà ba gian truyền thống, với khung nhà gồm 4 cột cái và 12 cột biên. Trung điện, nơi thờ bài vị và hình thờ Tả Quân Lê Văn Duyệt. Chánh điện, nơi có tượng thờ Tả Quân đức bằng đồng cao 2,6m và nặng khoảng 3.5 tấn cùng với bốn cột chính được thiết trí thành long trụ sơn son thếp vàng. Với lối kiến trúc khảm sành sứ, dù được xây dựng và duy tu qua nhiều thời kỳ nhưng các nghệ nhân Sài Gòn - Gia Định vẫn kế thừa tinh nhất quán nên kiến trúc Lăng vẫn giữ được nét đẹp độc đáo, cổ kính và đậm chất nghệ thuật đặc trưng thời Nguyễn.

Qua thời gian, Lăng mộ Đức Tả Quân được người dân khắp nơi đóng góp duy tu, mở rộng và trở thành công trình giá trị như ngày nay. Ngày 6 tháng 12 năm 1989, toàn bộ khu Lăng được Bộ Văn hóa công nhận là Di tích Lịch sử Văn hóa cấp Quốc gia.

Lăng mộ Đức Tả Quân Lê Văn Duyệt tọa lạc tại số 1 đường Vũ Tùng và một cửa ở hướng tây là số 126 đường Lê Văn Duyệt, quận Bình Thạnh. Do vị trí Lăng Ông nằm ở khu vực Bà Chiểu, nên người dân hay gọi chung Lăng Ông - Bà Chiểu - tức Lăng Ông ở Bà Chiểu để chỉ khu vực này. Trước năm 1975, tuyến đường chạy dọc theo phía tây Lăng Ông (đoạn từ Lăng đến cầu Bông) mang tên đại lộ Lê Văn Duyệt, tháng 8.1975 đổi thành đường Đinh Tiên Hoàng. Tháng 9.2020 đoạn đường này được phục hồi tên cũ là Lê Văn Duyệt nhân dịp giỗ lần thứ 188 của Ông (theo Wiki)

Khu Lăng mộ gồm hai nấm mộ hoàn toàn giống nhau, phần mộ của Đức Tả Quân nằm bên trái theo hướng nhìn từ miếu thờ về Nhà bia

kể chuyện q u ê n h ã

Miếu thờ (Tiền điện,
Trung điện và Chánh
điện), sân trước miếu
được lát đá toàn bộ
là nơi diễn ra các
hoạt động sinh hoạt
tín ngưỡng

Hàng năm, vào ngày mừng 7 tết, Lăng Ông Bà Chiểu tổ chức Lễ Khai hạ - Cầu an đầu năm mới. Đây là lễ hội truyền thống đã có từ hơn 100 năm qua. Đây cũng là một trong những Lễ hội còn giữ được nét truyền thống của người dân Sài Gòn - Gia Định

Hình trên Tiền điện, được xây dựng theo kiểu nhà ba gian truyền thống, với khung nhà gồm 4 cột cái và 12 cột biên
Hình dưới Chánh điện nơi có tượng thờ Tả Quân Lê Văn Duyệt, bốn cột chính được thiết trí thành long trụ sơn son thếp vàng

Tác giả Đỗ Trọng Danh sinh năm 1976, Giảng viên trường Đại Học Hoa Sen, Khoa Kinh tế Quản trị, ngành Digital Marketing. Ngoài thời gian giảng dạy, Đỗ Trọng Danh sử dụng chiếc máy ảnh của mình như một niềm đam mê, đến mọi góc ngách để lưu lại những bức ảnh, những khoảnh khắc của cuộc sống, những nét văn hóa của Sài Gòn đang dần mai một và mất đi.

Qua ống kính Macro của Trần Anh Tuấn, những con côn trùng được nhìn ở một góc độ khác. Đẹp và sống động đến không ngờ.

KHÚC LUÂN VŨ của CÔN TRÙNG

Một chú bọ ngựa đang múa, một chú côn trùng với đôi mắt hình cầu cùng một đôi cánh nhỏ mỏng manh được ánh sáng xuyên thấu lung linh cho thấy vẻ đẹp long lanh của những loài vật nhỏ bé

kể chuyện quê nhà

Hình ảnh của một gia đình nhện. Mỗi tương quan cộng sinh giữa kiến và rệp dưới ống kính macro. Và sẽ khó phân biệt được đây là một chiếc chổi lá hay một chú côn trùng nếu không phóng đại chúng lên nhiều lần

kể chuyện q u ê n h à

Andy Cao và Xavier Perrot được biết đến là hai trong những nghệ sĩ cảnh quan có tiếng trên thế giới. Và điều đáng nói ở đây, nghệ sĩ Andy Cao là một người Mỹ gốc Việt, còn có tên là Cao Thanh Sơn. Vài năm trước đây, nhân kỷ niệm 60 năm của nhà sách tầm cỡ của Anh Quốc - Thames & Hudson đã cho xuất bản tập sách với lời tựa “60 gương mặt định hình tương lai sáng tạo của chúng ta” thì Andy và Xavier được đứng trong hàng ngũ 60 người đó.

Bài **TRẦN VĂN CHÂU** Ảnh **NHÂN VẬT CUNG CẤP**

Câu chuyện về nghệ sĩ cảnh quan Cao Thanh Sơn

Xavier Perrot là nghệ sĩ cảnh quan người Pháp, có văn phòng tại Paris, Pháp. Ông học thiết kế cảnh quan tại trường Saint-Ilan ở Brittany, và Conservatoire International des Parcs et Jardins et du Paysage ở Chaumont-sur-Loire. Trong năm 2008, Xavier đã được Bộ Văn hoá Pháp trao tặng “Lauréats des Nouveaux Albums des Jeunes Architectes et Paysagistes” (kiến trúc sư trẻ nổi tiếng và nghệ sĩ có ảnh hưởng lớn trong cảnh quan).

Andy Cao là người Mỹ gốc Việt đầu tiên nhận các giải thưởng uy tín trong ngành là Loeb Fellowship tại trường Cao học Thiết kế Harvard, đặc biệt là giải thưởng Khôi Nguyên La Mã (Rome Prize Fellowship) do Viện Hàn Lâm Hoa Kỳ tại La Mã được thành lập từ năm 1894 trao tặng. Được biết hiện nay, tại Việt Nam Andy cùng các cộng sự đang triển khai các dự án có quy mô từ 1.000m² đến 100 mẫu (hectares).

Trong một buổi hội thảo của nhóm Color & More vào năm 2020, nhắc đến cặp nghệ sĩ Andy và Xavier, ông Trần Văn Châu - CEO của Paint & More đã nêu lên 3 điều nổi bật về những tác phẩm nghệ thuật của hai nghệ sĩ này:

1. Vườn kiếng (Glass Garden)

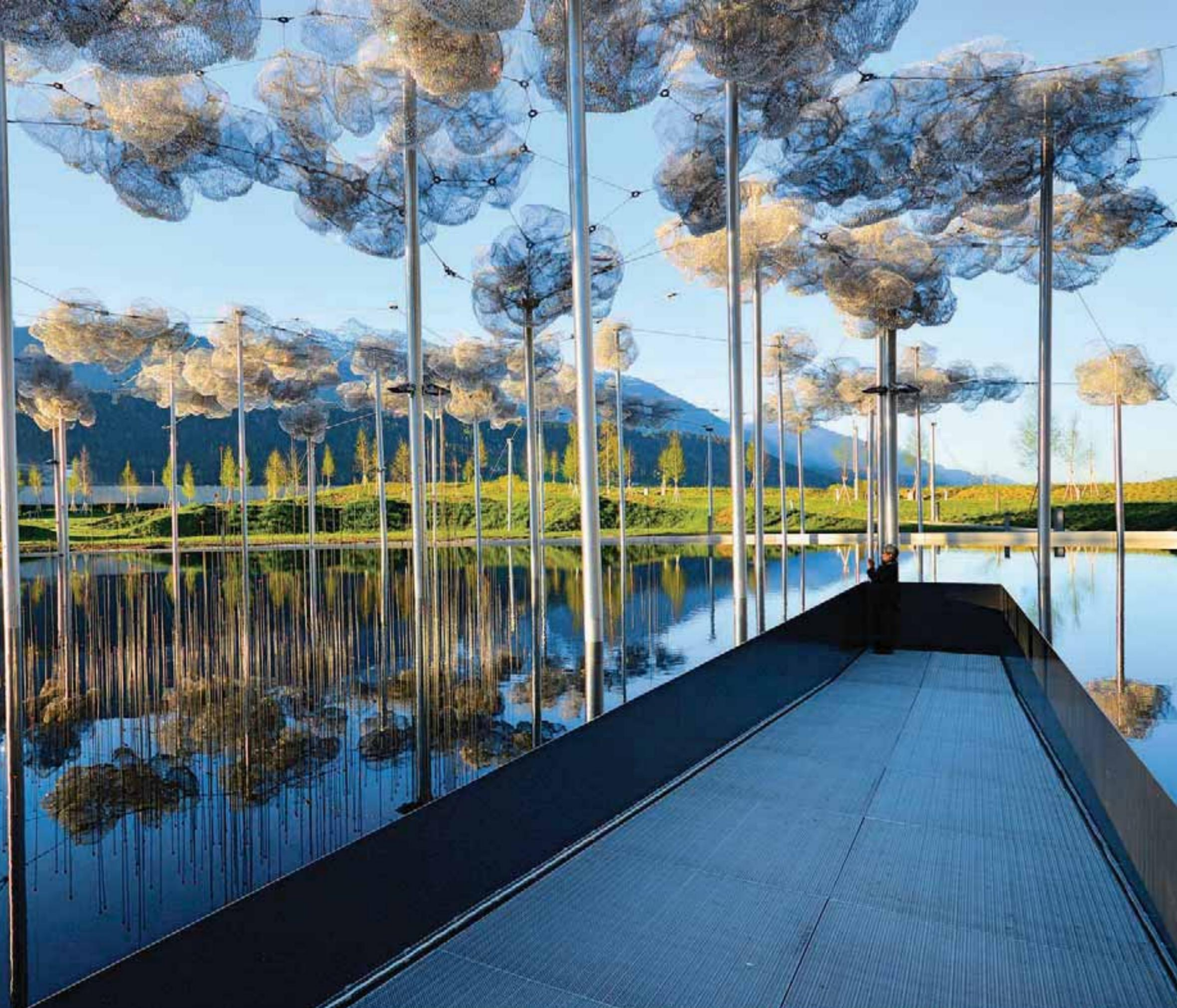
Vườn kiếng được cho là việc làm khởi đầu sự nghiệp cho một định hướng về nghệ thuật cảnh quan của nghệ sĩ Andy Cao.

Vườn kiếng được xem là tác phẩm mà tác giả muốn thí nghiệm vật liệu và trải nghiệm cảm xúc trong từng cung bậc. Qua đó, nó khơi gợi ý tưởng cảnh quan trong ký ức tuổi thơ ở Việt Nam của ông.

Ảnh trên Năm 2015, Vườn Mây Pha Lê kỷ niệm 120 năm của Swarovski được tạo dựng trong công viên rộng hơn 7.5 mẫu. Nơi tập đoàn Swarovski đặt trụ sở tại Wattens, Áo

Ảnh dưới Năm 2011, Đèn Lồng Đỏ (Red Lantern) được thực hiện tại Sonoma, California là một công trình mà Andy và Xavier muốn bày tỏ sự tưởng nhớ những người di dân Trung Quốc đã giúp xây dựng mạng đường sắt ở vùng vịnh San Francisco, Hoa Kỳ

2. Swarovski Kristallwelten - Crystal Cloud Garden (Vườn Mây Pha Lê)

Vườn Mây Pha Lê được xem là tác phẩm nghệ thuật từ những hạt pha lê của Swarovski để tạo thành những đám mây tuyệt đẹp nhờ sự tương tác, hỗ trợ của “phù thủy” thiên nhiên là ánh sáng. Qua đó, nó thể hiện nghệ thuật cộng đồng vào một không gian vườn.

3. Vườn Âu Cơ

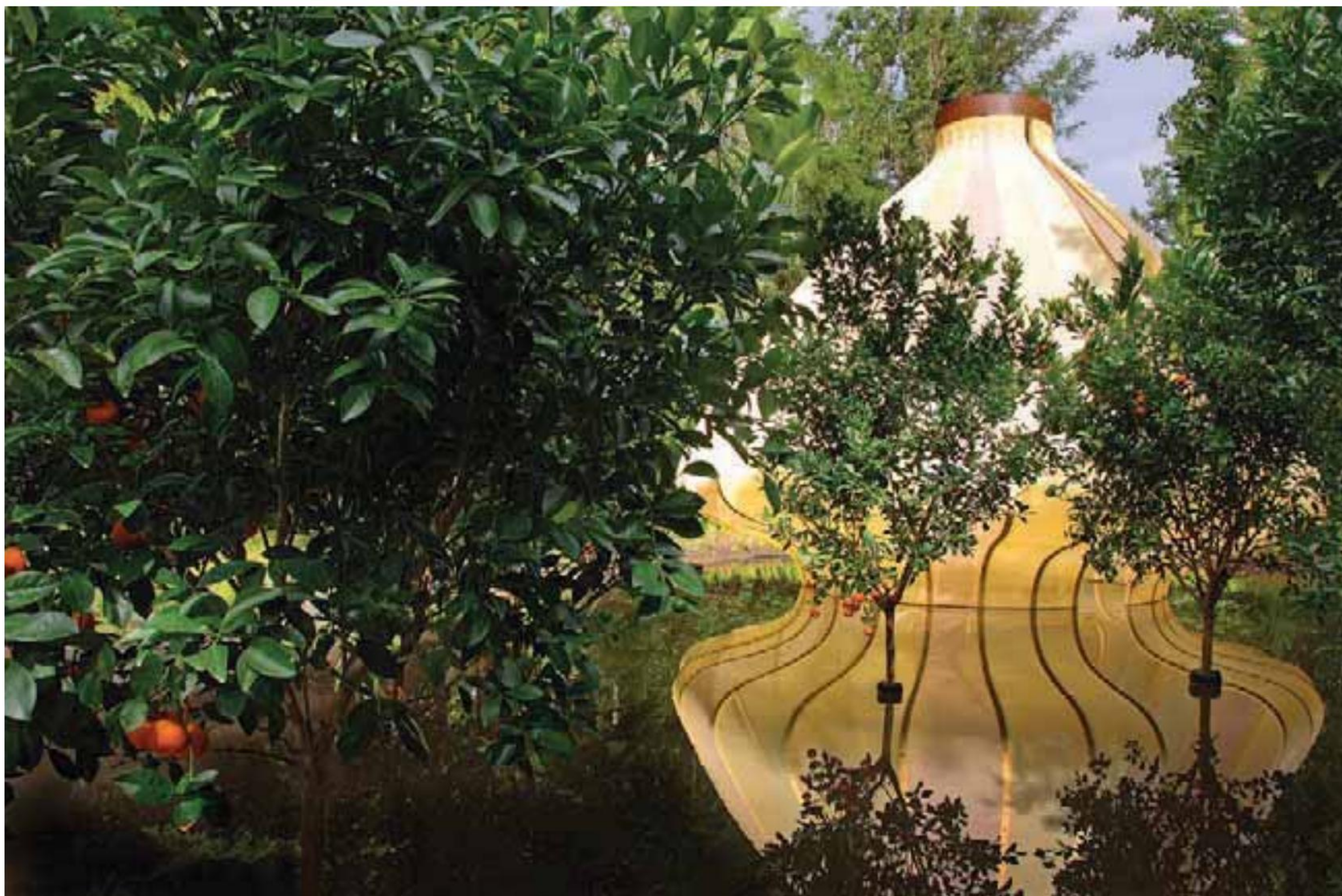
Vườn Âu Cơ số 1 sẽ đặt dấu chấm phá trên đất Sài Thành. Rồi có lẽ tùy duyên sẽ lan tỏa ra khắp mọi miền Nam - Bắc để kết hoa, đâm nhụy thành 100 cái vườn, 100 câu truyện. Vườn Âu Cơ được xem là Bản Tuyên ngôn của một nghệ sĩ với 100 cách nhìn về cảnh quan “incidental placemaking” - tạo hồn cho khu vườn một cách ngẫu hứng để tiếp nhận những cảm xúc thông qua sự kết nối âm thanh, màu sắc, nguyên vật liệu và thủ công. Thời hạn trong 10 năm tái định cư ở Việt Nam (2020-2030).

kể chuyện q u ê n h à

Ảnh trên Năm 2015, Vườn Mây Pha Lê với hơn 800.000 hạt pha lê của Swarovski là một kỳ công thắng lợi của Andy và Xavier trong việc thuyết phục tập đoàn Sawrovski có tuổi đời trên 120 năm đem những hạt pha lê ra trưng bày ngoài trời **Ảnh dưới trái** Năm 1998, Vườn kiếng (Glass Garden) là tác phẩm đầu tay và cũng nhờ đó mà tên tuổi của nghệ sĩ Andy Cao được bay xa với hơn 100 tạp chí, báo và kênh truyền hình tại Mỹ và Âu châu đưa tin. Vườn kiếng đã sử dụng hơn 45 tấn kiếng tái chế. Lồng trong tác phẩm này là cả một khung trời kỷ niệm của Andy Cao về thời thơ ấu ở Việt Nam **Ảnh dưới phải** Năm 2001, Esert Sea (Biển Sa Mạc) trong Lễ hội Vườn Quốc tế Chaumont-sur-Loire, Pháp đã chọn tác phẩm Biển Sa Mạc của Andy để làm chủ đề lễ hội cho văn hóa Mosai

Ảnh trên Năm 2006, Lễ hội Vườn Metis, Quebec, Canada. Tại trung tâm của khu vườn, một chiếc lồng đèn màu nghệ tây quả khố trong một cái ao phản chiếu. Chiếc lồng đèn được chế tạo theo kỹ thuật truyền thống của Việt Nam. Nó được làm từ vải và được nhuộm theo phương pháp thủ công với chất liệu Sargol Saffron của Iran **Ảnh dưới** Năm 2018, Mây Pha Lê trên đồi Mâm Xôi ở Mù Cang Chải, Yên Bái. Đây là công trình nghệ thuật cộng đồng đầu tiên của Andy và Xavier tại Việt Nam. Sau vài tuần triển lãm Mây Pha Lê trên đồi Mâm Xôi, hai nghệ sĩ Andy và Xavier được giới nghệ sĩ, KTS/NTK và bạn bè thân hữu tặng cho biệt hiệu là “Người đem mây xuống trần”. Còn đối với Andy và Xavier là họ đã thực hiện được một giấc mơ ngàn mà đẹp

kể chuyện q u ê n h à

Ảnh trên Năm 2003, ba cái kén quay này được làm bằng 8km sợi monofilament màu. Nó được quấn quanh các cánh tay đòn bằng thép không rỉ và đây là tác phẩm nghệ thuật cộng đồng được tài trợ bởi thành phố Emeryville, California, Hoa Kỳ

Ảnh dưới Năm 2019, 16 đám Mây Pha Lê là một tác phẩm nghệ thuật làm điểm nhấn ngay lối vào trong khu bày vàng bạc đá quý tại sân bay Changi, Singapore

Ảnh trên Năm 2002, Hộp Đỏ của Học viện Hoa Kỳ tại La Mã. Andy Cao là người nhận được giải thưởng Khôi Nguyên La Mã (Rome Prize Fellowship). Anh và đối tác thiết kế Xavier Perrot đã tạo ra tác phẩm Hộp Đen lấy cảm hứng từ nghệ thuật, lịch sử và sự khoái lạc của Rome

Ảnh dưới trái Năm 2005, tác phẩm nghệ thuật này được thực hiện tại Đài Phun Nước ở Vườn Luxembourg, Paris do Thượng viện Pháp tài trợ nhằm kỷ niệm hoa Mimosa nở vào mùa đông

Ảnh dưới phải Bên ngoài của Viện Hàn lâm Hoa Kỳ tại La Mã

TS.KTS LÊ QUANG LINH
*Kiến trúc sư là người
vẽ nên giấc mơ cho
người khác*

TS. KTS Lê Quang Linh tốt nghiệp đại học Hawaii ngành kiến trúc và làm việc 15 năm ở Mỹ, ở đây anh đã có những thành công nhất định. Và rồi cách đây hơn 9 năm, anh chọn trở về Việt Nam và gắn bó cho đến nay. Tại đây, sau một thời gian ngắn cộng tác với một đơn vị thiết kế khác, anh thành lập công ty TNHH Xây dựng và Thiết kế Phong Cách Mới (The Modern Touch), đây cũng là một trong những công ty tiên phong về Revit trong khai triển thiết kế không chỉ ở Việt Nam mà cả khu vực châu Á.

Thực hiện **VINH PHƯƠNG**
ảnh **ĐINH QUANG TUẤN - MINH HÒA - TÙNG NGUYỄN - LINH O. LÊ**

QUAN ĐIỂM TRONG KINH DOANH của Lê Quang Linh, đó là: kiến trúc sư chính là người vẽ nên giấc mơ cho người khác.

Bằng cách lắng nghe câu chuyện, ước mơ, suy nghĩ của khách hàng về tổ ấm trong trí tưởng tượng của họ, về không gian sống mà họ muốn có... Linh và các cộng sự sẽ từ đó vẽ ra và làm nên giấc mơ cho khách hàng. Giấc mơ đó khi trở thành hiện thực là giấc mơ chung của cả chủ nhà lẫn người thiết kế, và nằm trong năng lực cho phép của chủ nhà. Xin giới thiệu hình ảnh hai công trình được chọn ngẫu nhiên mà The Morden Touch đã thực hiện.

cá tính kiến trúc sư

BIỆT THỰ TÂY HỒ - QUẬN TÂY HỒ, HÀ NỘI
Hình thức kiến trúc hiện đại với những đường góc bo tròn. Mặt đứng công trình sử dụng hệ vách kính cong. Hai khối công trình có không gian mở hoàn toàn bằng hệ cửa kính lùa, được liên kết với nhau bằng cầu thang xoắn và đưa sân vườn đan xen vào công trình

Lê Quang Linh được biết đến là kiến trúc sư có hơn 20 năm kinh nghiệm phát triển nhiều dự án lớn như: khu dân cư, khu phức hợp thương mại, dự án cộng đồng, giáo dục, spa và khu nghỉ dưỡng cao cấp... tại Mỹ, Anh, Hồng Kông, Việt Nam. Điểm đặc biệt nổi trội của các công trình này là được thiết kế đạt chuẩn về công năng, tái tạo năng lượng và thân thiện với môi trường (LEED®AP). The Modern Touch/Phong Cách Mới có hơn 60 kiến trúc sư, kỹ sư, thiết kế, quản lý dự án... tham gia nhiều dự án lớn tại các nước với nhiều vai trò: tư vấn thiết kế kiến trúc, triển khai, giám sát, quản lý dự án, xây dựng, quy hoạch, tái cấu trúc... Mỗi thành viên, dù ở vị trí nào cũng đều tham gia vào toàn bộ quá trình xây dựng dự án, phát huy tốt nhất thế mạnh của mình để cùng tạo nên giá trị lớn hơn cho tập thể. Với thị trường trong nước, The Modern Touch/Phong Cách Mới muốn mang đến cho khách hàng hơi thở kiến trúc hiện đại mà vẫn tôn vinh những giá trị tinh thần truyền thống và dấu ấn thương hiệu, cá nhân riêng biệt. Điều này được thể hiện qua các công trình nổi bật mà The Modern Touch/Phong Cách Mới đã thực hiện như: Movenpick Hotels & Residences Han River Da Nang, TMS Hotel & Spa Đà Nẵng, Khu nghỉ dưỡng Tri Việt Hội An, hệ thống Saigon Smile Spa, khách sạn Grand Mercure mở rộng... Nam Viet A Mansion, Tay Ho Villa, Diamond Villa, Duplex & Penthouse...

VĂN PHÒNG MCREDIT - QUẬN ĐỒNG ĐA, HÀ NỘI

Với diện tích sàn hơn 3.200m² trải trên 4 tầng của toà nhà, Văn phòng Mcredit được hoàn thiện một cách đầy ấn tượng. Bỏ qua cách sắp xếp theo quy củ như những văn phòng thông thường, với hệ thống công năng liên tiếp nhau, tận dụng tối đa không gian mà không cản bất cứ vách ngăn nào: khu làm việc, khu vực giải trí, pantry... Sử dụng thiết bị nội thất hiện đại kết hợp những mảng màu nhỏ nổi bật tạo nên sự thoải mái, không bị buồn chán, khơi nguồn hứng khởi cho nhân viên trong suốt một ngày dài làm việc. Văn phòng Mcredit với định hướng chung đến từ khách hàng và kiến trúc sư tạo nên một không gian độc đáo, phù hợp với từng phòng ban chức năng của doanh nghiệp

DUPLEX 08 - NEW CITY THỦ THIÊM, QUẬN 2, TP.HCM
Đặc trưng trong thiết kế của căn hộ này là tổ chức không gian rộng, thoáng, nối liền các khu chức năng.
Gần như tất cả các không gian đều được mở rộng theo chiều ngang bằng việc đón ánh sáng và gió một cách tự nhiên từ các hệ cửa kính mở lớn, giảm thiểu tiêu hao năng lượng. Sân vườn được trang trí bởi một hệ lam gỗ lọc ánh sáng, tiếng ồn từ bên ngoài làm cho không gian phía sau trở thành một nơi thực sự yên tĩnh

**DUPLEX 03 - NEW CITY
THỦ THIÊM, QUẬN 2,
TP.HCM**

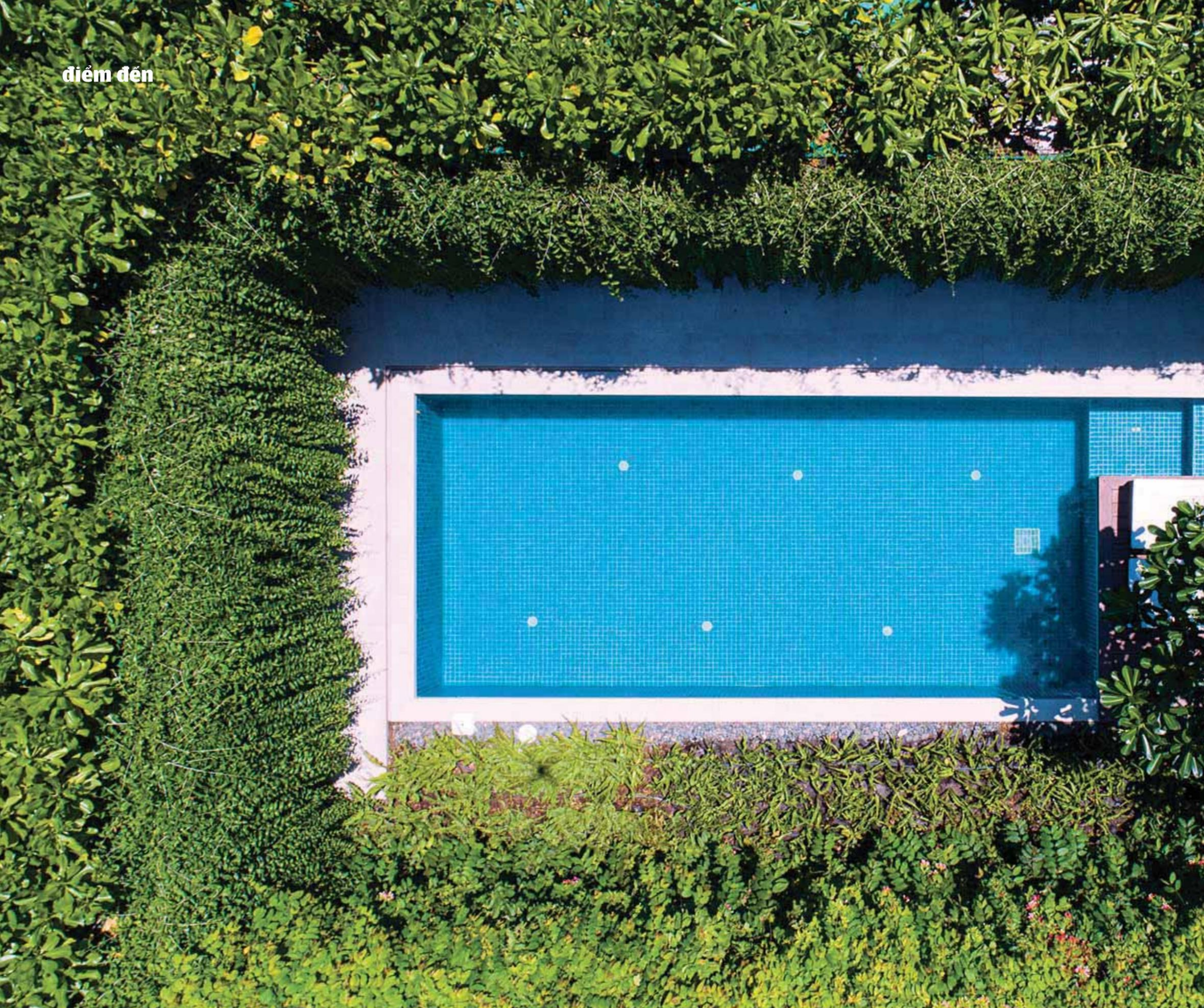
Phong cách thiết kế bán cổ điển với không gian bố trí linh hoạt, tận dụng toàn bộ diện tích, hạn chế giao thông dư thừa. Tất cả các phòng ngủ đều được bố trí cửa sổ đón ánh sáng và thông gió tự nhiên, tạo nên mặt bằng sạch sẽ và thoáng nhưng vô cùng chặt chẽ. Đồ nội thất rời và đèn trang trí là điểm nhấn nổi bật tạo nên vẻ sang trọng, thể hiện được đẳng cấp của gia chủ nhưng không kém phần ấm cúng

NEXX BUILDING - QUẬN 3, THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
Toà nhà văn phòng được thiết kế theo phong cách hiện đại và tối ưu tiết kiệm năng lượng khi sử dụng dòng kính cao cấp nhập khẩu Insulated Low-E từ Viracon. Đây cũng là một trong những toà nhà tiên phong của thành phố có tầng hầm đầu xe được thiết kế lệch tầng để tối ưu diện tích và vị trí để xe. Mỗi khu vực văn phòng đều có vị trí cấp thoát nước riêng, đi kèm với các tiện ích được trang bị đầy đủ theo tiêu chuẩn quốc tế

GIỮA KHÔNG GIAN XANH

WYNDHAM GARDEN PHÚ QUỐC NẸM TRÊN KHU ĐẤT KHÔNG CÓ HƯỚNG NHÌN RA BỜ BIỂN. TỪ ĐIỂM BẮT LỢI NÀY, CÁC KIẾN TRÚC SƯ ĐÃ THIẾT KẾ NÊN CÁC VILLA VỚI CÁC KHOẢNG VƯỜN LỚN BÊN TRONG NHƯ NHỮNG GIAN NHÀ TRUYỀN THỐNG CỦA VIỆT NAM.

Bài **CTV Ảnh ĐƠN VỊ THIẾT KẾ CUNG CẤP**

Tên dự án: Wyndham Garden Phú Quốc

Vị trí: Phú Quốc, Kiên Giang

Diện tích dự án: 7ha

Chủ trì thiết kế: Nguyễn Hoàng Mạnh

Thiết kế ý tưởng: Trương Nguyễn Quốc Trung, Nguyễn Tấn Phát

Thiết kế nội thất: Steven Baetman, Lê Vũ Hải Triều, Bùi Viết Kiên

CÁC VILLA NẴM THÀNH THÀNH TỪNG CỤM NHỎ, gợi nên hình ảnh gần gũi của làng cổ Việt. Được xây dựng dựa trên kết nối giữa thiên nhiên và con người, không gian bên trong mỗi villa tạo cho người sử dụng cảm giác lạc giữa những khoảng xanh. Các không gian được phủ rèm dây leo nhằm tạo tính riêng tư. Không gian bên trong được mở tối đa để đón ánh nắng tự nhiên, tạo nên kết nối hài hòa giữa thiên nhiên và kiến trúc.

Nội thất bên trong mỗi villa được làm bằng chất liệu mộc mạc thân thiện với thiên nhiên. Với cấu trúc nhà một tầng, Wyndham Garden Phú Quốc không chỉ mang đến không gian thư giãn riêng tư tuyệt đối mà còn tạo cho người sử dụng các khoảng nhìn ra bầu trời và tự nhiên.

Các không gian được phủ rèm dây leo nhằm tạo tính riêng tư

Không gian bên trong được mở tối đa để đón ánh nắng tự nhiên, tạo nên kết nối hài hòa giữa thiên nhiên và kiến trúc

Với cấu trúc nhà một tầng, nơi đây không chỉ mang đến một không gian thư giãn riêng tư tuyệt đối mà còn tạo cho du khách các khoảng ngắm nhìn bầu trời bao la bên ngoài

*Năm mới sum vầy
Đong đầy An vui*

20.22
000đ **GB Data**

22GB data
dùng chung cả nhóm

**Miễn phí
gọi trong nhóm**

Tối đa 5 thành viên

Soạn **TETANVUI** gửi **789**, chỉ **20.000đ/24h**

Thời gian: Từ ngày 22/12/2021 đến ngày 16/1/2022

Chi tiết truy cập www.mobifone.vn hoặc liên hệ 9090

mobifone

*Exclusively distributed in Vietnam by Vietceramics.

MADE IN ITALY

VENTI20
GESSI®

HEAD OFFICE: 778k/2 Nguyen Kiem, Phu Nhuan District, (+84) 28 3845 7699 | **HCMC:** 778k/6 Nguyen Kiem, Phu Nhuan District, (+84) 28 7300 3334 • 207 To Hien Thanh, District 10, (+84) 28 3868 4783 • 768 Su Van Hanh (Ext.), District 10, (+84) 28 6264 8877 • 65 Song Hanh, An Phu Ward, District 02, (+84) 28 2253 8644 | **HANOI:** 15B1 Nguyen Khanh Toan, Cau Giay District, (+84) 24 3963 0222 • 463 Minh Khai, Hai Ba Trung District, (+84) 24 6268 4455 | **DA NANG:** 339 - 341 Nguyen Van Linh, Thanh Khe District, (+84) 236 3616 117 • 195 Dien Bien Phu, Thanh Khe District, (+84) 236 2600 900.

